CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

BIBLIOTHECA INDICA:

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.
NEW SERIES, No. 1237.

॥ शतपथब्राह्मणम् ॥

॥ सायणाचार्यकृतवेदार्थप्रकाशाख्यभाष्यसहितम् ॥

THE ÇATAPATHA BRÂHMAṆA OF THE WHITE YAJURVEDA,

WITH THE

COMMENTARY OF SÂYANÂCHÂRYA.

EDITED BY
ÂCHÂRYA SATYAVRATA SÂMASRAMÍ,
Lecturer of Sanskrit in the University of Calcutta.

VOL. VII, FASCICULUS IV.

CALCUTTA:
PRINTED BY H. V. CHATTERJI, SATYA PRESS, 27, GHOSE LANE.
AND PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET,
1910.

LIST OF BOOKS FOR SALE

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

AT THE LIBRARY OF THE

ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

No, 57, PARK STREET, CALCUTTA,

AND OBTAINABLE FROM THE SOCIETY'S AGENTS,—

MR. BERNARD QUARITCH, *11, Grafton Street, New Bond Street, London, W.*,

AND MR. OTTO HARRASSOWITZ, BOOKSELLER, LEIPZIG, GERMANY.

*Complete copies of those works marked with an asterisk * cannot be supplied—some of the Fasciculi being out of stock.*

BIBLIOTHECA INDICA.

Sanskrit Series.

*Advaita Brahma Siddhi, Fasc. 2,4 @ /10/ each ...	Rs. 1	4
Advaitachintā Kaustubhe, Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
*Agni Purāṇa, Fasc 3-14 @ /10/ each	7	8
Aitarēya Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol. III, Fasc 1-5, Vol, IV, Fasc. 1-8 @ /10/	14	6
Aitareyālochanum, (the preface of the Ditto) by Ācārya S. V. Sāmasramī ...	2	0
*Anu Bhāshya, Fasc 2-5 @ /10/ each	2	8
Aphorisms of Sāṇḍilya, (English) Fasc. 1	1	0
Aṣṭasāhasrikā Prajñāpāramitā, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Acvavaidyaka, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
*Ātharvana Upanishad, Fasc. 3-5 @ /10/ each	1	14
Avadāna Kalpalatā, (*Sans. and Tibetan*) Vol. I, Fasc. 1-6; Vol. II. Fasc. 1-5 @ 1/ each	11	0
A Lower Ladakhi version of Kesarsaga, Fasc. 1-3 @ 1/- each ...	3	0
Bālam Bhaṭṭī, Vol I Fasc 1-2, Vol II Fasc I @ /10/	1	14
Baudhāyana Srauta Sutra, Fasc. 1-3, Vol II Fasc I @ /10/ each ...	2	8
*Bhāmatī, Fasc 4-8 @ /10/-	3	2
Bhāṭṭa Dīpikā Vol. I, Fasc. 1-5 @ /10/-	3	2
Brahma Sutra, Fasc. 1, @ /10/-	0	10
Bṛhaddēvatā, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
Bṛhaddharma Purāṇa, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Bodhicaryāvatāra of Cāntidevi, Fasc. 1-5	3	2
Çatadusani, Fasc. 1-2	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS., Fasc. 1-4 @ 2/ each ...	8	0
Çatapatha Brāhmaṇa Vols. I Fasc 1-7, II Fasc 1-5, III Fasc 1-7, V Fasc 1-4	14	6
Çatasāhasrikā-prajñāpāramitā, Part I, Fasc. 1-12 @ /10/ each ...	7	8
*Caturvarga Chintāmaṇi, (Text) Vols. II, 1-25; III. Part I, Fasc. 1-18, Part II, Fasc. 1-10 @ /10/ each; Vol. IV, Fasc. 1-6	36	14
Çlokavārtika, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/-	7	8
*Çrauta Sūtra of Āpastamba, Fasc. 9-17 @ /10/ each	5	10
Ditto Acvalāyan, Fasc 4-11 @ /10/ each	5	0
Ditto Çankhāyan, (Text) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-4; Vol. III, Fasc. 1-4, Vol IV Fasc. 1 @/10/ each ...	10	0
Ditto Lātyāyan Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Çrī Bhāshyam, (Text) Fasc. 1-3 @ /10/ each	1	14
Dān Kriyā Kaumudi, Fasc. 1-2	1	4
Gadādhara Paddhati Kālasāra, Vol I, Fasc. 1-7...	4	6
Ditto Ācārasāra, Vol II, Fasc. 1-3	1	14
Gobhiliyā G hyo Sutrum, Fasc. 4-12 @ /10/	5	10
Kāla Viveka, Fasc. 1-7	4	6
Kātantra, Fasc. 1-6 @ /12/ each	4	8
Kathā Sarit Sāgara, (English) Fasc 1-14 @ /1/4/- each	17	8
Kūrma Purāṇa, Fasc. 3-9 @ /10/ each	3	2
Lalita-Vistāra, (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each	3	0
Ditto Fasc. 3-6 @ /10/ each	2	8
Madana Pārijāta, Fasc. 1-11 @ /10/ each	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpōdyōta, Vol. I Fasc. 1-9 & Vol. II, Fasc. 1-12, Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	16	14
Manuṭīkā Sangraha, (Text) Fasc 1-3 @ /10/ each	1	14
Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc. 1-9 @ 1/- each	9	0
* Ditto (Text) Fasc 5-7 @ /10/	1	14
*Mīmāṁsā Darcana, (Text) Fasc, 6-19 @ /10/ each	8	12

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

Regd. 3/7/12

यद्देवास्यैते ऽआत्मनस्तदस्मिन्नेतत् प्रतिदधाति तस्मा-देते ऽअत्रोपदधाति ते ऽअनन्तर्हिते व्विश्वज्योतिष उपदधाति प्रजा वै व्विश्वज्योतिरनन्तर्हितास्तत् प्रजा ऋतुभ्यो दधाति तस्मात् प्रजा ऋतूनेवानु-प्रजायन्त ऽऋतुभिर्ह्येव गर्भे सन्तꣳ सम्पश्यन्त्यृतुभि-र्जातम् * ॥ ३१ ॥

अथाषाढा मुपदधाति। इयं वा ऽअषाढेमा मेवैतदुपदधाति तां पूर्व्वार्द्धे ऽउपदधाति प्रथमा हीय मसृज्यत ॥ ३२ ॥

सा यदषाढा नाम। देवाश्चासुराश्चोभये प्राजा-पत्या अस्पर्द्धन्त ते देवा एता मिष्टका मपश्यन्नषाढा मिमा मेव ता मुपादधत ता मुपधायासुरान्त्सपत्नान् भ्रातृव्यानस्मात्सर्व्वस्मादसहन्त यदसहन्त तस्माद-षाढा तथैवैतद्यजमान एता मुपधाय द्विषन्तं भ्रातृव्य मस्मात् सर्व्वस्मात् सहते ॥ ३३ ॥

यद्वेवाषाढा मुपदधाति। व्वाग्वा ऽअषाढा वा-

* '०र्जातम्'—इति ग, घ।

State Museum Library Lucknow 5075

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

चैव तद्देवा असुरान्त्सपत्नान् भ्रातृव्यानस्मात् सर्व्व-स्मादसहन्त तथैवैतद्यजमानो व्वाचैव द्विषन्तं भ्रातृ-व्य मस्मात्सर्व्वस्मात्सहते व्वाच मेव तद्देवा उपादधत तथैवैतद्यजमानो व्वाच मेवोपधत्ते * ॥ ३४ ॥

सेयं व्वामभृत्। प्राणा वै व्वामं यद्धि किञ्च प्राणीयं तत् सर्व्वं बिभर्त्ति तेनेयं व्वामभृद्वाग्घ त्वेव व्वामभृत् प्राणा वै व्वामं व्वाचि वै प्राणेभ्योऽन्नं धीयते तस्माद्वाग्वामभृत् † ॥ ३५ ॥

त ऽएते सर्व्वे प्राणा यदषाढा। तां पूर्व्वार्द्धे ‡ ऽउपदधाति पुरस्तात्तत् प्राणान्दधाति तस्मादिमे पुरस्तात् प्राणास्तान्नान्यया यजुष्मत्येष्टकया पुरस्तात् प्रत्युपदध्यादेतस्यां चितौ नेत्प्राणानपिदधानीति § ॥ ३६ ॥

यद्वपस्याः पञ्च पुरस्तादुपदधाति। अन्नं वा

---

* 'मेवोपधत्ते'—इति ख, 'मेवोपधत्ते'—इति ग, घ।

† '०मभृत्'—इति ग, घ।

‡ 'पूर्व्वार्द्धे'—इति, ख।

§ 'दधानीति'—इति क।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

ऽआपोऽनपिहिता वा ऽअन्नेन प्राणास्ता मनन्तर्हिता मृतव्याभ्या मुपदधात्यृतुषु तद्वाचं प्रतिष्ठापयति सेयं व्वागृतुषु प्रतिष्ठिता व्वदति ॥ ३७ ॥

तदाहुः । यत् प्रजा व्विश्वज्योतिर्व्वागषाढाथ कस्मादन्तरेणऽर्त्तव्येऽउपदधातीति संव्वत्सरो वा ऽऋतव्ये संव्वत्सरेण तत् प्रजाभ्यो व्वाच मन्तर्दधाति तस्मात् संव्वत्सरवेलायां प्रजा व्वाचं प्रवदन्ति ॥ ॥ ३८ ॥

अषाढासि सहमानेति । असहन्त ह्येतया देवा असुरान्त्सहस्वारातीः सहस्व पृतनायत इति यथैव यजुस्तथा बन्धुः सहस्ववीर्यासि सा मा जिन्वेति सर्व्वं वै सहस्रं सर्व्ववीर्यासि सा मा जिन्वेत्येतत् सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३९ ॥

तदाहुः । कस्मादभिस्वयमातृण्ण मन्या इष्टका उपधीयन्ते प्राच्य एता इति द्वे वै योनी ऽइति ब्रूयाद्देवयोनिरन्यो मनुष्ययोनिरन्यः प्राचीनप्रजनना वै देवाः प्रतीचीनप्रजनना मनुष्यास्तद्य-

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

देता: प्राचीरुपदधाति देवयोनेरेवैतद्यजमानं प्रजनयति ॥ ४० ॥ २ ॥

॥ इति तृतीयप्रपाठके द्वितीयं ब्राह्मणम् [४. २.] ॥

गते ब्राह्मणे रुक्माद्युपधानं विहितम् *, अथास्मिन् ब्राह्मणे स्वयमातृण्णादूर्वेष्टकाद्युपधानं विधास्यते। कात्यायनः,— "स्वयमातृण्णां पुरुषे शर्करां छिद्रा मिति †। पुरुषप्रयत्न मन्तरेण या स्वत एव छिद्रयुक्ता, शर्करा क्षुद्रपाषाणविशेषः, सा स्वयमातृण्णा, तां हिरण्मयपुरुषे उपदध्यात्। तदेतद् विधत्ते— "स्वयमातृण्णा मुपदधातीति। स्वयमातृण्णाख्या मिष्टका मुपदध्यादिति विधिरुन्नेयः; यथा "औदुम्बरो यूपो भवतीति। तत्र हि भवतीत्यस्य वर्त्तमानापदेशत्वात् प्रत्यक्षविधित्वासम्भवेऽपि "ऊर्ग्वै"-इत्याद्यर्थवादकृतस्तुत्या विधिरुन्नीयत इति निर्णीतम्।

ननु "ऊर्ग्वा उदुम्बर इत्यादेः यूपोदुम्बरस्य फलविधायकत्वात् कथ मर्थवादत्व मिति चेत्, न; अविहितस्य फलाभिधानायोगाद् विहितस्येति वक्तव्यम्; विधिश्च तस्यार्थवादत्व मन्तरेण न सम्भवतीति। अतोऽत्रापि "इयं वै"— इत्याद्यर्थवादस्य वर्त्तमानापदेशत्वादुन्नेतव्यो विधिः। एव मन्यत्रापि वर्त्तमानापदेशेषु अय मेव न्यायो द्रष्टव्यः।

---

* नास्त्येतद् वाक्यं ज-पुस्तके।

† का० श्रौ० सू० १७. ४. १५।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

तस्याः स्वयमातृण्णायाः पृथिवीविकारत्वात् तदुपधानेन पृथिव्युपधान मेव सम्पादितं भवतीत्याह— "इयं वा इति।

यदुक्तं सूत्रे पुरुष इति, तद् विधत्ते— "ता मनन्तर्हिता मिति। 'ताम्' इष्टकां 'पुरुषात्' 'अनन्तर्हिताम्' अव्यवहितां, तत्सम्बद्धा मुपदध्यादित्यर्थः।

पुरुषसम्बद्धत्त्वेनोपधानं प्रशंसति— "अन्नं वा इति। पृथिव्यां व्रीह्यादीनां सर्वेषा मन्नानां पच्यमानत्वादन्नरूपा पृथिवी, स्वयमातृण्णा च पृथिवीत्युक्तम्; अतश्च पुरुषसम्बन्धेनोपधानेन तस्मिन्नन्न मेव निहितवात् भवति।

अनन्तर्हित मित्युक्तत्वात् क्वचित् तत्पार्श्वे संश्लेषेणाप्यव्यवधान मुपपद्यत इत्यत आह— "उत्तरा मिति। 'उत्तरां' पुरुषस्योपर्यवस्थिताम्। विधेयविशेषण मेतत्। अत एव सूत्रे 'पुरुषे' इति सप्तम्या उपधानाधिकरणत्त्व मुक्तम्।

"उत्तर मेवास्मादिति। 'अस्मात्' पुरुषात् 'उत्तरम्' उपर्यवस्थितम् 'अन्नं' करोति, पुरुषस्य मुखे दधातीति * भावः॥ १॥

विहितां स्वयमातृण्णा मनूद्य प्राणात्मना स्तौति— "यद्वेवेति। "स्वयमातृण्णा मुपदधातीति यदस्ति, तत्कारण मुच्यत इत्यर्थः। "प्राणो ह्येवैतत् स्वय मात्मन आतृन्ते"-इति स्वयमातृण्णायाः प्राणत्त्वोपपादनम्। प्राणो नाम शरीरान्तर्वर्त्तमानो वायुः। स हि आत्मनोऽर्थे स्वयम् 'आतृन्ते' आतर्दनं कुरुते, शरीरान्तर्गतनाडीषु अवकाशं कृत्वा प्रवर्त्तते। अथ वा आत्मनः शरीरस्यान्तः आतृन्त इति योजना। आतृन्त इति "उ तृदिर्

* 'निदधातीति'—इति च।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

हिंसानादरयोः *”–इत्यस्माद्धौधादिकाल्लटि रूपम्; अतः स्वय मातर्द्दनसामान्यात् स्वयमातृणायाः प्राणात्मकत्व मित्यर्थः।

विहितव्यवधान मनुवदन् न केवलं स्वयमातर्द्दनसामान्यादेव प्राणत्वम्, अपि तु पूर्वोक्तपृथिवीत्वसाम्याच्चापि † प्राणत्व मस्या विद्यत इति दर्शयति— “ता मनन्तर्हिता मित्यादिना। यत् किञ्चिन्मनुष्यपशुपक्षिसरीसृपादिकं प्राणिजात मस्ति, तत् सर्वं पृथिवी बिभर्त्ति खलु। अनेन पृथिव्याः प्राणात्मकत्व मुपपादितम्। स्पष्ट मन्यत् ॥ २ ॥

अथ पुनरपि ता मेवेष्टकां विस्रस्तावयवस्य प्रजापतेः प्रतिष्ठारूपेण प्रशंसति— “यद्वेवेति। पूर्वं प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा विस्रस्ताङ्गोऽभूत्। तादृशं ‘तं’ प्रजापतिम् अवयवशः ‘आदाय’, देवताः ‘व्युदक्रामन्’, ततः ‘तासु’ ‘व्युत्क्रामतीषु’ ‡, स प्रजापतिः प्रतिष्ठारूप मङ्गं स्वयम् ‘अभिपद्य’ गृहीत्वा ‘उपाविशत्’। तदेतत् प्राक् प्रपञ्चेनोक्तम्— “प्रजापतिः प्रजा असृजत, स प्रजाः सृष्ट्वा सर्वं माजि मित्वाव्यस्रंसत, तस्माद्विस्रस्तात् प्राणो मध्यत उदक्रामदित्यादिना §। प्रजापतेः प्रजासर्जनेन विश्लथावयवत्वं तैत्तिरीयकेऽप्याम्नातम्— “प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यस्रंसतेति ‖ ॥ ३ ॥

---

* रु० उ० ६ धा०।

† ‘पृथिवीत्व माद्यापि’– इति च, ‘पृथिवीत्वप्रणाद्यापि’ – इति छ।

‡ ‘देवाः’, ‘तेषु’, ‘व्युत्क्रामत्सु’ – इति त्रयः पाठास्तत्तलब्धार्थां वा सायणीयाः।

§ पुरस्तादिहैव १. १. २ (४६ पृ०) द्रष्टव्यम्।

‖ तै० ब्रा० २. ३. ६. १।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

"स य इति। 'स:' प्रजानां स्रष्टा, य: प्रजापति: विस्रस्तोऽभूत्, 'सोऽय मेव'; य एष इष्टकासङ्घातरूप: 'अग्निश्चीयते'। 'अथ' 'या च' 'सा' प्रजापतिना प्राप्ता 'प्रतिष्ठा', 'सा एषा'; इदानी मुपधीययमाना 'प्रथमा स्वयमातृण्णा'। प्रथममध्यमोत्तमासु तिसृष्वपि चितिषु तिस्र: स्वयमातृण्णा उपधीयन्ते, अतोऽत्र प्रथमेति विशेषणम्। "तद्यदिति। यत: 'एताम्' इष्टकाम् 'अत्र' पुरुषे 'उपदधाति', 'तत्' तेन 'अस्य' पुरुषरूपस्य प्रजापते: 'आत्मन:' स्वस्य 'यदेतत्' प्रतिष्ठालक्षण मङ्गम्। 'एषेति लिङ्गव्यत्यय: *। 'तत्' 'अस्मिन्' प्रजापतौ 'एतत्' एतेन निहितवान् † भवति। तस्मादस्मिन् पुरुषे उपदध्यात् ॥ ४ ॥

विहिते उपधाने मन्त्रं विधत्ते— "तां वै प्रजापतिनोपदधातीत्यादिना। अत्र "ध्रुवासि धरुणास्तृता"–"प्रजापतिष्ट्वा सादयतु"–"भूरसिभूमिरसि"–इति तिसृभिर्ऋग्भि: ‡ "विश्वस्मै प्राणाय"–इति § यजुषा च।

यत एषा स्वयमातृण्णेष्टकोपधीयते, अत: प्रजापतिशब्देन तद्विशिष्टं मन्त्रं लक्षयित्वा, तेन लक्षित-लक्षणया ते सर्वे मन्त्रा लक्ष्यन्ते— "प्रजापतिर्ह्येवैतत् स्वय मात्मन: प्रत्यधत्तेत्यनेन लक्षितलक्षणाविवक्षाकारण मुच्यते ‖। यत: प्रजा-

---

* 'एष इति लिङ्गव्यत्यय:'—इति छ, ज।

† प्रजापतौ च ते निहितवान्'—इति छ-पाठ:, डा० वेवरेण च दृष्ट:। 'प्रजापतौ प्रति निहितवान्'—इति ज।

‡ वा० सं० १३. १६, १७, १८। § वा० सं० १३. १९।

‖ 'लक्षितलक्षणाकारण मुच्यते'—इति ज।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

पतिः स्वय मात्मनः 'एतत्' प्रतिष्ठालक्षण मङ्गं 'प्रत्यधत्त', अतस्तत्प्रतिष्ठात्मकस्वयमातृण्णोपधानमन्त्रेऽपि तत्सम्बन्धप्रतीतिर्यथा स्यादिति प्रजापतिनोपदध्यादित्युक्तम् ।

प्रथमा मृचं व्याचष्टे— "ध्रुवासीति * । "स्थिरासीत्येतदिति ध्रुवासीत्यस्य व्याख्यानम्, "अथो प्रतिष्ठासीत्येतदपि ध्रुवासीत्यस्यैव विवरणम् । 'धरुणेति'-प्रतीक मादाय व्याचष्टे— "प्रतिष्ठा वै धरुण मिति । सर्वस्याधारभूतेत्यर्थः । "आस्तृता विश्वकर्मणेत्यस्य व्याख्यानम्— "प्रजापतिर्वै विश्वकर्मेति । विश्वस्य कृत्स्नप्रपञ्चस्य कर्म सृष्टिलक्षण मस्यास्तीति विश्वकर्मशब्देन प्रजापतिरभिधीयते । तेन 'आस्तृता' आच्छादिता, उपहितेत्येतदुक्तं भवति ।

"रुक्मो वै समुद्रः पुरुषः सुपर्ण इति । अत्र पुष्करपर्णे रुक्मं निधाय, तत्र च हिरण्मयपुरुष मवस्थाप्य, तस्योपरि स्वयमातृण्णो-पधानं कर्त्तव्यम् । अतश्च "मा त्वा समुद्र उद्वधीन्मा सुपर्ण इति †, अनेन आधारभूतौ रुक्मपुरुषौ तव हिंसां मा कार्ष्टाम्, किन्तु आनुकुल्येनाङ्गीकुरुता मित्येतदुच्यते ।

"यथैव यजुस्तथा बन्धुरिति । अनेन यथा मन्त्रस्तथैव व्याख्या-नम्— "अव्यथमानां पृथिवीं दृꣳहेत्येष मन्त्रभागः ‡ स्पष्टार्थ इत्युच्यते ॥ ५ ॥

---

* "ध्रुवासि धरुणास्तृता विश्वकर्मणा"—इति वा० सं० १३. १६ ऋचः प्रथमो भागः ।

† एव वा० सं० १३. १६ द्वितीयो भागः ।

‡ एष हि वा० सं० १३. १६ तृतीयो भागः ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

अथ द्वितीया मृचं व्याचष्टे— "प्रजापतिष्ट्वेति *। यतः 'प्रजापतिः' 'एतां प्रथमां चिति मपश्यत्', अतः "प्रजापतिष्ट्वा सादयत्विति मन्त्र आह। अपा माच्छादकत्वात् 'इयं' पृथिवी अपां पृष्ठे। तथा 'समुद्रस्य' अपि 'एमन्'। एमन्निति "इण् गतौ †"— इत्यस्मात् "अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते"—इति ‡ मनिन् प्रत्ययः। "समुद्रस्येति, कृद्योगे कर्मणि षष्ठी §। 'समुद्रस्य एमा' समुद्रं प्राप्तेत्यर्थः। परितः समुद्रेण वलयितत्वात्। "एमन्निति सप्तम्येकवचनस्य "सुपां सुलुगित्यादिना ‖ लुकि सति रूपम्। 'इयं' पृथिवी 'व्यचस्वती' व्यञ्चनवती, अभिव्यक्तियुक्ता, 'प्रथस्वती' विस्तारयुक्ता चेत्येतत् प्रत्यक्षसिद्धम्; स्वयमात्मना च पृथिव्यात्मिका; अतश्च व्यचस्वतीं प्रथस्वती मिति मन्त्र आह, "प्रथस्व पृथिवी चासीत्येतदिति ¶। यतस्त्वं पृथिव्यसि, अतः प्रथस्वेत्येतदुक्तं भवतीत्यर्थः। पृथिवीशब्दस्य प्रथनप्रवृत्तिनिमित्तकत्वं तैत्तिरीयके श्रूयते— "तत् पुष्करपर्णेऽप्रथयत्, यदप्रथयत्, तत् पृथिव्यै पृथिवीत्व मिति **॥ ६ ॥

---

* "प्रजापतिष्ट्वा सादयत्वपाम्पृष्ठे समुद्रस्येमन्। व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं प्रथस्व पृथिव्यसि"—इति वा० सं० १३. १७।

† अदा० प० ३४ धा०।

‡ पा० सू० ३. २. ७५।

§ पा० सू० २. ३. ६५।

‖ पा० सू० ७. १. ३९।

¶ मन्त्रदृगभिप्राय एष ब्राह्मणोक्तः, न तु मन्त्रपाठः।

** तै० ब्रा० १. १. ३. ७. १।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

अथ तृतीया मृचं व्याचष्टे—"भूरसीतीति *। 'भूर्हीयं भूमिर्हीय मिति। 'इयं' पृथिवी, यतः सर्वेषां सुखानि भावयतीति भूः; अस्याः सकाशादिदं सर्व मविज्ञात मभूदिति भूमिश्च। अत एव श्रुतिः,—"अभूद्वा इद मिति तद् भूम्यै भूमित्व मिति†। तस्माद्भूरसि भूमिरसीत्यभिधत्ते। "इयं हीदं सर्वं ददते"—इत्यनेनादितित्वोपपादनम्। 'इयं' पृथिवी 'इदं सर्वं' भोग्यवस्तुजातं 'ददते', तस्माद् अदितिः। "दद दाने ‡"—इत्यस्माददितिशब्दो निष्पन्नो द्रष्टव्यः। 'विश्वं' सर्वम् 'अस्यां' निहित मिति 'विश्वधायाः'। "विश्वस्य भुवनस्येति। भुवनशब्देनात्र भुवनवर्त्ति पदार्थजातं लक्ष्यते, ततश्च सर्वस्य भुवनवर्त्तिपदार्थजातस्य धारयित्रीत्येतदुक्तं भवति। पृथिवीरूपत्त्वादात्मनः "पृथिवीं यच्छेत्यादिना आत्मन एव नियमनादिकं क्रियता मित्युच्यत इत्याह— "आत्मानं यच्छेत्यादिना ॥ ७ ॥

अथ यजुर्मन्त्रं व्याचष्टे— "विश्वस्मै प्राणायेति §। एक एव प्राणवायुर्वृत्तिभेदात् प्राणापानव्यानोदानशब्दैरभिधीयते। "प्राणो ह्येवैतत् स्वय मात्मनश्चाष्टन्दत इति स्वयमात्मछायायाः प्राणत्व मुक्तम् ‖। "सर्वस्मा उ वा एतस्मा इति। षष्ठ्यर्थे चतुर्थी ¶। सर्वस्य खल्वेतस्य प्राणिसङ्घस्य प्राण एवाशास्यो

---

* वा० सं० १३. १८।
† तै० ब्रा० १. १. ३. ७. २।
‡ भ्वा० आ० १७ धा०। § वा० सं० १३. १९।
‖ इहैव द्वितीयकण्डिकायां (२७८ पृ० ६ पं०) द्रष्टव्यम्।
¶ पा० २. ३. ६२ सू० १ वा०।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

भवति, अतः सर्वस्यापि प्राणादिस्थैर्यार्थं तवोपधान मिति यावत्।

"इमे वै लोका इति। तिस्रः स्वयमातृण्णाः, पृथिव्यन्तरिक्षद्युलोकात्मिकाः। 'इमे' खलु 'लोकाः' 'प्रतिष्ठा' सर्वप्राणिना माधारः। "चरित्र मिति प्रत्येकविवक्षयैकवचनम्, नियतलिङ्गत्वान्नपुंसकलिङ्गम्। ततश्च प्रथमायाः स्वयमातृण्णायाः पृथिव्यात्मकत्वात्, सर्वेषा माधारभूताय संसारसाधनभूताय च अस्मै लोकाय तवोपधानम्। "गोपायत्वित्येतदिति। पृथिव्यभिमानिदेवतात्वात् "अग्निस्त्वा अभि गोपायत्वित्येतदुक्तम्। "यच्छर्दिः शन्तमम्, तेनेत्येतदिति। 'शन्तमम्' अतिशयेन सुखकरं यच्छर्दिस्तेजोऽस्ति, तेनेति॥

मन्त्रार्थस्तु,— हे स्वयमातृण्णे! स्थिरासि, सर्वेषां प्रतिष्ठासि, प्रजापतिनोपहितासि। तादृशीं त्वां रुक्मो मोद्दधीत्। तथा हिरण्मयपुरुषश्च त्वां मोद्दधीत्। तथा सति अव्यथमाना त्वं पृथिवीं दृढीकुरु (१६)। किञ्च प्रजापतिः अपा माच्छादके समुद्रं प्राप्नवति भूप्रदेशे व्यचस्वतीं विस्तारवतीं त्वां सादयतु। यतस्त्वं पृथिव्यसि, अतः 'प्रथस्व' विस्तारवती भव (१७)। किञ्च, त्वं सर्वेषां सुखानां भावयित्री असि, सर्वेषां चोत्पत्तिस्थान मसि, सर्वस्यापि भोग्यवस्तुनो दात्री असि, कृत्स्नस्यापि भुवनवर्त्तिपदार्थजातस्य धारयित्री असि। तादृशी त्वं पृथिवीरूप मात्मानं 'नियच्छ' दृढीकुरु, मा च हिंसीः (१८)। प्रयोजन मन्तरेण त्वां 'नोपदधे' किन्तु सर्वस्यापि प्राणिनः स्थैर्यार्थं त्वा मुपदधामि, त्वां चाग्निं मन्यामहे। त्रिलोपप्छान्दसः। 'स्वस्त्या' अविनाशेन

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

सुखातिशयसम्पादकेन तेजसा च गोपायतु। तया 'देवतया' 'अङ्गिरस्वत्' अङ्गिरसा तुल्या, 'ध्रुवा' 'स्थिरा 'सीद' उपविशेति कृत्स्नमन्त्रार्थः ॥

अथ "तया देवतयेत्यनेन मन्त्रेण सादयित्वा "ता अस्येत्यनेनाधिवददेदित्याह— "सादयित्वेति। अत्र सूत्रम्— "सादनसूददोहसौ सर्वत्र तया देवतया ता अस्येतीति *। सादनाधिवदनमन्त्रयोर्व्याख्यानं प्रागुक्त मित्याह— "तस्योक्तो बन्धुरिति। 'तत्र' तस्मिन् काण्डे "प्राणो वै सूददोहा इत्यादिना अधिवदनमन्त्रो व्याख्यातः †। षष्ठकाण्डे "स उपदधाति 'तया' देवतयेति, "वाग्वै सा देवतेत्यादिना व्याख्यातः सादनमन्त्रः ‡ ॥

अथ स्वयमातृण्णायां सामगानं विधाय, तत्प्रयोजनकथनलक्षणं व्याख्यान मुपरिष्टाद् वक्ष्यत इति दर्शयति— "अथेत्यादिना। अस्यां प्रथमायां स्वयमातृण्णायां भूरिति व्याहृत्यां साम गायेत्। अत एव सूत्रम्— "भूरित्येतस्यां साम गायति"–इति §। तद्व्याख्यानन्तु "अथ स्वयमातृण्णासु सामानि गायतीत्यादिनोत्तरत्र अष्टमकाण्डावसाने प्रपञ्चयते ‖ ॥ ८ ॥

---

* "नित्ये सादनसूददोहसा उपधानादुत्तरे तया देवतया ता अस्येति"—इति का० श्रौ० सू० १६. ७. १४।

† पुरस्तादिहैव ८० पृ० ८ पं० द्रष्टव्यम्।

‡ तत्र १. २. २८ (६ भा० २२ पृ०) द्रष्टव्यम्।

§ का० श्रौ० सू० १७. ४. १६।

‖ उपरिष्टात् ८. ७. ४. १ द्रष्टव्यम्।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

(प्राणात्मकत्वात् तदुपधानेन पुरुषः कथ मनभिनिहितो भवतीति प्रश्नपूर्वकं स्वयमातृण्णायाः) * लोके हि पुरुषस्योपरि पाषाणे निहिते अस्य † महानुपरोधो जायते, अतोऽत्र स्वयमातृण्णायाः पाषाणात्मकत्वात् ‡, तयोश्चोपरोधहेतुत्वाभावात्, प्रत्युतानुकूलत्वात्, तत्सन्निधानेऽपि पुरुषोऽनभिहित एव भवतीत्याह — "तदाहुरित्यादिना ॥ ९ ॥

स्वयमातृण्णेष्टकोपधानानन्तरं दूर्वेष्टकोपधानं विधत्ते— "अथेति। इष्टकाशब्दो मृन्मयेष्टकासु मुख्यः, दूर्वायान्तूपधानसामान्याद्गौणः। पशुपुष्टिसाधनत्वेन दूर्वाणा मपि पशुत्वात्, तदुपधानेन § पशूना मेवोपधानं कृतं भवतीत्याह—"पशवो वा इति। यदुक्तं "पशूनेवैतदुपदधातीति, तत् किं साधारणपशुविषयम्? नेत्याह—"तद्यैरद इति। 'अदः' पुरस्तात् 'अग्निः' 'अनन्तर्हितैः' अव्यवहितैः। स्वस्य तेष्वनुप्रवेशादनन्तर्हितत्वम्। तादृशैः 'यैः' पञ्चभिः पशुभिः अन्यत्रोपजगाम, 'ते' पशवः 'एते' दूर्वेष्टकात्मका इत्यर्थः। अग्निः पशून् प्रविश्यान्यत्र जगामेत्येतत् "स एतान् पञ्च पशून् प्राविशदित्यादिना षष्ठकाण्डे प्रपञ्चेनोक्तम् ‖। "उपदधातीति

---

* बन्धनीचिह्नान्तःपाठो नास्ति क-पुस्तकादन्यत्र।

† 'निहितस्य'—इति ङ।

‡ 'अन्नप्राणात्मकत्वात्'—इति क। "लोके पुरुषस्योपरि पाषाणे निहिते तस्य महानुपरोधो जायते। स्वयमातृण्णायाः पाषाणात्मकत्वात्"—इति ज।

§ 'तदुपधाने'—इति ङ, ज।

‖ १ प्र० ४ ब्रा० २ क० (६ भा० ५३ पृ०) द्रष्टव्यम्।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

सामान्येन विधानात् स्थानविशेषं विधाय प्रशंसति— "ता मनन्तर्हिता मित्यादिना। "ता मनन्तर्हितां पुरुषादुपदधातीति स्वयमातृरणेष्टकास्थापनविधिव्याख्यानेनैव कृतव्याख्यान मेतत् * ॥ १० ॥

विहित मुपधान मनूद्य ओषधीनां दूर्वायाश्चोत्पत्तिप्रदर्शनपूर्वकं तदुपधानेनैव (क्षत्र मन्याः) † सर्वौषधीः प्राणं रसञ्चोपहितवान् भवतीति स्तौति— "यद्वैवेत्यादिना। "अशीयन्तेति अपतन्नित्यर्थः ॥ ११ ॥

"सोऽब्रवीदिति। 'अयम्' एव प्राणो माम् 'अधूर्वीद्' अहिंसीदिति 'सः' प्रजापतिः 'अब्रवीत्'। 'यदब्रवीन्मा अधूर्वीत्'-इति, 'तस्माद्' एष प्राणो नाम्ना ‡ 'धूर्वा' अभूत्। ननु धूर्वा न दूर्वा भवितु मर्हति, तत् कथं दूर्वेत्युच्यत इत्यत आह—"धूर्वा ह वै ता मिति। धूर्वाशब्दः पचाद्यजन्तः §। लोकेऽपि यत् किञ्चिन्नामधेयविशिष्टं पुरुषं गौरवार्थं भ्राता पितेत्येवं परोक्षेण व्यपदिशन्ति, तद्वद् देवा अपीत्यर्थः। "तदेतदिति। यतः 'एषः' दूर्वा प्राणात्मको 'रसः'। प्राणस्य रसात्मकत्वं श्रूयते—"प्राणो ह्यङ्गानां रस इति ‖। 'एषः'-इति पुल्लिङ्गत्वं प्राणरसापेक्षम्। अतः 'तदेतद्' 'दूर्वा' 'क्षत्रं' प्रधानम्। क्षत्रशब्देनात्र प्राधान्यं लक्ष्यते। 'तदेतत्'-

---

* पुरस्तादिहैव २७८ पृ० १० पं० द्रष्टव्यम्।

† नास्त्येतद् पदद्वयं क-पुस्तकादन्यत्र।

‡ नास्त्येतत् पदं ङ-पुस्तके।

§ पा० सू० ३. १. १३४।

‖ छा० ब्रा० ३. ३. १० द्रष्टव्यम्।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

इत्यपि नपुंसकलिङ्गं च्छत्रशब्दापेक्षम्। तथा सति लोम्नां प्राणानुविधायित्वात् प्राणरसात्मिका मेतां दूर्वेष्टका मुपदध्यात्। लोमात्मिकाः 'सर्वा अप्योषधीरुपदधाति' ॥ १२ ॥

किञ्च 'यत्र' यदा 'देवाः' 'तं' प्रजापतिं चयनसंस्कारेण संस्कृतवन्तः, तदा 'अस्मिन्' प्रजापतौ 'मध्यतः' मध्ये। सप्तम्यर्थे तसिः*। 'प्राणं रसम् अदधुः'† स्थापितवन्तः। तथैव 'अयम्' अध्वर्युः 'एतत्' एतेन दूर्वेष्टकोपधानेन 'प्राणं' रसं निहितवान् भवतीत्यर्थः। "ता मनन्तर्हिता मित्यादि। तस्यार्थस्तु व्यक्त एव।

उपधातव्यायाः दूर्वेष्टकाया लक्षण माह— "सा स्यादिति। 'कृत्स्नतायै' सम्पूर्णत्वाय; अच्छिन्नमूलाग्रं हि सम्पूर्ण मन्यूनं भवति। अतो मूलाग्रवती कार्या। उपधाने विशेष माह— "यथेति। अत्र कात्यायनः— "मूलाग्रवतीं दूर्वां तस्यां पुरस्ताद् भूमिप्राप्ता मिति‡। दूर्वेष्टकायाः पुरस्ताद् भूमिसंसर्गेनोपधाने इमां दूर्वा मनुलक्ष्यैता ओषधयो भूमौ प्ररोहेयुरित्याह— "अस्यां ह्येवैता इति ॥ १३ ॥

"काण्डादिति, "या शतेनेति च द्वाभ्या मपीय मिष्टका उपधीयते। तत्र प्रथममन्त्रे पूर्वार्द्धस्यार्थः प्रत्यक्षसिद्ध इति दर्शयति— "काण्डात्-काण्डादिति §। द्वितीयार्द्धन्तु निगदव्याख्यात मित्याह— "एवा नो दूर्वे इत्यादिना। काण्डशब्दः स्तम्बवाची,

---

* पा० सू० ५. ३. ७, १४।

† 'निदधुः'—इति ङ।

‡ का० श्रौ० सू० १७. ४. १८ क।

§ का० श्रौ० सू० १७. ४. १८ ख।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

परुः-शब्दः पर्ववचनः । यावन्तः काण्डाः स्तम्बा विद्यन्ते, तत्रैकै-कस्मात् स्तम्बात् प्रकर्षेणोत्पद्यमानाः । एकस्मिन्नपि स्तम्बे यावन्ति 'परूंषि' पर्वाणि विद्यन्ते, तेष्वेकैकस्मात् पर्वणः 'परितः' प्रकर्षेणोत्पद्यमानाः । अथ वा, काण्डशब्देन पर्वणो-र्मध्यवर्त्ती दण्ड उच्यते ; 'काण्डात्-काण्डात्' सर्वस्मात् काण्डा-दित्यर्थः । 'परुषः-परुषः' सर्वस्मात् पर्वणः । हे दूर्वे ! येषु काण्डेषु यानि पर्वाणि सर्वाणि विद्यन्ते, तेभ्यः सर्वेभ्योऽपि परतः प्ररोहन्ती भवसीत्यर्थः। 'एवा' एवं यथा त्वं भवसि, एवं 'नः' अस्मान्' 'शतेन सहस्रेण च' शतसहस्रसङ्ख्याकैः पुत्रा-दिभिः 'प्रतनु' विस्तारयेति प्रथमस्यार्थः * ॥ १४ ॥

हे दूर्वे ! 'या' त्वम् काण्डानां 'शतेन' आत्मानं विस्तारयसि, अङ्कुराणां 'सहस्रेण' विविधं प्रादुर्भवसि, हे 'देवि' द्योत-माने 'इष्टके' ! 'तस्यास्ते' 'वयं' 'हविषा' 'विधेम' परिचरेमेति द्वितीयस्यार्थः † ॥

उपधानमन्त्रगता मर्थसिद्धां द्वित्वसङ्ख्या मनुवदति— "द्वाभ्या मुपदधातीति । द्वित्वसङ्ख्याप्रशंसालक्षणं व्याख्यानम् "द्वाभ्या मभि-जुहोति, द्विपाद्यजमानः, यजमानोऽग्निरित्यादिना प्रागुक्त ‡ मित्याह— "तस्योक्तो बन्धुरिति । "सादयित्वेत्यादिकन्तु व्याख्यातम् § ॥ १५ ॥

---

* वा० सं० १३. २० ।

† वा० सं० १३. २१ ।

‡ इहैव पुरस्तात् २३५ पृ० ४ पं० द्रष्टव्यम् ।

§ इहैव पुरस्तात् ३०० पृ० ५ पं० द्रष्टव्यम् ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

कात्यायनः— "यास्त इति द्वियजुष मिति *। "यास्ते अग्ने सूर्ये रुचः"-इति, "या वो देवाः"-इति, द्वाभ्यां † द्वियजुर्नामिष्टका मुपदध्यादिति सूत्रार्थः। तदेतद् विधत्ते— "अथेति। विहिता मिष्टकां यजमानस्य स्वर्गप्राप्तिसाधनत्त्वेन प्रशंसति— "इन्द्राग्नी इत्यादिना। स्पष्ट मेतत्।

"इमा मेवेति। 'ताम्' आत्मना दृष्टाम् 'इमाम्' अस्माभिरधिष्ठीयमाना मिष्टकाम् 'एव' 'उपादधाताम्'। 'ता मुपधाय', 'अस्यै प्रतिष्ठायै'। षष्ठ्यर्थे चतुर्थी ‡। अस्याः प्रतिष्ठायाः सकाशात् सोपानवदिमा मारुह्य 'स्वर्गं लोकं' प्राप्नुता मित्यर्थः। "तथैवैतदिति। "यजमानो द्वियजुष मुपदधातीति यत् एतत्, 'तथैव' इन्द्राग्निदेवतावदेव। तदेव दर्शयति— "येनेति। येन प्रकारेण 'यत् कर्म कृत्वा' इद्राग्नी 'स्वर्गं लोकं' प्राप्नुताम्, तेनैव प्रकारेण 'तत् कर्म कृत्वा' अह मपि 'स्वर्गं' प्राप्तवानीति 'यजमानो द्वियजुष मुपदधाति'। तस्मादेषा स्वर्गप्राप्तिसाधन मिति भावः।

प्रकृताया एवेष्टकायाः द्वियजुरिति नामप्राप्तिं दर्शयति— "सा यदिति। यतः 'एतां' 'द्वे देवते' इन्द्राग्नी 'अपश्यताम्', तस्माद् द्वियजुर्नामेय मिष्टकेत्यर्थः॥

ननु देवताद्वयदर्शनात् कथं द्वियजुरिति नाम स्यादिति चेत्, उच्यते— यतो 'द्वे देवते एता मपश्यताम्', अत एव द्वाभ्यां

---

* का० श्रौ० सू० १७. ४. २०। परं तत्रास्ति पाठभेदः।

† वा० सं० १३. २२, २३।

‡ पा० ३. २. ६२ सू० १ वा०।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

यजुर्भ्या मुपधीयते । तथा सति यजुर्द्वयेनोपधानस्यापि देवताद्वयदर्शनोपाधिकत्वाद् द्वियजुरिति नामधेयस्यापि देवताद्वयदर्शन मेव निमित्त मित्यभिप्राय: ॥

ननु "यास्ते अग्ने"–"या वो देवा:"–इत्यनयोर्मन्त्रयो: ऋग्व्यवस्थया पठितत्वात् कथं यजु:शब्देन तदभिधान मिति ? एवं तर्हि अत्र यजु:शब्देन मन्त्रमात्रं लक्ष्यते ।

"ऋक्सामयजुषां लक्षणं जैमिनिना दर्शितम्—

"तेषा मृग् यत्रार्थवशेन पादव्यवस्था, गीतिषु सामाख्या, शेषे यजु: शब्द:"–इति * ।

एतदेवान्यत्र सङ्गृहीत मभियुक्तै:—

"नर्क्सामयजुषां लक्ष्म साङ्कर्यादिति शङ्किते ।

पादश्च गीति: प्रश्लिष्टपाठ इत्यस्त्वसङ्कर:"– इति † ।

अथवा मन्त्रे एव यजु:शब्दव्यवहारो दृश्यते; यथा— "तस्यास्ते देवीष्टके विधेम हविषा वय मिति ‡ "यथैव यजुस्तथा बन्धुरित्येवमादौ § ॥

अथ ता मेवेष्टकां यजमानात्मनापि प्रशंसति— "यद्वेवेति । द्वियजुषो यजमानात्मकत्वात् तदुपधानेन यजमान मेवास्मिंल्लोके अर्पितवान् भवतीत्यर्थ: ॥ १६ ॥

द्वियजुषो यजमानत्वोक्त्या लब्धोदयां पाक्षिकानां जिज्ञासा मवतारयति— "तदाहुरित्यादिना । "अथ कतमदिति । 'अथ'

---

* मी० जै० सू० २अ० १पा० ३५, ३६, ३७ सू० ।

† जै० अधि० २. १. १०, ११, १२ ।

‡, § पुरस्तादिहैव पञ्चमकण्डीव्याख्याने (३०४, ३६६ पृ०) द्रष्टव्यम् ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

'अस्य' यजमानस्य 'इदं' द्वियजुर्नामिष्टका कतमद् 'रूपं' स्वरूप मिति । रूपापेक्षया नपुंसकत्वम् । उक्तस्योत्तरं दर्शयति— "देवो वा इति । 'सः' हिरण्मयः पुरुषः 'अस्य' यजमानस्य देवत्वप्रयुक्तः 'आत्मा' शरीरम् ; यद् * द्वियजुरिष्टका मनुष्यत्वप्रयुक्त आत्मेत्यर्थः । हिरण्मयत्वात् पुरुषस्य देवशरीरत्वम्, मृन्मयत्वात् द्वियजुषो मानुषशरीरात्मत्वम् प्रतिपादयति — "तद्यदित्यादिना । "देव-रूप मिति । यतो देवरूपम्, अतः 'अस्य' यजमानस्य तद्रूपम् 'अमृतं' खलु ; विलापनेऽप्यविनश्वरत्वाद्धिरण्यस्यामृतत्वम् । "मा-नुषं होति । 'इदं' द्वियजुर्लक्षणम् स्वरूपम् । यतो मानुषम् अतः 'इयं मृदः कृता भवति' पार्थिवो भवति, मानुषाणां पार्थि-वत्वादित्यर्थः ॥ १७ ॥

द्वियजुष उपधानस्यान्वयव्यतिरेकयोर्गुणदोषप्रदर्शनेनावश्य-कत्व माह— "स यदित्यादिना । 'अमूं' हिरण्मयपुरुषलक्षणा मिष्टकाम् एव 'उपदध्यात्' । "नेमा मिति । 'इमां' द्वियजु-र्लक्षणा मपि तदानी मेव चेदुपदध्यात्, 'नापशिंष्यात्' नाव-शेषयेत्, तर्हि मानुषशरीररूपद्वियजुरिष्टकाया अपरिशेषणात् क्षिप्रकाले एव 'अस्माल्लोकात्' 'यजमानः प्रेयात्', तस्यास्तदानी मनुपधानेनावशेषणे तु 'अनेन' द्वियजुर्लक्षणेन मानुषशरीरे-णास्मिंल्लोके यजमानः कृत्स्नम् आयुरेतीत्यर्थः ॥ १८ ॥

अथास्या इष्टकायाः हिरण्मयपुरुषसमीपे सर्वदाऽनुपधाने दोषप्रदर्शनपूर्वकम्, तत्रोपधाने गुणं दर्शयति— "स यदि-

* नास्त्येतत् पदं क-पुस्तकादन्यत्र ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

त्यादिना । समीपेऽनुपधाने सति असम्बन्धाद् यजमानः स्वकीयं दैवरूप मनुक्रमेण 'न प्रजानीयात्'; उपधानेन तु प्रजानीयात् ।

अथ ता मिवेष्टकां दूर्वेष्टकासंस्पर्शेनोपदध्यादित्याह— "ता मनन्तर्हिता मिति ॥ १९ ॥

यजमानस्य हिरण्मयपुरुषो दैवं शरीरम्; द्वियजुस्तु मानुष मित्युक्तम् । तयोर्मध्ये स्वयमातृण्णादूर्वेष्टकयोरुपधानेन व्यवधानात् शरीरद्वयस्यापि प्राणेन कथ मव्यवच्छेद इति याज्ञिकानां प्रश्न मवतारयति— "तदाहुरिति । 'सन्ततौ'--इत्यस्यैव विवरणम्— "अव्यवच्छिन्नाविति । उक्तस्योत्तरं दर्शयति— "प्राणो वा इत्यादिना । 'प्राणो वै स्वयमातृण्णा' "प्राणो ह्येवैतत् स्वय मात्मन आतृन्ते"--इति स्वयमातृण्णायाः प्राणत्व मुक्तम् । "अथास्मात् प्राणो मध्यत उदक्रामदित्यादिना प्राणरस एव दूर्वाऽभूदित्यपि उक्तम् । सन्तनोतीत्येतदेव विवृणोति— "सन्दधातीति । स्पष्ट मन्यत् ॥ २० ॥

द्वियजुष उपधाने मन्त्रौ विधत्ते— "यास्ते अग्ने इति * । "यास्ते अग्ने सूर्ये रुचो"–"या वो देवाः सूर्ये रुचः"–इत्येताभ्यां † मन्त्राभ्यां द्वियजुष मुपदध्यादित्यर्थः । मन्त्रयोः पुनःपुनः रुक्-पदप्रयोगस्याभिप्राय माह— "रुचं रुच मिति । "अस्मिन्निति, यजमाने इत्यर्थः ।

---

* का० श्रौ० सू० १७. ४. २० ।

† वा० सं० १३. २२, २३ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

मन्त्रयोरन्वय मर्थः *— "हे 'अग्ने!' 'ते' तव 'सूर्ये' सूर्यमण्डले 'याः' 'रुचः' दीप्तयो 'रश्मिभिः' रश्मिरूपेण 'दिवम्' 'आतन्वन्ति' सर्वतो व्याप्नुवन्ति। रात्रौ या अग्नेर्दीप्तयः, ता एव सूर्योदयकाले सूर्यरश्मयो भवन्ति। एतच्च तैत्तिरीयके अग्निहोत्रब्राह्मणे समाम्नातम्— "उद्यन्तं वावादित्य मग्निरनुसमारोहतीति †। 'ताभिः' सर्वाभिर्दीप्तिभिः 'नः' अस्मत्सम्बन्धिने 'जनाय' यजमानलक्षणाय 'रुचे' 'कृधि' प्रकाशं कुरु। 'रुचे'-इति विभक्तिव्यत्ययः ‡, रुच मित्यर्थः। 'नस्कृधीति "अतः कृकमीत्यादिना § विसर्जनीयस्य सकारः॥ हे 'देवाः!' 'वः' युष्माकं सम्बन्धिन्यः सूर्यमण्डले वर्त्तमानाः 'याः' 'रुचः' दीप्तयः सन्ति, तथा 'गोषु अश्वेषु च 'याः' दीप्तयः सन्ति, 'ताभिः' सर्वाभिर्दीप्तिभिः हे 'इन्द्राग्नी!' 'हे बृहस्पते!' त्वयोऽपि यूयं 'नः' अस्मत्सम्बन्धिने यजमानाय 'रुचं धत्त' प्रकाशं सम्पादयतु॥

ननु चायं मन्त्रोऽध्वर्युणा पठ्यते, ततश्च "रुचन्नो धत्तेति लिङ्गेन मन्त्र मुच्चारयितुरध्वर्योरेव तत् फलं युज्यते;

---

* तयोः पाठस्त्वेवम्,—

"यास्ते अग्ने सूर्ये रुचो दिव मातन्वन्ति रश्मिभिः।
ताभिर्नो अद्य सर्वाऽभि रुचे जनाय नस्कृधि॥ २२॥
या वो देवाः सूर्ये रुचो गोष्वश्वेषु या रुचः।
इन्द्राग्नी ताभिः सर्वाभी रुचे न धत्त बृहस्पते॥ २३॥

† तै० ब्रा० २. १. २. १०।

‡ पा० ३. १. ८५ सू० द्रष्टव्यम्।

§ पा० सू० ८. ३. ४६।

5075

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

अतो न इति पदं किमित्युपचरित मिति चेत्, न; यजेतेत्यात्मनेपदश्रुत्या साङ्गप्रधानफलस्य यजमानगामित्वं प्रतीयते ; न च परिक्रीतस्याध्वर्योर्दक्षिणातिरिक्तफलसम्बन्धो न्याय्यः। तस्मा श्रुतिन्यायाभ्यां विरुद्धं तल्लिङ्गं यजमानपरत्वेनोपचरणीयम्। तस्माद्यजमानेन पाठ्येषु "आयुर्दा अग्नेऽस्यायुर्मे देहीत्यादिषु * क्रियमाणानुवादिषु प्रत्यगाशीर्मन्त्रेषु श्रुतं फलं यथा याजमानम्, तथैवाध्वर्युणा पाठ्येषु करणमन्त्रेषु श्रुत मपि फलं याजमान मेव। "द्वाभ्या मित्यादिकं पूर्वं व्याख्यातम्। प्रकारान्तरेणापि द्वित्वं प्रशंसति— "अथो द्वय मिति। द्विविधं रूप मस्तीति तदुपधानमन्त्रयोरपि द्वित्व मुपपद्यत इत्यर्थः। व्याख्यात मुत्तरं वाक्यम् ॥ २१ ॥

अथ रेतस्सिङ्नामधेययोरिष्टकयोरुपधानं विधत्ते— "अथ रेतस्सिचा इति। "लोपः शाकल्यस्य"–इति † वकारलोपः। विहिते इष्टके पृथिवीद्युलोकात्मना प्रशंसति— "इमौ वै लोकावित्यादिना। तत्रानयोर्लोकयोः रेतस्सेक्तृत्वप्रतिपिपादयिषयोक्तम्— "इमौ वै लोकाविति। तद्रेतस्सेचन मनयोः प्रत्यक्षसिद्ध मित्याह— "इमौ ह्येवेति। "इतो वा अय मित्यादिना। तदेव प्रत्यक्षत्वं दर्शयति— 'अयं' लोकः 'इतः' अस्मात् प्रदेशात् धूमलक्षणं 'रेतः सिञ्चति', 'सः' धूमः 'अमुत्र' द्युलोके वृष्टिर्भवति। सेति स्त्रीलिङ्गं वृष्ट्यपेक्षम्। धूमस्य मेघकारणत्वात् तद्द्वारा वृष्टिकारणत्वाद् धूमो वृष्टिरिति कारणे कार्यत्वो-

---

* वा० सं० ३. १७. २।

† पा० सू० ८. ३. १९।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

पचार:। 'तां' वृष्टिम् 'असौ' द्युलोक: 'अमुत:' अमुष्मात् प्रदेशात् सिञ्चति। तस्मादनयोर्लोकयोर्मध्ये वृष्टिपरिणतान्नद्वारा प्रजा: 'प्रजायन्ते'। श्रूयते हि— "अन्नाद्वै प्रजा: प्रजायन्ते"–इति *। अन्यत्राप्युक्तम्— "वृष्टेरन्नं तत: प्रजा:"–इति †। "तस्मादिमौ लोकौ रेतस्सिचौ ; रेतस्सिचोरनयोर्लोकयो: रूपेणानुसन्धानादिष्टके अपि रेतस्सिचावित्युच्येते ॥ २२ ॥

तत्र प्रथमाया उपधाने मन्त्रं विधाय व्याचष्टे— "विराड् ज्योति रिति ‡। 'अयं लोक:' पृथिवी 'विराट्'–शब्देनाभिधीयते। 'स:' च 'इमम्' अस्मदादीनां प्रत्यक्ष मग्निरूपं 'ज्योतिर्धारयति'। प्रथमा रेतस्सिक् भूलोकात्मिकेत्युक्तम्, तस्मात् प्रथमरेतस्सिगात्मको विराड्-शब्दाभिधेयो भूलोकोऽग्निरूपं ज्योतिर्धारयति ॥ "स्वराड् ज्योतिरिति द्वितीयोपधानमन्त्र: §। सोऽप्येव मेव व्याख्येय:।

अनयोर्लोकयोर्विराट्–स्वराट्–शब्दाभिधेयत्व मेवोपपादयति —"विराड् च ह्येमाविति। विविधं राजत इति विराट्। स्वय मेव राजत इति स्वराट्। तयो: पृथक्–पृथक्–मन्त्रेणोपधान माह— "नानोपदधातीति। यत: 'इमौ लोकौ' 'नाना' पृथग्भूतौ, तस्मात्तदात्मिकयोरिष्टकयोरुपधानं पृथक्-पृथङ्-मन्त्रेण कर्त्तव्य मित्यर्थ:। उपधानमन्त्रवत्सादनमन्त्रस्यापि

---

* तै० आ० उप० ७. २. २।

† म० स० ३. ७. ६।

‡ का० श्रौ० सू० १७. ४. २२।

§ वा० सं १३. २४।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

पार्थक्येन प्राशावाह— "सकृदिति । "तया देवतयाङ्गिरस्वद् ध्रुवा सीद"–इत्ययं सादनमन्त्रः * । त मेकवार मुच्चार्य सादयेत् । न तु प्रतीष्टक मित्यर्थः । तेन तदुपधानं समानं करोति । 'तस्मादनयोर्लोकयोः 'अन्ताः' प्रान्ताः 'समायन्ति' परस्परं सम्बद्धा भवन्ति । अन्तरिक्षभागा हि पृथिवीभागैः सम्बध्यन्त इत्येतत् प्रत्यक्षसिद्ध मेव ॥ २३ ॥

अथ तदेवेष्टकाद्वय माण्डात्मकेनापि स्तौति— "यद्वेवेति । अण्डशब्दात् स्वार्थिकोऽण् प्रत्ययः । आण्डाविति पुरुषसम्बन्धिनी वीजे उच्येते । "यस्य ह्याण्डौ भवत इत्यादिना आण्डयोः रेतस्सिक्त्वं प्रतिपादितम् । "विराड् च ह्येमाविति । आण्डयोः प्रजोत्पादनसामर्थ्याद्विराड् च प्रत्यक्षसिद्ध मित्यर्थः । प्रजापतिशब्देन † प्रजोत्पादन मभिधीयते । रेतसः प्रजापतेश्च प्रजा लक्ष्यन्त इति तत्प्रकाशकत्वाज्ज्योतिष्ट्व मित्यवगन्तव्यम् । "समानसम्बन्धनाविति । एकरूपसम्बन्धनावित्यर्थः । प्रकृतयोरिष्टकयोः स्थानविशेष माह —"ते अनन्तर्हिते"–इति ‡ । द्वियजुषोः समीपे अव्यवधानेनोपधानं किमर्थ मित्यत आह— "यजमानो वा इति ॥ २४ ॥

रेतस्सिचोरुपधानानन्तरं विश्वज्योतिराख्याया इष्टकाया उपधानं विधाय, ता मग्न्यात्मना स्तौति— "अथेति § । स्वय-

---

* वा० सं० २७. ४५ ।

† 'प्रजातिशब्देन'—इति, 'प्रजापतेस्त्र'—इति च क-पुस्तकीयौ पाठौ ।

‡ का० श्रौ० १७. ४. २२ सू० वृत्तिर्द्रष्टव्या ।

§ का० श्रौ० सू० १७. ४. २३ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

मात्मसा इव विश्वज्योतिषोऽपि तिस्रो विद्यन्ते, अतोऽत्र * प्रथमेति विशेषणम्। अस्मिन् लोके 'भुवि' यत् किञ्चन ज्योतिरस्ति, तत् सर्व मग्निमय मेवेति। अग्निर्विश्वज्योतिरिति तदात्मकत्वेनानुसन्धानादिष्टकापि 'विश्वज्योतिः'; अतस्तदुपधाने अग्नि मेवोपहितवान् भवति। विधत्ते— "ता मनन्तर्हिता मिति। 'तां' विश्वज्योतिषं 'रेतस्सिग्भ्याम्' 'अनन्तर्हिताम्' अव्यवहितां तत्संस्पर्शेनोपदध्यात्। तथा सति रेतस्सिचोः पृथिवीद्युलोकात्मकत्वात् ताभ्या मव्यवहित मेव 'अग्निं दधाति'। क्वचित् पार्श्वेऽपि तत्संस्पर्शेनोपधाने अव्यवधान मुपपद्यत इत्यत आह— "अन्तरेवेति। "अन्तरेव हीति। "अन्तरा इवेति पदविभागः। इवशब्द एवकारार्थः। "अन्तरान्तरेण युक्ते"-इत्यनेन † इमाविति द्वितीया। अनयोर्लोकयोर्मध्ये पृथिव्या उपरि अन्तरिक्षे खल्वग्निः प्रकाशते; तस्मात् मध्यत उपधानम्॥ २५॥

अथैता मिष्टकां प्रजात्मना प्रशंसति— "यद्वेवेति। 'प्रजा हि विश्वज्योतिः' यतः प्रजा ज्ञानशक्त्या सर्वान् पदार्थान् प्रकाशयति, तस्मात् प्रजा विश्वज्योतिरित्येतदपरोक्षम्; अतः प्रजा विश्वज्योतिः। तथा सति एतदिष्टकोपधानेन प्रजननं प्रजोत्पादन मेवोपहितवान् भवति। प्रजायाः प्रजोत्पादनस्य च कार्यकारणभावादभेदविवक्षयैव मुक्तम्। रेतस्सिचोराण्डत्वाद्, विश्वज्योतिषश्च प्रजात्वात्, ताभ्या मव्यवहितत्वेन मध्यत

---

* 'अतोऽत्र'—इत्येतन्नास्ति ङ-पुस्तके।

† पा० सू० २. ३. ४।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

उपधाने प्रजोत्पादन मेवाण्डयोर्निहितं भवतीति दर्शयति— "ता मनन्तर्हिता मिति। "अन्तरेव ह्याण्डाविति। आण्डयोर्मध्यत: * एव रेतोनिर्गमनद्वारत्वात्, तत एव 'प्रजा: प्रजायन्ते' ॥ २६ ॥

अथ तस्मिन्नुपधाने मन्त्रं विदधानो व्याचष्टे— "प्रजापति-ष्ट्वेत्यादिना †। यत: 'प्रजापतिरेतां प्रथमां चिति मपश्यत्', अत: प्रथमां विश्वज्योतिषं "प्रजापतिष्ट्वा सादयतु"-इति ‡ मन्त्रेण उपदध्यादित्यर्थ:। "पृष्ठे ह्यय मिति। 'पृथिव्यै'-इति, षष्ठ्यर्थे चतुर्थी §। यतश्च पृथिव्या: 'पृष्ठे' उपरि 'अग्निर्ज्योतिष्मान्' विश्व-ज्योतिश्चाग्निरित्युक्तम्— "अग्निर्वै प्रथमा विश्वज्योति रिति ‖; अत: "पृष्ठे पृथिव्या ज्योतिष्मतीम्"-इति ¶ मन्त्रवचनम् ॥ २६ ॥

"प्राणो वा इति। विद्यमाने एव प्राणे सर्वेषा मिन्द्रियाणां स्व-स्व-विषयप्रकाशकत्वात् प्राणस्य विश्वज्योतिष्ट्वम्। "सर्वस्मा उ वा एतस्मै'-इति। सर्वस्य खल्वेतस्य लोकस्य। पूर्ववच्चतुर्थी **। प्राण: आशास्यो †† भवतीति शेष:। अपानो व्यानश्चेति प्राण एव वृत्तिभेदभिन्न:; प्राणस्य विश्वज्योतिष्ट्वात्। 'विश्वस्मै' सर्वस्य लोकस्य प्राणादिस्थैर्यार्थं तवोपधान मिति मन्त्रभाग आह। "सर्वं ज्योतिरिति विश्वशब्दार्थविवरणम्। "अग्निष्टेऽधिपतिरिति"-

---

* 'आण्डयोर्मध्ये'—इति क।

† का० श्रौ० सू० १७. ४. २३।

‡, ¶ वा० सं० १३. २४. २।

§, ** पा० सू० २. ३. ६२. वा० १।

‖ इहैव पुरस्तात् २५ कण्डी (२८७ पृ०) द्रष्टव्या।

†† 'आश्रयो'—इति ज।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

एतन्मन्त्रभागकथनेन 'अग्नि मेव' 'अस्याः' विश्वज्योतिषः 'अधिपतिं करोति'।

हे विश्वज्योतिः! पृथिव्याः पृष्ठे 'ज्योतिष्मतीं' ज्योतिषा युक्तां त्वां 'प्रजापतिः' 'सादयतु' स्थापयतु। किमर्थ मिति तत्राह— 'विश्वस्मै' विश्वस्य, सर्वस्य लोकस्य 'प्राणाय अपानाय व्यानाय' प्राणादिव्यापारार्थम्। किञ्च 'विश्वं' समस्तं 'ज्योतिः' तेजो 'यच्छ' नियच्छ, अस्मदायत्तं कुरु। 'ते' तव 'अग्निः अधिपतिः', अतः स त्वां 'परिभ्यो गोपायत्विति कृत्स्नमन्त्रार्थः ॥ २८ ॥

अथ ऋतव्याख्ययोरिष्टकयोरुपधानं विधत्ते— "अथेति *। 'ऋतव्ये'-इति "वाय्वृतुपित्रुषसो यत्"-इति † देवतार्थे यत् प्रत्ययः। "यचि भम्"-इति ‡ भ सञ्ज्ञायाम् "ओर्गुणः"-इति § गुणः, "वान्तो यिप्रत्यये"-इति ‖ अवादेशः। ऋतुदेवत्येष्टको पधानेन ऋतूना मेवोपधानं भवतीत्याह— "ऋतव एत इति।

ऋतव्ययोरुपधाने मन्त्रं विधाय ¶ व्याचष्टे— "मधुश्चेति **। मधुमाधवशब्दाभ्यां चैत्रवैशाखावुच्येते। "वासन्तिकाविति, "वसन्ताच्च"-इति †† ठञ्-प्रत्ययः। ऋतुशब्दो मासद्वये मुख्यः, अत्र

---

* का० श्रौ० सू० १७. ४. २४।

† पा० सू० ४. २. ३१।

‡ पा० सू० १. ४. १८।

§ पा० सू० ६. ४. १४६।

‖ पा० सू० ६. १. ७६।

¶ का० श्रौ० सू० १७. ४. २५।

** वा० सं १३. २५।

†† पा० सू० ४. ३. ३०।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

तदवयवभूते मासे उपचाराद् वर्त्तते। मधुश्च माधवश्चेत्येतौ वसन्तसम्बन्धिनौ 'ऋतू' मासौ; अतश्च तद्देवत्यत्वेन तदात्मिके वा मुपदधामि इत्यर्थः। "नाम्नी"–इत्यादिना मधुमाधवशब्दोपयोगं दर्शयति। ननु स्वयमातृण्णादिवदेकैकस्या इष्टकाया उपधानं विहाय, कि मिति द्वयोरुपधान मिति तत्राह— "द्वे इष्टके इति। इष्टकयोर्द्वित्वेऽपि सकृत्त्वादनेनैक मेव ऋतुं सम्पादयतीत्याह— "सकृदिति ॥ २८ ॥

प्रथमायां चितौ तदुपधानस्य कारण माह— "तद्यदित्यादिना। 'एते' ऋतव्ये 'अत्र' प्रथमायां चितौ 'उपदधाति'–इति यत्, तत्र कारण मुच्यते— 'एषः' चीयमानः 'अग्निः' 'संवत्सरः' संवत्सरात्मकः। अग्नेः संवत्सरात्मकत्वं संवत्सर मुखायां सम्भृत्योत्पादनीयत्वाद्। चीयमानस्याग्नेः प्रजापतिरूपत्वं प्रागुक्तम्— "स यः प्रजापतिर्व्यस्रंसत, अय मेव स योऽय मग्निश्चीयत इति *। 'सः' प्रजापतिः सर्वलोककारणत्वेन तदात्मकः। "संवत्सर एषोऽग्निरिति। तस्य संवत्सरात्मकत्त्वोक्तेश्च संवत्सरः 'इमे लोकाः' खलु। "तस्येति। 'तस्य' संवत्सराग्निसर्वलोकात्मकस्य प्रजापतेः। 'अय मेव लोकः' पृथिवी। प्रथमा चितिः, वसन्त ऋतुश्च, प्राथम्यसादृश्याद् 'अस्य' संवत्सरात्मकस्य 'प्रजापतेः' अवयवभूतः 'अयं' लोकः; अतश्चात्र प्रथमायां चितौ 'एते' ऋतव्ये वसन्तर्त्तुदेवत्यत्वेन तदात्मिके उपदधातीति यत्, तेन यदेव 'अस्य' प्रजापतेः 'आत्मनः' स्वस्य 'एतद्' इष्टकाद्वयलक्षणं

---

* इहैव पुरस्ताद् चतुर्थी कण्डी (२७६ पृ०) द्रष्टव्या।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

यदङ्ग मस्ति, तद् 'अस्मिन्' अवयवे प्रथमचितिलक्षणे 'एतत्' एतेन पुनः 'प्रतिदधाति' *; तस्मादेते प्रथमायां चितावुपदध्यात् ॥ ३० ॥

अथ पुनस्ते एव ऋतव्ये प्रजापतेः प्रतिष्ठात्मनापि स्तौति— "यद्वेवैते इति। "प्रतिष्ठो अस्य वसन्त ऋतुरिति। 'प्रतिष्ठा उ' इति पदविभागः। "आद्गुणः" †, उकारस्य "निपात एकाजनाङ्"-इति ‡ प्रगृह्यसञ्ज्ञायाम् "प्लुतः प्रगृह्या अचि"-इति § प्रकृतिभावात् "प्रतिष्ठो अस्येति। "एङः पदान्तादति"-इति ‖ पररूपत्वं न भवति। वसन्तर्त्तोः संवत्सरप्रथमावयवत्वात् प्रतिष्ठात्वम्। यत्रावयवे प्रतितिष्ठति, सा प्रतिष्ठा। यथा पुरुषः पदयोः प्रतितिष्ठति, तद्वत् संवत्सरोऽपि वसन्तर्त्तौ प्रतितिष्ठति। प्रथमायाश्चितेस्तु उत्तरचितिलक्षणान् प्रजापतेरवयवान् प्रत्याधारत्वात् प्रतिष्ठात्वम्; अतश्च प्रथमायां चितौ प्रकृतयोरिष्टकयोरुपधाने प्रजापतेः स्वस्य वसन्तर्त्तुदेवत्यत्वेन तदात्मकेतदिष्टकाद्वयलक्षणं यत् प्रतिष्ठारूप मङ्ग मस्ति, तदस्मिन्नेतेन प्रतिनिहितवान् भवतीत्यर्थः॥

अथानयोरिष्टकयोरुपधानस्य स्थानविशेषं विधाय प्रशंसति— "ते अनन्तर्हिते इति। "अनन्तर्हितास्तदिति। 'तत्'

---

* 'प्रदधाति'—इति ज।

† पा० सू० ६. १. ८७।

‡ पा० सू० १. १. १४।

§ पा० सू० ६. १. २५।

‖ पा० सू० ६. १ १०६।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

तेन 'प्रजाः' 'ऋतुभ्यः' 'अनन्तर्हिताः' अव्यवहिताः 'दधाति', ऋतुषु प्रतिष्ठापयतीत्यर्थः। तदेव दर्शयति— "तस्मादिति। यत एवं तस्मात् 'प्रजाः' 'ऋतूनेव' अभिलक्ष्य 'प्रजायन्ते' 'गर्भे सन्तं' गर्भेऽपि विद्यमानं 'जन्तुम्' ऋतुभिर्ह्येव 'सम्पश्यन्ति'। ऋतूनां कालात्मकत्वात्, कालस्य च सदातनत्वेन सर्वोत्पत्तिमन्निमितत्वाद्, अजातावस्था, जायमानावस्था, जातावस्था च तत्रैव सम्बद्ध्यन्त इति भावः॥ २१॥

विधत्ते— "अथेति *। 'अथ' ऋतव्येष्टकोपधानानन्तरम्, अषाढाभिधा मिष्टका मुपदध्यात्। अषाढायाः मृन्मयेष्टकात्वात् तदुपधाने पृथिव्युपधान मेव सम्पादितम् भवतीत्याह— "इयं वा इति। तस्या अषाढाया उपधानम् चयनस्थलस्य पूर्वभागे कर्त्तव्य मित्याह— "तां पूर्वार्द्धे इति। ननु किमर्थ मस्याः पूर्वार्द्धे उपधान मिति तत्राह— "प्रथमेति। 'इयम्' अषाढा, उखायाः 'प्रथमा' पूर्वा 'असृज्यत' खलु॥ २२॥

प्रकृताया इष्टकायाः अषाढेतिनामधेयप्राप्तिप्रदर्शनपूर्वक मुपधानोपयोगं दर्शयति— "सा यदषाढा नामेत्यादिना। पुरा खलु 'देवाश्चासुराश्च' 'प्राजापत्याः' प्रजापतेरपत्यभूताः। पत्युत्तरपदत्त्वाद् "दित्यदित्येत्यादिना † अपत्यार्थे ण्य-प्रत्ययः। 'ते' एते उभयेऽपि स्पर्द्धा मकुर्वन्। ततः 'ते देवाः' केनोपायेनासुरान् जयेमेति विचार्य, 'एताम्' अषाढाभिधाम् 'इष्टकां' तदुपायत्वेन 'अपश्यन्'। दृष्ट्वा च 'ता मिमाम्' इष्टका मुपहितवन्तः। ततः 'ता

* का० श्रौ० सू० १७. ४. २५।

† पा० सू० ४. १. ८५।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

मुपधाय' 'असुरान्' 'सपत्नान्' वैरिणः, 'भ्रातृव्यान्'–इति सपत्नशब्दार्थविवरणम्। भ्रातृशब्दाद् "व्यन् सपत्ने"–इति * सपत्नार्थे व्यनो विधानात्। तानसुरान् 'अस्मात् सर्वस्मात्' स्थानाद् 'असहन्त' निराकुर्वन्, यथैषु लोकेषु अवस्थानं न लभन्ते, तथा पर्यबीभवन्नित्यर्थः। यत एतया असुरानसहन्त, 'तस्मादषाढा'–इति नामधेयम्। अत्रासुराणां सहनकथनेन स्वेषा मसहन मर्थतः प्राप्तम्; अतश्चैतस्या इष्टकायाः स्वेषा मसहनं प्रत्यपि कारणत्वादसहनसाधनत्वेनाषाढेत्युच्यते। "साढ्यै साढ्वा साढेति निगमः" –इति † 'साढा'–शब्दो निपातितः, ततो नञ्समासः, व्यत्ययेन मूर्द्धन्यादेशः। "तथैवैतदिति। यथैव देवा अषाढा मुपधाय असुरान्निराकुर्वन्, 'तथैव' 'यजमान एता मुपधाय' 'द्विषन्तम्' द्वेषं कुर्वन्तम्, 'भ्रातृव्यम्' अस्मात् सर्वस्मात् 'प्रदेशान्निराकुरुते' ॥ ३३ ॥

अथैता मेवेष्टकां वागात्मनापि प्रशंसति ‡—"यद्वेवेति। "वाचैव तद्देवाः"–इत्यादिना अषाढाया वाग्रूपत्वं § प्रतिपादयति। यतो देवा निर्भर्त्सनादिविशिष्टया 'वाचैव 'असुरानसहन्त', तस्मान्निराकरणसाधनत्वसाधर्म्यादषाढा वाक् खल्वित्यर्थः। "तथैवेति। यतो देवाः वाचा असुरान् असहन्त, ततो देववदेव 'यजमानः' अपि 'वाचैव द्विषन्तं भ्रातृव्य मस्मात् सर्वस्मात् सहते'।

---

* पा० सू० ४. १. १४५।

† पा० सू० ६. ३. ११३।

‡ 'प्रशंसति'–इति ङ।

§ 'वाग्रूपाषाढयोक्तं'–इति ङ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

यतः अषाढा उक्तन्यायेन वागात्मिका, अत एतेन अषाढोपधानेन 'वाच मेव उपादधत देवाः', 'तथैव' 'यजमानः' 'वाच मेवोपधत्ते' ॥ ३४ ॥

यदुक्त मियं वा अषाढेत्यषाढायाः पृथिव्यात्मकत्वम् *, तदुपजीव्यास्या अषाढाया इष्टकायाः 'वामभृत्'-सञ्ज्ञाप्राप्तिं दर्शयति— "सेय मिति। 'वामं' वननीयं वस्तु; 'प्राणाः' सर्वैराशास्यमानत्वात् 'वामं' वस्तु। 'यत् किञ्च' 'प्राणीयं' प्राणवत् अर्थजात मस्ति, 'तत् सर्वम्' 'इयं' पृथिवी 'बिभर्त्ति' खलु। अतश्च वामशब्देन प्राणाना मभिधानात्, प्राणानां तद्वतां चाभेदविवक्षया 'इयं' पृथिवी 'वामभृत्'-सञ्ज्ञेति तदात्मिकाप्यषाढा वामभृत्-सञ्ज्ञेत्यर्थः। "वाग्वा अषाढेति यदुक्तं वागात्मत्वकम् †, तदप्युपजीव्यैतत्सञ्ज्ञालाभ माह— "वागेव त्वेवेति। "वाचि वा"-इत्यत्र वाक्शब्देन वागिन्द्रियस्थानं मुखं लक्ष्यते, प्राणानुविधायित्वात् प्राणशब्देन च श्रोत्रादीनीन्द्रियाणि, प्राणिभ्योऽर्थे वाचि मुखे अन्नं 'धीयते' निधीयते। "तस्माद् वाग्वामभृदिति। तदात्मिकाषाढापि वामभृदित्यभिधीयते ॥ ३५ ॥

सेय मित्यादिनोक्तप्रकारेण निष्पन्न मर्थ माह— "त एत इति। सेय मित्यादिना अषाढाया आधिभौतिकप्राणात्मकत्व मुक्तम्, वागेव त्वेवेत्यादिना तु आध्यात्मिकप्राणात्मकत्वम्। ततश्च अषाढेति यदेषा, 'ते सर्वे प्राणाः' आध्यात्मिकत्वा-

---

* इहैव परस्तात् ३२ कण्डी (२८६ पृ०) द्रष्टव्या।

† पुरस्तात् ३४कण्डी (२८६ पृ०) द्रष्टव्यम्।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

धिभौतिकत्वादिभेदेनोभयविधा अपि प्राणा इत्यर्थः। 'त एते' —इति 'प्राणाः'—इत्येतदपेक्षया लिङ्गवचने। उक्त मषाढाया उभयविधप्राणात्मकत्व मुपजीव्य, तस्याः पूर्वभागे उपधान मुपपादयति— "तां पूर्वार्द्ध इति। "तस्मादिति। 'पुरस्तात्' पूर्वभागे इत्यर्थः। "इमे"—इति अभिनयेन निर्देशः। 'तस्मात्' पूर्वार्द्धे उपधानात् मुखे 'इमे प्राणाः' अवतिष्ठन्त इति शेषः। अषाढायाः पूर्वभागे मन्त्रवत्या इष्टकाया उपधानं निवारयति —"तां नान्ययेति। 'पुरस्तात्' 'ताम्' मषाढां 'प्रति' 'अन्यया' मन्त्रवत्या इष्टकयोपधानं 'न' सम्पादयेत्। 'एतस्यां चिता-विति। तत्र हेतुरुच्यते— "नेदिति, निपातः परिभये वर्त्तते *। अषाढायाः प्राणात्मकत्वाद् एतस्यां प्रथमायां चितौ तस्याः पुरस्तात् मन्त्रवदिष्टकोपधाने तद्व्यवधानात् 'प्राणान्' एव अपिहितवान् भवतीति परिभयेन नोपदध्यादित्यर्थः॥ ३६॥

ननु यदि समन्त्रकाणा मिष्टकाना मुपधाने प्राणापिधानम्, तर्हि अपस्यानां मन्त्रविशिष्टाना मिष्टकाना मुपधानेन तत् कस्मान्न भवतीत्यत आह— "यद्वपस्या इति। अपस्याना मन्नात्मकत्वं तद्विधायकब्राह्मणेऽभिधास्यते †। आपश्चान्नात्मिकाः; तत्कारणत्वात्। अन्नेन तु प्राणाना मपिधानं न सम्भवति; अन्नोपजीवित्वात् प्राणानाम्। अतश्चान्नात्मकत्वादपस्यानां समन्त्रकाणा मप्युपधानं न विरुध्यत इति भावः। अथ तस्या उपधान मृतव्ययोः समीपे विधाय स्तौति— "ता मनन्तर्हिता

* "नेति एष इदित्येतेन सम्प्रयुज्यते परिभये"—इति निरु० १. ३. ६।

† इहैवोपरिष्टाद् पञ्चमे ब्राह्मणे १० कण्डिकायां द्रष्टव्यं भविष्यति।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

मिति। 'सेयं वागृतुषु प्रतिष्ठिता वदतीति। ऋतुष्ववस्थितेषु प्राणिषु प्रतिष्ठिता वदतीत्यर्थः ॥ ३७ ॥

"प्रजा वै विश्वज्योतिरिति विश्वज्योतिषः प्रजात्व मुक्तम्, "वाग्वा अषाढेति अषाढाया वाक्त्वं प्रतिपादितम्, ततश्च विश्वज्योतिषः समीपे आषाढाया उपधाने सति प्रजासु वागुपहिता भवति; तदक्त्वा तयोर्मध्ये किमर्थं मृतव्ययोरुपधानं कृत मित्याशङ्क्य तत्कारण माह— "तदाहु रिति। "संवत्सरो वा ऋतव्ये इति। "ऋतव एते यदृतव्ये इति ऋतव्ययोः ऋत्वात्मकत्वात्, सम्भूय सर्वेषा मृतूनां संवत्सरात्मकत्त्वात्, ऋतव्ये संवत्सरः। ततश्च ऋतव्ययोरन्तरोपधाने संवत्सरेण प्रजाभ्यो वाचं व्यवहितां करोति। 'तस्मात्' इदानी मुत्पत्तेरुपरि 'संवत्सरवेलायां' संवत्सरे गते सति पश्चात् 'प्रजाः वाचं प्रवदन्ति' ॥ ३८ ॥

प्रकृताया इष्टकाया उपधाने मन्त्रं विदधानो व्याचष्टे— अषाढासीत्यादिना *। यतो 'देवाः' 'एतया' इष्टकया 'असुरान्' 'असहन्त' निराकुर्वन्; अतः सहनसाधनत्त्वाद् "अषाढासीति मन्त्र आह। "सहस्ववीर्यासीत्यत्र सहस्रशब्देनापरिमितसङ्ख्या विवक्षितेति दर्शयति— "सर्वं वै सहस्र मिति। हे इष्टके! त्वं 'सहमाना' असुराणां निराकर्त्री; अतो नाम्ना अषाढासि। तस्मात् 'अरातीः' अदानशीलान् (शत्रून् †) 'सहस्व' परिभावय। किञ्च ये पूर्वं विरोधिनो न भवन्ति, इतः परम् 'पृतनां' सङ्ग्राम मिच्छन्ति, ते 'पृतनायतः'। पृतनाशब्दा-

---

* वा० सं० १३. २६।

† नास्त्येतत् पदं ङ-पुस्तके।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

दाकारलोपाभावश्छान्दसः । तानपि परिभावय। किञ्च त्वं 'सहस्रवीर्यासि' अपरिमितवीर्यविशिष्टा * भवसि। अनेन शत्रु-निराकरणसामर्थ्य मुपपादितम् भवति। तादृशी 'सा' मां 'जिन्व' प्रीणीहीति मन्त्रार्थः ॥ ३९ ॥

अथ दूर्वेष्टकादीनां स्वयमातृणायाः प्राग्भागे उपधानि-कारण माह— "तदाहुरिति। 'अभि स्वयमातृणाम्' अभिलक्ष्य, स्वयमातृणाया उपरि भागे इत्यर्थः। "लक्षणेनाभिप्रती आभिमुख्ये"—इत्यव्ययीभावसमासः †। 'अन्या इष्टकाः' उपरि वक्ष्यमाणाः 'उपधीयन्ते' 'एताः' दूर्वेष्टकादयस्तु तस्याः 'प्राच्य उपधीयन्ते'—इति यदस्ति, तत्रोत्तर माह—"द्वे वै योनी"—इति। 'देवयोनिः' 'अन्यः', 'मनुष्ययोनिः अन्यः, इति यदुक्त मन्यत्वम्, तदाह—"प्राचीनेति। 'प्राचीने भागे' पूर्वभागे 'प्रजननम्' उत्पत्तिः, तत्कारणं वा येषां ते तथोक्ताः; 'मनुष्याः' तु 'प्रतीचीनप्रजननाः' ततश्च 'एताः' इष्टकाः स्वयमातृणायाः 'प्राचीः' प्रागपवर्गाः 'उपदधाति'—इति यत्, तेन 'देवयोनेरेव' 'एतत्' एनं 'यज-मानम्' 'प्रजनयति' उत्पादयति। दूर्वेष्टकादीना मुत्तरोत्तर-पूर्वभाविन उपधानं कात्यायनेनोक्तम्— "पूर्वाम्-पूर्वा मुत्त-राम्"—इति ‡ ॥ ४० ॥ २ [४. २.] ॥

इति श्रीसायणाचार्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे
माध्यन्दिनशतपथब्राह्मणभाष्ये
सप्तमकाण्डे चतुर्थेऽध्याये द्वितीयं ब्राह्मणम् ॥

---

* 'अपरिमितसङ्ख्याकवीर्यविशिष्टा'—इति ङ।

† पा० सू० २. १. १४। ‡ का० श्रौ० सू० १७. ४. १६।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्दं निवारयन् ।
पुमर्थांश्चतुरो देयाद् विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ ४ ॥

ब्रह्माण्डं गोसहस्रं कनकहयतुलापूरुषौ स्वर्णगर्भम् ,
सप्ताब्धीन् पञ्चसीरींस्त्रिदशतरुलताधेनुसौवर्णभूमीः ।
रत्नोस्रां रुक्मवाजिद्विपसहितरथौ सायणिः सिङ्गणार्यो ,
व्यश्राणीद्विश्वचक्रं प्रथितविधिमहाभूतयुक्तं घटञ्च ॥
धान्याद्रिं धन्यजन्मा तिलभव मतुलः स्वर्णजं वर्णमुख्यः ,
कार्पासीयं कृपावान् गुडकृत मजडो राजतं राजपूज्यः ।
आज्योत्थं प्राज्यजन्मा लवणज मनृणः शर्करं चार्कतेजाः ,
रत्नाढ्यो रत्नरूपं गिरि मकृत मुदा पात्रसात्सिङ्गणार्यः * ॥

इति श्रीमद्राजाधिराजपरमेश्वरवैदिकमार्गप्रवर्त्तक-
श्रीहरिहरमहाराजसाम्राज्यधुरन्धरेण
सायणाचार्येण विरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे
माध्यन्दिनशतपथब्राह्मणभाष्ये
सप्तमकाण्डे चतुर्थोऽध्यायः समाप्तः ॥ ४ ॥

॥ इति सप्तमकाण्डे तृतीयप्रपाठकश्च समाप्तः † ॥

---

* अत्रत्याशीप्यन्यः पञ्चमकाण्डीयद्वितीयाध्यायान्ते द्रष्टव्याः ।

† अत्र १ ब्रा० ४५ क०, २ ब्रा० ४० क; सङ्कलयनयात्र तृतीयप्रपाठकीयदयोर्ब्राह्मणयोः ८५ कण्डिकाः श्रुता इति ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

अथ

चतुर्थप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् ,

अपि वा

पञ्चमाध्याये प्रथमं ब्राह्मणम् ।

॥ हरिः ॐ ॥

कूर्म्म मुपदधाति । रसो वै कूर्म्मो रस मेवैतदुपदधाति यो वै स एषां लोकाना मप्सु प्रविद्धानां पराङ्रसोऽत्यक्षरत्स एष कूर्म्मस्त मेवैतदुपदधाति यावानु वै रसस्तावानात्मा स एष इमऽएव लोकाः * ॥ १ ॥

तस्य यदधरं कपालम् । अयꣳ स लोकस्तत्प्रतिष्ठितमिव भवति प्रतिष्ठित इव ह्ययं लोकोऽथ यदुत्तरꣳ सा द्यौस्तद्व्यवगृहीतान्त मिव भवति व्यवगृहीतान्तेव हि द्यौरथ यदन्तरा तदन्तरिक्षꣳ

---

* 'लोकाः'–इति ग, घ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

स एष इमऽएव लोका इमानेवैतल्लोकानुपदधाति ॥ २ ॥

त मभ्यनक्ति। दध्ना मधुना घृतेन दधि हैवास्य लोकस्य रूपं घृत मन्तरिक्षस्य मध्वमुष्य स्वेनैवैन- मेतद्रूपेण समर्द्धयत्यथो दधि हैवास्य लोकस्य रसो घृत मन्तरिक्षस्य मध्वमुष्य स्वेनैवैन मेतद्रसेन समर्द्ध- यति * ॥ ३ ॥

मधु व्वाता ऋतायत ऽइति। यां वै देवता मृग- भ्यनूक्ता यां यजुः सैव देवता सऽक्सो देवता तद्य- जुस्तद्वैतन्मध्वेवैष त्रिचो रसो वै मधु रस मेवा- स्मिन्नेतद्दधाति गायत्रीभिस्त्रिष्टुभिस्तस्योक्तो बन्धुः ॥ ४ ॥

स यत् कूर्मो नाम। एतद्वै रूपं कृत्वा प्रजा- पतिः प्रजा असृजत यदसृजताकरोत्तद्यदकरोत् तस्मात् कूर्म्मः कश्यपो वै कूर्म्मस्तस्मादाहुः सर्व्वाः प्रजाः काश्यप्य इति ॥ ५ ॥

---

* 'समर्द्धयति'—इति ख।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

स यः स कूर्म्मोऽसौ स आदित्यः। अमु मेवै- तदादित्य मुपदधाति तं पुरस्तात् प्रत्यञ्च मुपदधा- त्यमुं तदादित्यं पुरस्तात् प्रत्यञ्चं दधाति तस्मादs- सावादित्यः पुरस्तात् प्रत्यङ् धीयते दक्षिणतोऽषा- ढ़ायै वृषा वै कूर्म्मो योषाषाढा दक्षिणतो वै वृषा योषा मुपशेतेऽरत्निमात्रेऽरत्निमात्राद्धि वृषा योषा मुपशेते सैषा सर्व्वासा मिष्टकानां महिषी यदषाढै- तस्यै दक्षिणतः सन्त्सर्व्वासा मिष्टकानां दक्षिणतो भवति ॥ ६ ॥

यद्वेव कूर्म्म मुपदधाति। प्राणो वै कूर्म्मः प्राणो हीमाः सर्व्वाः प्रजाः करोति प्राण मेवैतदुपदधाति तं पुरस्तात् प्रत्यञ्च मुपदधाति पुरस्तात्तत् प्रत्यञ्चं प्राणं दधाति तस्मात् पुरस्तात् प्रत्यङ् प्राणो धीयते पुरुष मभ्यावृत्तं यजमाने तत् प्राणं दधाति दक्षि- णतोऽषाढ़ायै प्राणो वै कूर्म्मो व्वागषाढ़ा प्राणो वै व्वाचो वृषा प्राणो मिथुनम् ॥ ७ ॥

अपां गम्भन्त्सीदेति। एतद्वापां गम्भिष्ठं यत्रैष एतत्तपति मा त्वा सूर्योऽभितापसीन् माग्निर्वैश्वानर

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

इति मैत्र त्वा सूर्यो हिꣳसीन् मो ऽअग्निर्वैश्वानर इत्येतदच्छिन्नपत्राः प्रजा अनुवीक्षस्वेतीमा वै सर्व्वाः प्रजा या इमा इष्टकास्ता अरिष्टा अनार्त्ता अनुवीक्षस्वेत्येतदनु त्वा दिव्या वृष्टिः सचता मिति यथैवेनं दिव्या वृष्टिरनुसचेतैव मेतदाह ॥ ८ ॥

अथैन मेजयति । त्रीन्त्समुद्रान्त्समसृपत् स्वर्गानिती मे वै त्रयः समुद्राः स्वर्गा लोकास्तानेष कूर्म्मो भूत्वानुसꣳससर्पापां पतिर्व्वृषभ इष्टकाना मित्यपाꣳ ह्येष पतिर्व्वृषभ इष्टकानां पुरीषं व्वसानः सुकृतस्य लोक ऽइति पशवो वै पुरीषं पशून् वसानः सुकृतस्य लोक इत्येतत् तत्र गच्छ यत्र पूर्व्वे परेता इति तत्र गच्छ यत्रैतेन पूर्वे कर्म्मणेयुरित्येतत् ॥ ९ ॥

मही द्यौः पृथिवी च न इति । महती द्यौः पृथिवी च न इत्येतदिमं यज्ञं मिमिक्षता मितीमं यज्ञ मवता मित्येतत्पिपृतां नो भरीमभिरिति बिभृतां नो भरीमभिरित्येतद् द्यावापृथिव्ययोत्तमयोपदधाति द्यावपृथिव्यो हि कूर्म्मः ॥ १० ॥

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

त्रिभिरुपदधाति । त्रय इमे लोका अथो त्रिवृ-दग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवैन मेतदुप-दधाति त्रिभिरभ्यनक्ति तत् षट् तस्योक्तो बन्धु-रवका अधस्ताद्भवन्त्यवका उपरिष्टादापो वा ऽअवका अपा मेवैन मेतन्मध्यतो दधाति सादयित्वा सूद-दोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ११ ॥

अथोलूखलमुसले ऽउपदधाति । व्विष्णुरका-मयतान्नादः स्या मिति स एते ऽइष्टके ऽअपश्यदुलू-खलमुसले ते ऽउपाधत्त ते ऽउपधायान्नादो ऽभवत्तथै-वैतद्यजमानो यदुलूखलमुसले ऽउपदधाति येन रूपेण यत् कर्म कृत्वा व्विष्णुरन्नादोऽभवत्तेन रूपेण तत् कर्म कृत्वान्नादोऽसानीति तदेतत्सर्व मन्नं यदु-लूखलमुसले ऽउलूखलमुसलाभ्याᳫं ह्येवान्नं क्रियत ऽउलूखलमुसलाभ्या मद्यते * ॥ १२ ॥

ते रेतःसिचोर्व्वेलयोपदधाति । पृष्टयो वै रेतः-सिचौ मध्य मु पृष्टयो मध्यत एवास्मिन्नेतदन्नं दधा-

* 'मद्यते'—इति क, ख ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

त्युत्तरे ऽउत्तर मेवास्मादेतदन्नं दधात्यरत्निमात्रे ऽरत्नि-
मात्राद्ध्यन्न मद्यते ॥ १३ ॥

प्रादेशमात्रे भवतः। प्रादेशमात्रो वै गर्भो
व्विष्णुरन्न मेतदात्मसम्मित मेवास्मिन्नेतदन्नं दधाति
यदु वा ऽआत्मसम्मित मन्नं तदवति तन्न हिनस्ति
यद्भूयो हिनस्ति तद्यत् कनीयो न तदवति ॥ १४ ॥

औदुम्बरे भवतः। ऊर्ग्वै रस उदुम्बर ऊर्ज्ज
मेवास्मिन्नेतद्रसं दधात्यथो सर्व्वे ऽएते व्वनस्पतयो
यदुदुम्बर एते ऽउपदधत् सर्व्वान् व्वनस्पतीनुपद-
धाति रेतस्सिचोर्व्वेलयेमे वै रेतस्सिचावनयोस्तद्वन-
स्पतीन् दधाति तस्मादनयोर्व्वनस्पतयश्चतुःस्रक्ति
भवति चतस्रो वै दिशः सर्व्वासु तद्दिक्षु व्वन-
स्पतीन् दधाति तस्मात् सर्व्वासु दिक्षु व्वनस्पतयो
मध्ये सङ्गृहीतं भवत्युलूखलरूपतायै ॥ १५ ॥

यद्वेवोलूखलमुसले ऽउपदधाति । प्रजापते-
र्व्विस्रस्तात् प्राणो मध्यत ऽउदचिक्रमिषत्त मन्नेना-
गृह्णात् तस्मात् प्राणो ऽन्नेन गृहीतो यो ह्येवान्न
मत्ति स प्राणिति ॥ १६ ॥

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

प्राणे गृहीते ऽस्मादन्नमुदचिक्रमिषत्तत् प्राणेनाऽगृह्णात् तस्मात् प्राणेनान्नं गृहीतं यो ह्येव प्राणिति सोऽन्नमत्ति ॥ १७ ॥

एतयोरुभयोर्गृहीतयोः । अस्मादूर्गुदचिक्रमिषत्ता मेताभ्या मुभाभ्या मगृह्णात् तस्मादेताभ्या मुभाभ्यामूर्ग् गृहीता यो ह्येवान्न मत्ति स प्राणिति त मूर्ज्जयति ॥ १८ ॥

ऊर्ज्जि गृहीतायाम् । अस्मादेते ऽउभे ऽउदचिक्रमिषतां ते ऽऊर्ज्जागृह्णात् तस्मादेते ऽउभे ऊर्ज्जा गृहीते यउ ह्येवोर्ज्जयति स प्राणिति सोऽन्न मत्ति ॥ १९ ॥

तान्येतान्यन्योऽन्येन गृहीतानि । तान्यन्योऽन्येन गृहीत्वात्मन् प्रापादयत तदेतदन्नं प्रपद्यमानउं सर्व्वे देवा अनुप्रापद्यन्तान्नजीवनउं हीदउं सर्व्वम् ॥ २० ॥

तदेष श्लोकोऽभ्युक्तः । तद्वै स प्राणो ऽभवदिति तद्धि स प्राणो ऽभवन् महा भूत्वा * प्रजापति-

§ 'महान् भूत्वा'—इति क, ख। दृष्टं च वेबरमहोदयेनापि।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

रिति महान् हि स तद् भवद्यदेन मेते देवाः प्रापद्यन्त भुजो भुजिष्या व्वित्त्वेति प्राणा वै भुजो ऽन्नं भुजिष्या एतत् सर्व्वं व्वित्त्वेत्येतद्यत् प्राणान् प्राणयत् पुरीत्यात्मा वै पूर्यद्दै प्राणान् प्राणयत् तस्मात् प्राणा देवा अथ यत् प्रजापतिः प्राणयत् तस्माद् प्रजापतिः प्राणो यो वै स प्राण एषा सा गायत्र्यथ यत् तदन्न मेष स व्विष्णुर्देवताथ या सो ऽर्गेष स उदुम्बरः * ॥ २१ ॥

सो ऽब्रवीत् । अयं व्वाव मा सर्व्वस्मात् पाप्मन उदभार्षीदिति यदब्रवीदुदभार्षीन्मेति तस्मादुदुम्भर उदुम्भरो ह वै त मुदुम्बर इत्याचक्षते परोऽक्षम्परोऽक्ष-कामा हि देवा उरु मे करदिति तस्मादुरुकर मुरुकरꣳ ह वै तदुलूखल मित्याचक्षते परोऽक्षम्परो-ऽक्षकामा हि देवाः सैषा सर्व्वेषां प्राणानां योनि-र्यदुलूखलꣳ शिरो वै प्राणानां योनिः ॥ २२ ॥

तत् प्रादेशमात्रं भवति । प्रादेशमात्र मिव

---

* 'उदुम्बरः'—इति ख, 'उदुम्बरः'—इति ग, घ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

हि शिरश्चतुःस्रक्ति भवति चतुःस्रक्तीव हि शिरो मध्ये सङ्गृहीतं भवति मध्ये सङ्गृहीत मिव हि शिरः ॥ २३ ॥

तं यत्र देवाः समस्कुर्व्वन् तदस्मिन्नेतत् सर्व्वं मध्यतो ऽदधुः प्राण मन्न मूर्ज्जं तथैवास्मिन्नय मेत-द्दधाति रेतस्सिचोर्व्वेलया पृष्टयो वै रेतस्सिचौ मध्य मु पृष्टयो मध्यत एवास्मिन्नेतत् सर्व्वं दधाति ॥ २४ ॥

व्विष्णोः कर्म्माणि पश्यतेति । व्वीर्यं वै कर्म्म व्विष्णोर्व्वीर्याणि पश्यतेत्येतद्यतो व्रतानि पस्पश ऽइत्यन्नं वै व्रतं यतो ऽन्नꣳ स्पाशयाञ्चक्र ऽइत्येत-दिन्द्रस्य युज्यः सखेतीन्द्रस्य ह्येष युज्यः सखा द्विदेवत्ययोपदधाति * द्वे ह्युलूखलमुसले सकृत् सादयति समानं तत् करोति समानꣳ ह्येतदन्न मेव सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ २५ ॥

---

* 'द्विदेवत्यो भवति'—इति क, ख ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

अथोखा मुपदधाति। योनिर्वा ऽउखा योनि मेवैतदुपदधाति ता मुलूखल ऽउपदधात्यन्तरिक्षं वा ऽउलूखलं यद्वै किञ्चास्या ऊर्द्ध मन्तरिक्ष मेव तन्मध्यं वा ऽअन्तरिक्षं मध्यतस्तद्योनिं दधाति तस्मात् सर्व्वेषां भूतानां मध्यतो योनिरपि व्वनस्पतीनाम् ॥ २६ ॥

यद्वेवोखा मुपदधाति। यो वै स प्रजापतिर्व्यंस्रꣳसतैषा * सोखि मे वै लोका उखि मे लोकाः प्रजापतिस्ता मुलूखल ऽउपदधाति तदेन मेतस्मिन्सर्व्वास्मिन् प्रतिष्ठापयति प्राणो ऽन्न ऽऊर्ज्यंथो ऽएतस्मादेवैन मेतत् सर्व्वस्मादनन्तर्हितं दधाति॥ ॥ २७ ॥

अथोपशयां पिष्ट्वा। लोकभाज मुखां कृत्वा पुरस्तादुखाया उपनिवपत्येष हैतस्यै लोकस्तथो ह्यास्यैषानन्तरिता भवति ॥ २८ ॥

तदाहुः। कथ मस्यैषा पक्वा शृतोपहिता भव-

---

* 'व्यस्रꣳसससतैषा'—इति ग, घ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

तीति यदेव यजुष्कृता तेनाथो यद्वै किञ्चैत मग्निं वैश्वानर मुपनिगच्छति तत एव तत् पक्वꣳ शृत मुपहितं भवति ॥ २९ ॥

ध्रुवासि धरुणेति । तस्योक्तो बन्धुरितो जज्ञे प्रथम मेभ्यो योनिभ्यो ऽअधि जातवेदा इत्येतेभ्यो हि योनिभ्यः प्रथमं जातवेदा अजायत स गायत्र्या त्रिष्टुभानुष्टुभा च देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्नित्येतैर्वा ऽएष छन्दोभिर्देवेभ्यो हव्यं वहति प्रजानन् ॥ ३० ॥

इषे राये रमस्व । सहसे द्युम्न ऽऊर्जे ऽअपत्यायेत्येतस्मै सर्व्वस्मै रमस्वेत्येतत् सम्राडसि स्वराडसीति सम्राट् च ह्येष स्वराट् च सारस्वतौ त्वोत्सौ प्रावता मिति मनो वै सरस्वान् वाक्सरस्वत्येतौ सारस्वता ऽउत्सौ तौ त्वा प्रावता मित्येतद् द्वाभ्या मुपदधाति तस्योक्तो बन्धुरथो द्वयꣳ ह्येवैतद्रूपं मृच्चापश्च सादयित्वा सूददोहसाधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३१ ॥

अथैना मभिजुहोति । एतद्वा ऽअस्या मेतत्

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

पूर्व्वꣳ रेतः सिक्तं भवति सिकतास्तदेतदभिकरोति तस्माद्योनौ रेतः सिक्त मभिक्रियत ऽआज्येन जुहोति स्रुवेण स्वाहाकारेण द्वाभ्या माग्नेयीभ्यां गायत्रीभ्यां तस्योक्तो बन्धुः ॥ ३२ ॥

अग्ने युक्ष्वा हि ये तव। युक्ष्वा हि देवहूतमानिति युक्तवतीभ्या मिद मेवैतद्योनौ रेतो युनक्ति तस्माद्योनौ रेतो युक्तं न निष्पद्यते ॥ ३३ ॥

स यदि संव्वत्सरभृतः स्यात् *। अथाभिजुहुयात् सर्व्वं वै तद्यत् संव्वत्सरभृतः सर्व्वं तद्यदभिजुहोत्यथ यद्यसंव्वत्सरभृतः स्यादुपैव तिष्ठेता सर्व्वं वै तद्यदसंव्वत्सरभृतो ऽसर्व्वं तद्यदुपतिष्ठते ऽभि त्वेव जुहुयात् ॥ ३४ ॥

पशुरेष यदग्निः †। सो ऽत्रैव सर्व्वः कृत्स्नः संस्कृतस्तस्यावाङ् प्राणः स्वयमातृण्णा श्रोणी द्वियजुः पृष्ट्यो रेतस्सिचौ कीकसा व्विश्वज्ज्योतिः ककुद

---

* 'स्यात्'—इति ग, घ।

† 'यदग्नि'—इति ग, घ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

न्तव्ये ग्रीवा अषाढा शिरः कूर्म्मो ये कूर्म्मे प्राणा ये शीर्षन् प्राणास्ते * ते ॥ ३५ ॥

तं वा ऽएतम् । इत ऊर्द्ध्वं प्राञ्चं चिनोत्यसौ वा ऽआदित्य एषो ऽग्निरमुं तदादित्य मित ऊर्द्ध्वं प्राञ्चं दधाति तस्मादसावादित्य इत ऊर्द्ध्वः प्राङ् धीयते † ॥ ३६ ॥

अथैनं प्रसलव्यावर्त्तयति । अमुं तदादित्यं प्रसलव्यावर्त्तयति तस्मादसावादित्य इमांल्लोकान् प्रसलव्यनुपर्यैति ॥ ३७ ॥

उदरमुखा ‡ । योनिरुलूखल मुत्तरोखा भवत्यधर मूलूखल मुत्तरᳫं ह्युदर मधरा योनिः शिश्नं मुसलं तद् वृत्त मिव भवति वृत्त मिव हि शिश्नं तद् दक्षिणत उपदधाति दक्षिणतो वै वृषा योषा मुपशेते यदु पशोः संस्कृतस्यान्नं तद् दूर्व्वेष्टका तस्य वा ऽएतस्योत्तरोऽर्द्ध उदाहिततरो भवति पशु-

* 'ते'—इति ग, घ ।

† 'धीयते'—इति क ।

‡ 'उदरमुखा'—इति ग, घ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

रेष यदग्निस्तस्मात् पशोः सुहितस्योत्तरः कुक्षिरुन्नततरो भवति* ॥ ३८ ॥ १ ॥

॥ इति चतुर्थप्रपाठके प्रथमं ब्राह्मणम् [५. १.] ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

यस्य निःश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत् ।
निर्ममे, त महं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥ १ ॥

पूर्वस्मिन् ब्राह्मणे स्वयमातृण्णादीना मुपधान मभिहितम्; अथास्मिन् ब्राह्मणे कूर्मादीना मुपधान मभिधास्यते। तत्रादौ तावत् कूर्मोपधानं विधाय तं रसात्मना स्तौति— "कूर्म मुपदधातीति। उक्त मेव कूर्मस्य रसत्वं प्रतिपादयति— "यो वै स इति। 'एषां' पृथिव्यादीनां 'लोकानाम्' 'अप्सु' 'प्रविद्धानां' मग्नानां 'सः' प्रसिद्धो यः 'रसः' 'पराङ्' अनावृत्तः 'अत्यक्षरत्' अस्रवत्। 'सः' रसः 'एषः' इदानी मस्माभिरुच्यमानः 'कूर्मः'। अतः 'त मेव' रसम् 'एतत्' एतेन कूर्मोपधानेनोपहितवान् भवति। लोकरसत्वप्रनाड्या कूर्मस्य लोकात्मकत्व मेवाह— "यावानु वा इति। 'रसः' 'यावान्' यत्परिमाणः, 'आत्मा' देहोऽपि 'तावान्' तत्परिमाणः; रस एव देहस्यान्तर्भावात्। यथा विलीने लोहपिण्डे तत्स्वरूपं तद्रसे सूक्ष्माकारेण अवतिष्ठते, तद्वल्लोकरसात्मके कूर्मे 'लोकाः' अपि सूक्ष्मरूपेण अवतिष्ठन्त इति 'स एषः' कूर्मः एतत् सर्वलोकात्मक इत्यर्थः ॥ १ ॥

यदुक्तं कूर्मस्य पृथिव्यादिलोकत्रयात्मकत्वम्, तदेव तच्छ-

---

* 'भवति'—इति क।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

रोरे विविच्य दर्शयति— "तस्येति । 'तस्य' कूर्मस्य यदधस्तनं 'कपालं' कठिनत्वक्, 'सः' 'अयं लोकः' पृथिवी । अधरकपाल-पृथिव्योः कस्यचित् साधर्म्यस्य प्रदर्शनात् तादात्म्य मुपपादयति— "तत् प्रतिष्ठित मिवेति । 'प्रतिष्ठितम्' अधः सर्वत्र पृष्ठतलम् । अधरकपाल-पृथिव्योस्तथाविधत्वात् तस्य पृथिव्यात्मकत्वम् । "अथेति । 'अथ' 'यत्' 'उत्तरं' कपालम्, 'तद्' 'द्यौः' द्युलोकः । पूर्ववत् तदेवोपपादयति—"तद् व्यवगृहीतान्त मिति । विविध मवगृहीतः अवनतः प्रान्तो यस्य, तत् तथोक्तम् । कूर्मस्योपरिकपालम् सर्वतो मण्डलाकारेणावनतप्रान्तम् 'इव' 'भवति', 'द्यौः' अपि तथाविधा; अतस्तस्य तदात्मकत्वम् । अथ 'यत्' अधरोत्तरयोर्द्वयोः कपालयोः 'अन्तरा' मध्य मस्ति, 'तदन्तरिक्षम्' । अतः 'स एषः' कूर्मः, 'इमे' पृथिव्यादयः 'एव' लोकाः । तस्मादेतेनोपधानेन 'इमानेव लोकानुपदधाति' ॥ २ ॥

विहितस्य कूर्मस्य दधिमधुघृतैरभ्यञ्जनं विधत्ते— "त मभ्यनक्तीति * । दधिमधुघृतानां पृथिव्यादिलोकरूपत्वम् । घृतस्य, दध्न उपरिभावित्वात् पृथिव्युपरितनान्तरिक्षलोकरूपत्वम् । मधुनस्तु वृक्षाचलशिखरादिषूपरि भागेष्ववस्थितत्वात् द्युलोकात्मकत्वम् । अथवा मधुनो मधुररसत्त्वेन सोमात्मकत्वात्, सोमस्य च द्युलोकेऽवस्थानात्, 'मधु' द्युलोकरूपम् । प्रकारान्तरेणापि दध्यादिभिरभ्यञ्जनं प्रशंसति— "अथो इति ॥ ३ ॥

अभ्यञ्जने मन्त्रं विधत्ते— "मधु वाता ऋतायत इति † ।

---

* का० श्रौ० सू० १७. ४. २७ ।

† य० वा० १३. २७, २८, २९ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

विहित मभ्यञ्जनमन्त्रं रसात्मना प्रशंसति—"यां वै देवता मिति। 'यां देवताम्' 'अभि'-लक्ष्य, या 'ऋक्' 'अनूक्ता' उच्चारिता, तद्देवताप्रतिपादकत्वेनोच्यते, सा ऋक् तत्प्रतिपादकत्वात् सैव प्रतिपाद्या देवता। तथा यजुरपि। एवं च सत्यत्र तद्देवतास्वरूप मेतत् मधु; "मधुवाता ऋतायते"-इत्यनया ऋचा प्रतिपाद्यत्वात्। ततश्च 'एष तृचः' प्रतिपाद्यत्वेन देवताभूतमध्वात्मकः। तिस्र ऋचो यस्मिन् समुदाये, स तृचः। "ऋचि त्रेरुत्तरपदादिलोपश्छन्दसि"-इति * त्रिशब्दस्य सम्प्रसारणम्, ऋवर्णस्य च लोपः, "ऋक्पूरब्धूरिति समासान्तः †। मधु च सोमरसस्वरूपम्; अतश्चैतेन तृचेनोपधाने सति रसात्मके 'अस्मिन्' कूर्मे 'रस मेव' विहितवान् भवति।

अभ्यञ्जनमन्त्राणां छन्दःसङ्ख्ये विधत्ते— "गायत्रीभिस्तिसृभिरिति। तद्व्याख्यानम् प्रागुक्त मित्याह—"तस्योक्तो बन्धुरिति। तच्च "गायत्रीभिः प्राणो गायत्री प्राण मेवास्मिन्नेतद्दधाति तिसृभिः, त्रयो वै प्राणाः प्राण उदानो व्यानः, तानेवास्मिन्नेतद् दधाति"-इति षष्ठकाण्डेऽभिहितम् ‡।

मन्त्राणा मय मर्थः §,— 'ऋतायते' ऋतं यज्ञ मात्मन

---

* पा० ६. १. ३७ सू० १ वा०। † पा० सू० ५. ४. ७४।

‡ ६का० ३प्र० २ब्रा० ५क० (६ भा० २११ पृ०)।

§ तत्पाठास्त्वेवम्,—

"मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः। १। मधु नक्त मुतोषसो मधुमत् पार्थिवं रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता। २। मधुमान् नो वनस्पतिर्मधुमां अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु नः। ३।"

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

इच्छतीति ऋतायन् यजमानः । व्यत्ययेनाकारः । तस्मै 'वाताः' वायवो 'मधु' मधुररसं 'चरन्ति' स्रावयन्ति । 'सिन्धवः' समुद्राश्च नद्यश्च 'मधु चरन्ति'। 'ओषधीः' ओषधयोऽपि । "वाच्छन्दसि"-इति * पूर्वसवर्णदीर्घः । 'नः' अस्मत्सम्बन्धि यजमानार्थं 'माध्वीः' मधुररसोपेताः 'सन्तु' । "ऋच्यवास्त्व्यवास्त्वेत्यादिना †" माध्वी-शब्दो निपातितः । किञ्च 'नक्तम्' रात्रिरपि 'मधु' मधुररसोपेता भवतु । अपि च 'उषसः' मधुररसोपेता भवन्तु । तथा यत् 'पार्थिवं रजः', तत् सर्वं 'मधुमत्' अस्तु । 'नः' अस्माकं यजमानस्य 'पिता' पितृस्थानीया 'द्यौः' 'मध्वस्तु' मधुररसोपेता भवतु । 'वनस्पतिः' अश्वत्थादिर्यज्ञसाधनभूतः 'नः' अस्मद्यजमानार्थं 'मधुमान् अस्तु' । 'सूर्यः' अपि 'मधुमान्' सन्तापराहित्यलक्षणमाधुर्यरसोपेतः 'अस्तु' । तथा 'गावः' 'नः' अस्मद्यजमानार्थं 'माध्वीः' मधुरक्षीरोपेताः 'भवन्तु' ॥ ४ ॥

अथ कूर्म इति नाम्नः प्रवृत्तिनिमित्तं दर्शयति— "स यत् कूर्म इति । 'एतत्' कूर्मसम्बन्धि 'रूपम्' आत्मनः 'कृत्वा' 'प्रजापतिः प्रजा असृजत' । असृजतेत्यस्य व्याख्यानम्— "यदसृजताकरोदिति । असृजतेति यत्, तदकरोदित्यर्थः । 'तत्' तेन कूर्मरूपेण 'अकरोत्'-इति 'यत्', तस्माद् अकरोदिति 'कूर्मः'-इति, कूर्मशब्दो नामधेय मित्यर्थः । करोतेरौणादिके मक्प्रत्यये "बहुलं छन्दसि"-इत्युत्वे ‡, 'हलि च'-इति § दीर्घे च

---

* पा० सू० ६. १. १०६ ।

† पा० सू० ६. ४. १७५ । ‡ पा० सू० ७. १. १०३ ।

§ पा० सू० ८. २. ७७ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

कृते, कूर्म इति रूपम् भवति। "कश्यपो वा"-इत्यादिक-स्याय मर्थः,— कूर्मशब्दस्य करणे प्रवृत्तिनिमित्तकत्वात्, कश्य-पस्य च प्रजापतित्वेन प्रजाकारकत्वात्, 'कश्यपः कूर्मः खलु'; अत एव 'सर्वाः प्रजाः काश्यप्यः' इति 'आहुः' जनाः। अतश्च कूर्मस्य कश्यपात्मकत्वात् तदुपधानम् प्रशस्त मिति॥ ५॥

अथ त मेव कूर्म मादित्यात्मनापि स्तौति— "स य इति। 'सः' प्रकृतो 'यः' 'कूर्मः' अस्ति, 'सः' 'असौ' विप्रकृष्टः 'आदित्यः'। आदित्यात्मकत्वम् मण्डलाकारसाम्यात्, यथा 'आदित्यो यूपः'-इति। एतस्योपधाने आदित्यस्यैवोपधानं कृतम् भवति। उक्त मादित्यात्मकत्व मुपजीव्य, तस्य चयनप्रदेशे एव पूर्वभागे प्रत्यङ्-मुखस्योपधान माह— "तं पुरस्तादिति।

ननु कूर्मस्यादित्यात्मकत्वेन पुरस्तात् * प्रत्यगुपधानेनादि-त्यस्य पुरस्तात् प्रत्यङ्निधान मित्यन्योन्याश्रयता-दोष इति चेत्, मैवम् †; कारकज्ञापकयोर्हेतुहेतुमद्भाववैपरीत्यं भूषण मेव, न तु दूषणम्। यथा अग्निर्धूमस्य कारको हेतुः, धूमश्चाग्नेर्ज्ञापक इति; तथात्रापि कूर्मस्य पुरस्तात् प्रत्य-गुपधान मादित्यस्य पुरस्तात् प्राङ्निधाने कारकम्, आदित्यस्य पुरस्तात् प्रत्यगवस्थानं कूर्मस्यैवंविधोपधाने ज्ञाप-कम्। पुरस्तात् प्रत्यगुपधानम्, अषाढायाः पुरस्तादुत्तरतो वापि स्यादित्यत आह— "दक्षिणत इति। 'अषाढायै'-

---

* "प्रत्यगुपधानम्, एतस्य च पुरस्तात्"—इत्यधिकः पाठोऽत्र ङ-पुस्तके।
† 'मैवम्'—इत्यस्य स्थाने "नैष दोषः"—इति ङ-पाठः।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

इति, षष्ठ्यर्थे चतुर्थी *। उक्तेऽर्थे उपपत्ति माह— "वृषा वा इति। वृषशब्देन सेचनसमर्थत्वात् पुमानुच्यते ; अषाढा-शब्दस्य स्त्रीलिङ्गत्वाद् अषाढा योषा खलु। "उत्तरतो हि स्त्री पुमांस मुपशेते"–इति श्रुतेः † पुमान् दक्षिणभागे योषा मुपशेते। उपशयनेन ईप्सिततमत्वात् योषा मिति द्वितीया ‡ ; अतश्चास्य कूर्मस्य अषाढायाः दक्षिणभागे उपधान मुपपन्न मित्यर्थः। दक्षिणभागे विप्रकृष्टेऽप्युपधानं स्यादित्यत आह— "अरत्निमात्रे इति। उखाया अपि पुरस्ताद् अषाढायाः शिष्टत्वेन सर्वेष्टकाना मपि प्रशस्तत्वात् तद्दक्षिणभागे उपधानेन सर्वेष्टकाना मपि दक्षिणभागे उपशयनं सिद्धम् भवतीति दर्शयति— "सैषेति ॥ ६ ॥

अथ त मेव कूर्मं प्राणात्मनापि स्तौति— "यद्वेवेति। "प्राणो ह्येमा इति। 'प्राणः' खलु 'इमाः सर्वाः प्रजाः करोति' ; प्राणिभिरेव प्रजाना मुत्पादनात्। अतश्च कर्त्तव्यत्वसामा-न्यात् 'प्राणः कूर्मः' इति। तदुपधाने प्राणस्यैवोपधानं भवति। "तं पुरस्तादिनोक्तम् प्राणात्मकत्व मुपजीव्य 'पुरस्तात्' प्रत्यङ्मुखत्वेनोपधान मुपपाद्यते। "तस्मादिति। यत एवम्, तस्मात् कारणात् 'पुरस्तात्' मुखे प्राणवायुः प्रत्यङ्मुख-त्वेन 'धीयते' ध्रियते।

कूर्मस्य प्राणात्मकत्वाद्धिरण्मयपुरुषाभिमुख्येन तस्योपधाने

---

* पा० २. ३. ६२ सू० १ वा०।

† पुरस्तात् १का० १प्र० १ब्रा० २०क० (१भा० ८पृ०) द्रष्टव्यम्।

‡ पा० सू० १. ४. ४६।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

पुरुषस्य यजमानरूपत्वाद् यजमाने प्राणनिधानं भवत्याह— "पुरुष मभ्याहृत्त मिति। कूर्मस्य प्राणत्वादषाढाया: वाक्त्वात् तस्य दक्षिणत उपधानं युज्यत इति दर्शयति — "दक्षिणत इति। स्त्रीत्वसामान्यादषाढाया: वागात्मकत्वम्। 'प्राण:' 'वाच:' 'वृषा' पति: खलु; प्राणोपजीवनेन वाच: प्रवृत्ते:। अत: प्राणो वागित्युभय मपि 'मिथुनम्'। एवञ्च वागात्मिकाया अषाढाया दक्षिणभागे प्राणात्मकस्य कूर्मस्योपधान मुपपन्न मित्यर्थ: ॥ ७ ॥

अथ तदुपधाने मन्त्रं विदधानो व्याचष्टे— "अपां गम्भन्नित्यादिना *। "यत्रेति। 'यत्र' स्थाने 'एष:' सूर्य: 'एतत्' तपनं करोति, 'एतत्' खलु 'अपां' 'गम्भिष्ठं' गम्भीरतमम्, ह्रद इत्यर्थ:। सूर्यस्य वृष्टिहेतुत्वात् तस्यावस्थानप्रदेशस्य ह्रदत्व मुच्यते। ततश्च कूर्मस्यापा मन्तरेणावस्थानाद् 'अपां गम्भन्' सूर्यावस्थानसमीपदेशलक्षणे अपां ह्रदे 'सीद' उपविशेति मन्त्र आह। "गम्भन्निति। गम्भीरशब्दस्य छान्दसो गम्भन्नादेश: †, तत उत्तरस्या: सप्तम्या: "सुपां सुलुक्"-इत्यादिना ‡ लुकि रूपम्। "गम्भिष्ठ मिति। गम्भन्-शब्दादतिशायने इष्ठनि कृते §, "टे:"-इति ‖ टिलोपे कृते, रूपम्। "मा त्वा सूर्योऽभितापसीन् माग्निर्वैश्वानर:"-इत्यत्राभितापसीदित्येतत्पदार्थ माह— "मैव

* का० श्रौ० सू० १७. ४. २८।

† "समुद्र इव वासि गम्भना"—इति तै० ब्रा० ७. ७. ६।

‡ पा० सू० ७. १. ३६।

§ पा० सू० ५. ३. ५५।

‖ पा० सू० ६. ४. १४३।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

त्वेति । 'अच्छिन्नपत्राः'-इति । पत्रशब्देनात्रावयवो लक्ष्यते, तेनात्राच्छिन्नावयवा इत्यय मर्थः स्यात् । 'या इमाः' उपहिताः 'इष्टकाः', 'ताः' इमा एव 'सर्वाः प्रजाः' खलु । इष्टकानां प्रजापत्यात्मकत्वेन, प्रजापतेश्च सर्वप्रजाकारणत्वेन, तदात्मकत्वादित्यर्थः । रिष्ट-शब्देनानिष्टं व्याधिप्रभृतिक मुच्यते, तद्रहिता अरिष्टाः ; तस्यैव विवरणम्— 'अनार्त्ताः'-इति । तथा सति अच्छिन्नपत्राः प्रजाः 'अनुवीक्षस्व'-इत्यनेन एत-दुपहितेष्टकारूपाः प्रजाः, यथा 'अरिष्टा अनार्त्ताः' भवन्ति, तथा ताः 'अनुवीक्षस्व' अनुपालयेत्येतदुक्तम् भवतीत्यर्थः । "यथैवेन मिति । 'एनं' कूर्म मनुलक्ष्य, 'यथैव' 'दिव्या वृष्टिः' सम्बध्नीयात्, 'एवम्' अनेनाभिप्रायेण 'एतत्' अनुत्वेत्यादिकम् चाह ॥

"अपाङ्गम्भन्", 'चीन्समुद्रान्', "मही द्यौः"-इति * त्रिभिः मन्त्रैः अयं कूर्म उपधीयते । तत्र मध्यमेन तं चालयन्नुपदध्यात् । अत एव कात्यायनः— "अपाङ्गम्भनिति तिसृभिर्घट्टयति मध्य-मया"-इति † ॥ ८ ॥

तदेतद्दर्शयन्नाचष्टे — "अथेति । 'एजयति' कम्पयति । "एजृ कम्पने"-इति ‡ धातुः । "इमे इति । ये 'इमे त्रयः' 'समुद्राः' समुद्रवन्ति समुच्छन्तीति समुद्रा लोकाः § ।

* वा० सं० १३. ३०, ३१, ३२ ।

† का० श्रौ० सू० १७. ५. १, २ ।

‡ भ्वा० प० २३४ धा० ।

§ निरु० २. ३. १ द्रष्टव्यम् ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

'स्वर्गाः' सुखहेतुभूताः । 'तान्' 'एषः' प्रजापतिः 'कूर्मो भूत्वा अनुसंससर्प' ; प्रजापतेर्लोकत्रयात्मकत्वात् * । "स एष इमे एव लोका इत्यादिना † कूर्मस्य लोकत्रयात्मकत्वाभिधानात्, प्रजापतिः कूर्मरूपेण लोकाननुसंससर्पेति ।

अथ मन्त्राभिसन्धिः ,— अपाम्पतित्वं कूर्मस्य ; तत्रैव सर्वदावस्थानात् । वृषभशब्देन श्रैष्ठ्यं लक्ष्यते, तच्च लोकत्रयात्मकत्वादिना द्रष्टव्यम् । अथ वा इष्टकात्मनां स्त्रीणां 'वृषभः' पुमान् । पुरीषशब्देन पशवोऽभिधीयन्ते , तान् 'वसानः' आच्छादयन् , यजमानस्य सम्पादयन्नित्यर्थः । अथ वा इष्टकारूपान् पशून् आच्छादयन्निति । पूर्व मुपहिताः कूर्माः 'एतेन' उपधानलक्षणेन कर्मणा 'यत्र' 'परेताः' मृताः प्राप्नुवन् , तत्र गच्छेत्येतदुक्तं भवति ॥ ८ ॥

"मही द्यौरिति ‡, अत्र महीपदस्य विवक्षित मर्थ माह— "महतीति । द्वितीयपादे 'मिमिक्षताम्'-इत्यस्यावन मर्थ इति दर्शयति— "इमं यज्ञ मवता मित्येतदिति । अनेकार्थत्वाद्धातूनां मिमिक्षतिरत्रावने वर्त्तते । तृतीयपादे 'पिपृताम्'-इत्यस्यार्थं माह— "बिभृता मिति ॥

मन्त्रार्थस्तु ,— हे कूर्म ! त्व मपां गम्भीरतरे देशे उपविश , तत्र सीदन्तं त्वां सूर्यो मा अभितपतु , 'वैश्वानरः' सर्वेषा मुदरस्थः सर्वात्मा च सर्वज्ञः अग्निरपि मा अभितपतु ।

---

* वा० सं० १३. ३१ ।

† पुरस्तादिहैव द्वितीया कण्डी द्रष्टव्या ।

‡ वा० सं० १३. ३२ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

तथाविधस्त्व मनवखण्डितावयवा इष्टकारूपाः प्रजाः अनुवीचस्व। 'त्वा' त्वां 'दिव्या वृष्टिः' चानुसम्बन्धीयता मिति प्रथमस्यार्थः * ॥

हे कूर्म! त्वं 'त्रीन्' सुखहेतुभूतान् लोकान् 'समसृपत्' संसृप्तोऽसि। व्यत्ययेन तिबादेशः, लृदित्वात् च्लेरङादेशः †। यतः स त्वम् 'अपाम्पतिः', 'इष्टकानां' च 'वृषभः', अतस्त्वां ब्रवीमि— 'पुरीषम्' इष्टकारूपान् पशून् 'वसानः' आच्छादयन्, 'सुकृतस्य' सुष्ठु सम्पादितस्याग्नेः 'लोके' स्थाने स्थित्वा, 'तत्र' गच्छ', एतेन कर्मणा 'पूर्वे' कूर्माः 'यत्र' 'परेताः' परागताः, सद्गतिं प्राप्नुवन्निति द्वितीयस्यार्थः ‡ ॥

"मही द्यौरिति मन्त्रस्तु प्रागेव व्याख्यातः §। अन्तिममन्त्रस्य द्यावापृथिव्यत्वं प्रशंसति— "द्यावापृथिव्य इति। "तस्य यदधरं कपाल मयं स लोकः"-इत्यादिना ‖ कूर्मस्याधस्तनोपरितनयोः कपालयोर्द्यावापृथिवीरूपत्वस्योक्तत्वात् 'कूर्मो

---

* अस्य पाठस्त्वेवम्—

"अपाङ्म्भन्सीद मा त्वा सूर्योऽभिताप्सीन्माग्निर्वैश्वानरः। अच्छिन्नपत्राः प्रजा अनुवीचस्वानु त्वा दिव्या वृष्टिः सचताम्"—इति।

† पा० सू० ३. १. ५५।

‡ अस्य पाठस्त्वेवम्—

"त्रीन्त्समुद्रान्त्समसृपत् स्वर्गानपाम्पतिर्वृषभ इष्टकानाम्। पुरीषं वसानः सुकृतस्य लोके तत्र गच्छ यत्र पूर्वे परेताः"—इति।

§ ३४६ पृ० १३ पङ्क्तितो द्रष्टव्यम्।

‖ पुरस्तादिहैव ३२५ पृ० २१ पं० द्रष्टव्यम्।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

द्यावापृथिव्यः' ; अतस्तदुपधाने उत्तमाया ऋचो द्यावापृथिव्यत्वं प्रशस्त मिति यावत् । द्यावापृथिव्यशब्दस्तु "द्यावापृथिवीशुनासीरेत्यादिसूत्रेण * देवतार्थे यत्प्रत्ययान्तः ॥ १० ॥

उपधानमन्त्राणां त्रित्वसङ्ख्या मनूद्य प्रशंसति— "त्रिभिरिति । 'इमे' पृथिव्यादयो 'लोकाः त्रयः' ; कूर्मश्च लोकत्रयात्मकः ; ततश्च तदुपधानं त्रिभिर्मन्त्रैः सम्पाद्यते । अपि च अग्निस्त्रिवृत्स्तोमात्मकः ; अग्नेस्त्रिवृत्त्व मेकस्मादेव सहोत्पत्तेः । तथा च श्रूयते— "स मुखतस्त्रिवृतं निरमिमीत, त मग्निर्देवतान्वसृज्यतेति † । आहवनीयादिभेदेन वा अग्नेस्त्रिवृत्त्वम् । अथवा षष्ठकाण्डे रुद्रादिनवनामधेयाभिधेयत्वादग्नेस्त्रिवृत्त्व मुक्तम् ‡ । तथा सति अत्रोपधानमन्त्राणां त्रित्वात् 'अग्निः' 'यावान्' यत्परिमाणविशिष्टः, 'अस्य' च 'मात्रा' अवयवः 'यावती' यत्परिमाणविशिष्टा, 'तावता' तत्परिमाणविशिष्टेन रूपेण 'एतदुपधानं' सम्पादितम् भवति ।

अभ्यञ्जनमन्त्राणा मुपधानमन्त्राणां च सङ्ख्याः सम्भूय प्रशंसति— "त्रिभिरभ्यनक्तीति । 'तत्' तथा सति 'षट्' सङ्ख्या सम्पद्यते । तत्सङ्ख्यासम्पादनस्य तु प्रशंसारूपं व्याख्यानम् "षड् वा ऋतवः"–इत्यादिना § प्रागुक्त मित्यर्थः ।

कूर्मस्याधस्तादुपरिष्टाच्चावकाः स्थापयेदित्याह— "अवका

---

* पा० सू० ४. २. ३२ ।

† तै० सं० ७. १. १. ४ ।

‡ पूर्वस्मिन् काण्डे १. ३. १०—१८ (४भा० १७–२०पृ०) द्रष्टव्यम् ।

§ पुरस्तादिहैव २. ३. ३५ द्रष्टव्यम् ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

इति *। 'अवका' शैवालम्। अवकास्थापनं किमर्थं मित्यत आह— "आपो वा इति। 'अवका:' अप्सु जायन्त इति कार्य-कारणभेदाविवक्षया आपोऽप्यवका:। अतश्चैतेनावकास्थापनेन 'अपा मेव मध्यत:' 'एनं' कूर्मं निहितवान् भवति। "साद-यित्वेत्यादिकन्तु प्रागेव व्याख्यातम् ॥ ११ ॥

कूर्मोपधानानन्तरम् उलूखलमुसलयोरुपधानं विधत्ते— "अथेति। विहित मुलूखलमुसलयोरुपधान मन्नादनसाधनतया प्रशंसति— "विष्णुरित्यादिना। 'येन' 'रूपेण' प्रकारेण 'यत् कर्म कृत्वा विष्णुरन्नादोऽभवत्', 'तेन' प्रकारेण 'तत् कर्म कृत्वा' अह मपि 'अन्नादोऽसानीति' अभिप्रायेण 'यजमान उलूखलमुसले उपदधाति' यत:, अतो यथैव विष्णुरभूत्, 'तथैव' 'एतत्' एतेन यजमानोऽप्यन्नादो भवतीत्यर्थ:।

अन्नादनसाधनता कथ मनयोरिति तदुपपादयति— "तदे-तदिति। यत: 'उलूखलमुसलाभ्या मन्नं क्रियते'; ताभ्यां व्रीह्यादीनां वितुषीकरणात्, वितुषीकृताना मेवान्नत्वात्, 'अन्न मप्युलूखलमुसलाभ्यां क्रियते'। अतश्च 'उलूखलमुसले'-इति यदेतत् कृत्स्न मन्नम्; तथा सति अन्नादनसाधनतानयो-रुपपद्यत इति भाव:॥ १२॥

अनयो: स्थानविशेषं विधाय स्तौति— "ते इति। रेतस्सिचा-विति, इष्टकाविशेषौ प्राग्विहितौ †। तयो: 'वेलया' प्रान्तेन। सप्तम्यर्थे तृतीया। अत एव कात्यायन:,— "रेतस्सिचोर्वेलाया

---

* का० श्रौ० सू० १७. ४. २७।

† पुरस्तात् ३. १. २२ द्रष्टव्यम्।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

मरत्निमात्रश्रुतेरिति *। तत्रैते उपदध्यात्। यतो 'रेतस्सिचौ' 'पृष्टयः'। पृष्टिशब्देन कटिपार्श्वस्थास्थिविशेषावुच्येते। अवयवापेक्षया च बहुत्वम्। रेतस्सेचनसाधनत्वसामान्यात् रेतस्सिचोः पृष्टिरूपता। शरीरमध्येऽवस्थानात् पृष्टयो मध्यं हि; अतश्च तत्प्रान्ते अनयोरुपधानात् मध्यभागे एवास्मिन् प्रजापतौ चीयमानाग्निरूपे 'एतत् अन्नं' निहितवान् भवति।

दिगन्तरेऽपि रेतस्सिचोरुपधानं सम्भवेदित्यत आह—"उत्तर इति। स्वयमातृण्णाया उत्तरप्रदेशेऽपि। प्रमाणविशेषमाह— "अरत्निमात्रे इति। लोके हि अरत्निमात्रप्रदेशादन्नमादायाभ्यवह्रियते; अतश्चान्नरूपयोरनयोरुपधानं तावति प्रदेशे कर्त्तव्यम्। "उलूखलमुसले स्वयमातृण्णा मुत्तरेणारत्निमात्रे"—इति हि सूत्रम् †॥ १३॥

प्रकृते उलूखलमुसले प्रादेशमात्रे कर्त्तव्ये इत्याह—"प्रादेशमात्रे भवत इति ‡। परिमाणविशेषोपादाने कारणमाह— "प्रादेशमात्रो वा इति। 'विष्णुः' यज्ञः, चीयमानाग्निरूपः। इदानीं मनिष्पन्नत्वेन गर्भः खलु; अतोऽयं प्रादेशमात्रः; लोके गर्भाणां तावत्-प्रमाणत्वात्। उलूखलमुसलं चान्नम्; तदेतत् सर्व मन्न मित्युक्तत्वात्। ततश्च 'अस्मिन्' गर्भरूपे विष्णौ एतेनात्मसदृशप्रमाण मेव 'अन्नं दधाति'।

---

* "उलूखलस्य रेतस्सिग्वेलाया मरत्निमात्रश्रुतेः"—इति मुद्रितपाठः का० श्रौ० सू० १७. ४. २१।

† का० श्रौ० सू० १७. ५. ३क।

‡ का० श्रौ० सू० १७. ५. ३ख।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

अन्नस्यात्मानुरूपप्रमाणपरिग्रहे को लाभः ? तदतिक्रमे वा कः ? इत्यत आह— "यदु वा इत्यादि । 'आत्मसम्मित मन्नम्' आत्मानं रक्षति, न तु हन्ति । यत्तु ततोऽधिकं न्यूनं वा 'तत्' तथा न करोति । अल्पस्य बलाङ्गपोषानाधायकत्वाद्, अधिकस्य च दुर्ज्जरत्वेन पीडाकरत्वादित्यर्थः । "हिनस्तीति, 'हिसि हिंसायाम्" —इत्यस्य* रौधादिकस्य तिपि श्नमि "श्नान्नलोपः"—इति † नकारलोपे रूपम् । अल्पशब्दादीयसुनि "युवाल्पयोः"—इत्यादिना कन्नादेशे ‡ कनीय इति भवति ॥ १४ ॥

अनयोर्वृक्षविशेषं विधाय स्तौति— "औदुम्बरे भवत इति । 'औदुम्बरे' उदुम्बरविकारे, ततो निष्पन्ने भवतः । "बिल्वादिभ्योऽण्" इति विकारे § अण् प्रत्ययः । 'उदुम्बर ऊर्क्', 'बलकरो रसः' खलु । उदुम्बरस्य ऊर्ग्रूपत्वं तैत्तिरीयके श्रूयते— "देवा वा ऊर्ज्जं व्यभजन्त तत उदुम्बर उदतिष्ठदिति ‖ । तथा चैतेन 'अस्मिन्' प्रजापतौ 'ऊर्ज्ज मेव रसं निदधाति । सर्ववनस्पतीना मुपधानसिध्यर्थ मुदुम्बरस्य सर्ववनस्पतिरूपता माह— "अथो सर्व एत इति । 'एते' उलूखलमुसले 'उपदधद्' उपदधानः 'सर्वान् वनस्पतीन् उपहितवान् भवति ॥

रेतःसिग्वेलाया मुपधानेन द्यावापृथिव्योर्वनस्पत्युपधानं प्रति-

---

* रु० प० १८ धा० ।

† पा० सू० ६. ४. २३ ।

‡ पा० सू० ५. ३. ६४ ।

§ पा० सू० ४. ३. १३६ ।

‖ तै० ब्रा० १. १. ३. १० ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

पादयति— "रेतस्सिचोर्वेलयेति। 'इमे' द्यावापृथिव्यौ खलु 'रेतस्सिचौ' इष्टके। 'तत्' तेन 'अनयोः' द्यावापृथिव्योः 'वनस्पतीन्' उपहितवान् भवति। 'तस्माद्' हेतोर्द्यावापृथिव्योः 'वनस्पतयः' सन्तीति शेषः॥

उलूखलस्य चतुष्कोणत्वाभिधानेन सर्वदिक्षु वनस्पत्युपधान माह— "चतुःस्रक्तीति। चतस्रः स्रक्तयः कोणा यस्य, तदिदं चतुःस्रक्ति। यथा 'मध्ये सङ्गृहीतम्' मध्यप्रदेशे सङ्गृहितम्। किमर्थम्? 'उलूखलरूपतायै' एवं रूपं हि लोके प्रसिद्ध मुलूखलम्। एतस्मादेव च वाक्यशेषादुलूखल मेव चतुःस्रक्ति मध्यसङ्गृहीतञ्च भवति, न मुसलम्। तथा च वक्ष्यति— "तद् वृत्त मिव भवतीति *॥ १५॥

अथ विश्लिष्टावयवस्य प्रजापतेः प्राण मन्न मूर्ज मस्मिन्नग्नौ प्रतिनिधातु मितिहास माह—"यद्वैवेति। 'मध्यतः' मध्यप्रदेशात् 'प्राणः' अशेषवृत्तिर्वायुः 'उदचिक्रमिषत्' उत्क्रमितु मैच्छत्। 'तं' प्राण मुत्क्रमितु मिच्छन्तम् 'अन्नेन' अदनीयेन 'अगृह्णात्' गृहीतवान्, प्रजापतिरिति शेषः। 'तस्मात्' कारणात् 'प्राणोऽन्नेन' गृहीतः। उक्त मेवार्थं प्रसिद्ध्या दृढयति— "यो ह्येवेति। 'यो हि' अत्ता 'अन्नम्' अदनीयम् 'अत्ति' भक्षयति, 'सः' 'प्राणिति' चेष्टते॥ १६॥

सिद्धे प्राणग्रहणे अन्नस्योत्क्रमणेच्छा माह— "प्राणे गृहीत इति। 'अस्मात्' प्रजापतेः 'अन्नं' कर्त्तृ उत्क्रमितु मैच्छत्।

* उपरिष्टादिहैव (३२७पृ०) ३८ कण्डी द्रष्टव्या।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

'तत्' अन्नं 'प्राणेन' साधनेन 'अगृह्णात्' प्रजापतिः। तस्मादित्यादि पूर्ववद् व्याख्येयम् ॥ १७ ॥

"एतयोरिति। 'एतयोरुभयोः' प्राणान्नयोर्वशीकृतयोः 'ऊर्क्' बलम् 'उदचिक्रमिषत्'। "ऊर्ज बलप्राणनयोरिति * धातुः। ऊर्ज्जयति बलयतीत्यूर्क् बलम्; यद्वा बलहेतुरन्नरसोऽपि ऊर्गित्यभिधीयते। 'ताम्' ऊर्जम् 'एताभ्या मुभाभ्यां' प्राणान्नाभ्याम् 'अगृह्णात्' प्रजापतिः। 'तस्मात्' अन्नप्राणाभ्यां सा 'ऊर्क्' 'गृहीता' वशीकृता। "यो ह्येवेत्यादि, पूर्ववद् व्याख्येयम्। "त मूर्ज्जयतीति। 'तम्' अत्तारम् पुरुषम् 'ऊर्जयति' बलयति, भुक्त मन्नं कर्त्तृ इति शेषः ॥ १८ ॥

"ऊर्जीति। ऊर्क् ग्रहणानन्तर मुच्चिक्रमिषन्तावन्नप्राणौ 'ऊर्ज्जौ अगृह्णात्'। "यं हीति। ऊर्क् बलं य मेव 'ऊर्ज्जयति' बलयति 'सः' 'प्राणिति' चेष्टते, 'सोऽन्न मत्ति' च ॥ १९ ॥

"तान्येतानीति। यतस्तावत् 'तानि' सर्वाणि अन्योऽन्येन 'गृहीतानि', ततः 'तान्यन्योऽन्येन' 'गृहीत्वा' प्रजापतिः आत्मनि 'प्रापादयत' प्रापयत्। 'आत्मन्'-इति, "सुपां सुलुगित्यादिना † सप्तम्या लुक्। यत् 'इदं सर्वम्' इन्द्रियजातम् 'अन्नजीवनम्'। अन्न मेव जीवनं यस्य तदन्नजीवनम्; तदभावे सर्वेषां स्वस्वव्यापारासमर्थत्वात्। अतोऽस्मिन् प्रजापतौ प्रपद्यमान मन्नं 'सर्वे देवाः' इन्द्रियाणि प्रपन्नान्यभूवन् ॥ २० ॥

---

* चु० प० १६ धा०।

† पा० सू० ३. १. ३६।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

उक्तेऽर्थे कश्चिन् मन्त्रं संवादयति— "तदेष इति। 'तत्' तत्रार्थे 'एषः' वक्ष्यमाणः 'श्लोकः' मन्त्रोऽभ्युक्तः। मन्त्रः—

"तद्वै स प्राणोऽभवन्महा भूत्वा प्रजापतिः।
भुजो भुजिष्या वित्त्वा यत् प्राणान् प्राणयत् पुरि"–इति॥

त मेतं मन्त्रं पादशो विभज्य व्याचष्टे— "तद् वा इति। 'तत्' तद्वि तदा अन्नलाभाय* 'सः' वै खलु 'प्राणोऽभवत्'। प्राणशब्देन इन्द्रियाण्युच्यन्ते, ततश्च सेन्द्रियोऽभूदित्यर्थः। "महान् भूत्वेति। यदा 'एनं' प्रजापतिम् 'एते देवाः' इन्द्रियाणि 'प्रापद्यन्त', तदा 'स महान् अभूत्' खलु। "भुजो भुजिष्या वित्त्वेति। भोगसाधनत्वेन 'भुजः' प्राणा उच्यन्ते। 'भुजिष्या'-शब्देन भोग्यत्वादन्नम्। तदेतत् सर्वं 'वित्त्वा' लब्ध्वेत्येतदुक्तं भवति। "यत् प्राणानिति। 'पुरि' आत्मनि शरीरे 'प्राणान्' 'प्राणयत्' स्वस्वव्यापारसमर्थानकरोत्। यत एवं प्राणयत्, 'तस्मात्' 'देवाः' इन्द्रियाणि प्राणन्त इति † (प्राणा इति) व्युत्पत्त्या प्राणाः अभूवन्। अथ 'प्रजापतिः' तान् प्राणयदिति यत्, तस्मात् प्रजापतिरपि प्राणोऽभूत्। अत्र प्राणप्रयोजकत्वात् प्रजापतेः प्राणत्व मुक्तम्। एतावता तदेतदन्नं प्रपद्यमानं सर्वे देवा अनुप्रापद्यन्त अन्नजीवनं ह्येदं सर्व मित्यय मर्थः संवादप्रदर्शनेनोपपादितो भवति॥

प्रजापतिर्विस्रस्तादित्याद्युपक्रमेण प्रकृते कि मायात मित्यत आह— "यो वा इत्यादि। 'सः' पूर्वोक्तः प्रजापतिसम्बन्धी

---

* 'अन्नलाभावसरेषु'—इति ज-पाठः।

† नैतत् पदद्वय मस्ति ज-पुस्तकादन्यत्र।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

यः प्राणोऽस्ति, 'सैषा गायत्री' विष्णोः कर्माणीत्यत्र * यद् गायत्र्यात्मकं छन्दः, स प्राण एतदित्यर्थः। प्रकृतोपधानमन्त्रसन्निहितत्वादेषेति परामृश्यते—"सैषेति। लिङ्गं विधेयापेक्षम्। उत्तरत्राप्येवं द्रष्टव्यम्। प्राणो वृत्तिभेदेन त्रिधा भिद्यते, गायत्र्यपि पादभेदेन; अतः सादृश्यात् † 'प्राणो गायत्री'–इत्युक्तम्। 'अथ' 'यत्' प्रजापतिसम्बन्धि 'अन्नम्' अस्ति, 'स एष विष्णुर्देवता' विष्णुरिति यज्ञोऽभिधीयते; भोगसाधनत्वसामान्यादन्नस्य विष्णुरूपत्वम्। 'अथ' 'या सा ऊर्क्', 'स एष उदुम्बरः'। उदुम्बरस्य बलकररसत्वादूर्गात्मकत्वम् ॥ २१ ॥

उदुम्बरोलूखलशब्दौ निर्वक्ति—"सोऽब्रवीदिति। 'सर्वस्मात्' 'पाप्मनः' कृच्छ्रात् 'मा' माम् 'अयं' हि 'उदभार्षीत्' उद्धृतवान् 'इति' 'सः' प्रजापतिः 'अब्रवीत्'। कृच्छ्रादुद्धरणञ्चास्याऽन्नप्राणयोरवरोधकत्वात्; अतश्चोदभार्षीन्मा मिति यदब्रवीत्, 'तस्मात्' ऊर्क् 'उदुम्भरः' अभूत्। अत एव मुक्तत्वादय मुदुम्भरः। त मेव देवाः 'उदुम्बर इति परोक्ष माचक्षते'। पारोक्ष्येणाभिधानं गौरवाय कल्पत इति देवानां परोक्षकामत्वम्।

तथा 'मे' 'उरु' अधिकम् 'अकरत्' अकार्षीदिति यदब्रवीत्, 'तस्मात्' उरुकरम्, त मेव देवाः 'उलूखल मिति परोक्ष माचक्षते'। उदुम्बरस्योर्गात्मकत्वात्, उलूखलस्य च औदुम्बरत्वात् उरुकरणं पाप्मन उदभार्षीदित्युक्तं च सम्पद्यते।

---

* 'कर्माणीत्यर्थः'—इति ज-पाठः।

† 'एतत्सादृश्यात्'—इति ज-पाठः।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

उदुम्बरोलूखलशब्दौ पृषोदरादित्वात् * भवतेः करोतेश्च व्युत्पादनीयौ। 'अकरत्'-इति, "कृमृदृरुहिभ्यश्छन्दसीति च्लेरङादेशः†, "ऋदृशोऽङि गुणः" ‡। प्रकृत मुलूखलं शिरोरूपेण प्रशंसति —"सैषेत्यादिना। शिरः 'सर्वेषां' 'प्राणानाम्' इन्द्रियाणां 'योनिः' खलु; मुखस्यापि शिरःप्रदेशत्वात् तत्रैव सर्वेन्द्रियाणा मुत्पत्तिः, तथा सति उलूखल मिति यत्, सैषापि सर्वेषां 'प्राणानां योनिः' भवति ॥ २२ ॥

उलूखलस्य शिरस्साधर्म्यसम्पादनादेतदुपपद्यत § इत्येतत् प्रदर्श्यते— "तदिति। 'तत्' उलूखलं 'प्रादेशमात्रम्' 'चतुःस्रक्ति' 'मध्ये' च 'सङ्गृहीतं' तनूकृतं 'भवति', शिरोऽपि तथैवेति सर्वप्राणियोनित्व मुलूखलस्योपपद्यत इत्यर्थः ॥ २३ ॥

उपसंहरति— "तं यत्र देवा इति। 'यत्र' यदा 'देवाः' 'तं' प्रजापतिं संस्कृतवन्तः, तदेतस्मिन् 'प्राण मत्र मूर्जम्'-इत्येतत् सर्वं मध्यप्रदेशे निहितवन्तः; तस्मात् 'तथैव' 'अयं' यजमानोऽपि अनेनोपधानेनैतत् सर्वं सम्पादयति। रेतस्सिचोः पृष्टिरूपेण मध्यत्वात् तत्समोपदेशे उपधाने देवा यथा मध्यतोऽदधुः, तथैव 'अस्मिन् मध्यत एव' 'सर्वं' निदधाति ॥ २४ ॥

विहिते उलूखलमुसलयोरुपधाने मन्त्रं विदधानो व्याचष्टे— "विष्णोः कर्माणीति ॥। कर्मशब्देन वीर्यं विवक्ष्यते। अतश्च हे

---

* पा० सू० ६. ३. १०६। † पा० सू० ३. १. ५६।

‡ पा० सू० ७. ४. १६।

§ '०सम्पादनं तु उपपाद्यत'—इति च-पाठः।

‖ वा० सं० १३. ३३।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

जनाः! 'विष्णोः' यज्ञस्य 'कर्माणि' वीर्याणि 'पश्यत' इत्येतत् उक्तं भवति। "यत इति। 'यतः' वीर्यतः 'व्रत'-शब्देनान्न मुच्यते। 'व्रतानि' अन्नानि 'पस्पशे' स्पाशयाञ्चक्रे, स्पर्शयमानश्च स्वजनैर्लम्भयामासेत्यर्थः। "स्पश बाधनस्पर्शनयोः"-इति * धातुः। "इन्द्रस्येति। 'एषः' यज्ञः 'इन्द्रस्य' 'युज्यः' योग्यः 'सखा हि' तस्य तृप्तिहेतुत्वात्। अत इन्द्रस्य युज्यः सखेत्युक्त मित्यर्थः॥

उलूखलमुसलयोर्द्वित्वात् तदुपधानमन्त्रस्य द्विदेवत्यत्व मुपपन्न मिति दर्शयति— "द्विदेवत्ययेति। उलूखलमुसलयोः सादनं पृथगेव कर्त्तव्य मित्यत आह— "सकृदिति। यतः 'एतत्' उलूखलं मुसलञ्च अन्नरूपेण 'समान मेव', अतः सादन मपि सकृदेव कर्त्तव्य मिति। अनेनैव लिङ्गेनोपधानमन्त्रस्यावृत्तिर्ज्ञाप्यते; यदि युगपदुपधानं स्यात्, सकृत् सादनञ्चोच्येतेति। उत्तरवाक्यं व्याख्यातम्। अत्र कात्यायनः— "उलूखलमुसले स्वयमातृण्णा मुत्तरेणारत्निमात्र औदुम्बरे प्रादेशमात्रे चतुरस्र मुलूखलं मध्यसङ्गृहीत मूर्द्ध्वं वृत्तं मुसलं दक्षिण मुलूखलाद्विष्णोः कर्माणीति †॥ २५॥

उलूखलमुसलोपधानानन्तर मुखाया उपधानं विधत्ते— "अथेति ‡। इष्टकाचितिषु विधास्यमानस्याग्नेरुखायां भृत्योत्पादनात् उखायाः योनित्वेन § तदुपधाने योनेरेवोपधानं भवती-

---

* भ्वा० उ० ८८७ धा०।

† का० श्रौ० सू० १७. ५. ३।

‡ का० श्रौ० सू० १७. ५. ४।

§ 'उखायोनित्वेन'—इति ज-पाठः।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

त्याह— "योनिर्वा इति। विहित मुपधान मुलूखले कर्त्तव्य मित्याह— "ता मिति। तत्रोपधानं प्रशंसति— "अन्तरिक्षं वा इति। 'यत्' कि मपि वस्तु, 'अस्याः' पृथिव्याः 'ऊर्द्धम्' उपरि अवस्थितम्, तत् सर्वम् 'अन्तरिक्ष मेव'; 'अन्तरिक्षं' च द्यावापृथिव्योः अन्तराले अवस्थानात् 'मध्यं हि'; ततश्चोलूखलस्यापि पृथिव्या उपर्यवस्थानेन मध्यभूतान्तरिक्षात्मकत्वात् तत्रोपधाने मध्यभागे एव योनेरुपधानं भवति। 'मध्यतः'-इति, सार्वविभक्तिकस्तसीति * सप्तम्यर्थे तसिः। दृष्टानुसारेणोक्त मर्थं प्रमाणयति— "तस्मादिति। 'वनस्पतीना मपि' बीजानां मध्यभागं भित्त्वोपन्नत्वात् † 'मध्यतो योनिः' इत्यर्थः॥ २६॥

अथोखायाः प्रजापत्यात्मकत्वेनोलूखले उपधानं प्रशंसति— "यद्वैवोखा मिति। "स इति। प्रजासर्जनेनावयवविश्लेषदशापन्नः परामृश्यते—'सः यः'। 'सः' प्रजापतिः 'व्यस्रंसत' विस्रस्तावयवोऽभूत्। 'सा उखा'। सेति स्त्रीलिङ्ग मुखापेक्षया। अतः प्रजापतेरेतल्लोकत्रयात्मकत्वात् 'एषा' 'उखा' अपि, 'इमे' पृथिव्यादयो 'लोकाः'। तथा सति प्रजापत्यात्मिकाया उखाया उलूखले उपधानेन विस्रस्ताङ्गं प्रजापतिम् 'एतस्मिन् सर्वस्मिन् प्रतिष्ठापयति'। तदेव प्रदर्श्यते— "प्राणेऽन्न ऊर्ज्जीति। उलूखलस्य औदुम्बरत्वेन तस्य चान्नरसात्मकत्वादन्नरसेन च

---

* "इतराभ्योऽपि दृश्यन्ते"—इति पा० सू० ५. ३. १४।

† 'मध्यभागत उत्पत्तेः'—इति ज-पाठः।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

प्राणानां धारणात् प्राणात्मकत्व मनुसन्धेयम्। प्राणान्नोर्जां परस्परं ग्रहण मुक्तम्, न केवलम् प्रतिष्ठापनमात्रम्; अपि तु अव्यवधानेन तत्सम्बद्ध मेव कुर्यादित्याह— "अथो इति ॥ २७ ॥

उपशयानामोखाभेदे सति तत्प्रतिसन्धानार्थं प्रागवशेषिता मन्त्रसंस्कृता मृत्। तां चूर्णीकृत्योखायाः पुरोभागे निदध्या-दित्याह— "अथेति। 'उखां लोक भाजं' स्थानभाजं उलू-खलभाजिनीं कृत्वेत्यर्थः। उखाभेदप्रतिसन्धानार्थत्वादुपशया-यास्तत्पुरोभागे अवकाशः, अतस्तत्रोपनिवापेन स्वावकाशस्या-व्यवहिता भवतीत्याह— "एष हैतस्या इति ॥ २८ ॥

इष्टकोपधानप्रदेशे पक्वाना मेवोपधानात्, उपशयाया-श्चापक्वत्वात् कथ मत्रोपधानं युज्यत इति याज्ञिकानां जिज्ञा-सा मवतारयति— "तदाहुरिति। "अस्येति। उपधान-प्रदेशावकाशस्येत्यर्थः। शृत मिति पाकविशेषाभिधानात् 'पक्वा शृता'-इति न पुनरुक्तिः। अथवा पाकेन शृता सती-त्यर्थः। एतस्योत्तरं द्वेधा दर्शयति— "यदेवेत्यादिना। 'एषा' उपशया नाम 'यजुष्कृतेति यत्', तेन असौ पक्वा शृता च भवति। मन्त्रेणाहृतैव मृदुपशया क्रियते, अतश्चास्याः मन्त्रेण निष्पादनादेव पाकसम्पत्तिरित्यर्थः। किञ्च 'यत्' किञ्चिदपि वस्तु 'एनं वैश्वानर मग्निम्' इष्टकोपधानस्थला-त्मकं प्राप्नोति, 'तत्' सर्वं 'तत एव' तत्प्राप्तेरेव 'पक्वं शृतं' सदेव 'उपहितं भवति' ॥ २९ ॥

उखोपधाने ध्रुवासीति, इषे राय इति च, द्वौ मन्त्रौ विद-

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

धानो व्याचष्टे— "ध्रुवासीत्यादिना *। "ध्रुवासि धरुणेत्यस्य † व्याख्यानम्— "ध्रुवासीति स्थिरासि"-इत्यादिना प्रागुक्तम् ‡। "एभ्य इति। प्रथमतो यदुखायाः जनित्वा, पश्चात् 'एतेभ्यो योनिभ्यः' लोकेभ्यः 'जातवेदा अजायत', अतस्तामु मर्थम् "इत इत्यादिमन्त्रभागो ब्रूते इत्यर्थः। 'एतैः' गायत्र्यादिभिः 'छन्दोभिः' स हैषोऽग्निः स्वाधिकारं जानन्, 'हव्यं वहति' खलु। छन्दसां हविर्वहनं तैत्तिरीयके श्रूयते— "छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन् वो भागानि हव्यम् वक्ष्याम इति § ॥ ३० ॥

"इषे राय इत्यादिना ‖ इट्प्रभृतिभ्यः सर्वेभ्यो रमस्वेत्येतदुक्तं भवतीति व्याचष्टे— "एतस्मा इति। यत इय मुखा सम्यग्राजते, स्वय मेव राजते, अतः "सम्राडसि स्वराडसीति मन्त्रभागो ब्रूते-इति व्याचष्टे—"सम्राडसीति। "सारस्वताविति। 'सरस्वान् मनः' उच्यते, 'सरस्वती च वाक्', 'एतौ' 'सारस्वतौ'-इति स्वार्थिकोऽण् प्रत्ययः। 'उत्सौ' वारिप्रवाहौ, वाङ्मनसात्मकौ। मनसस्तावत् सर्वशास्त्रार्थपरिज्ञानरसाधारत्वात्, वाचश्च तत्प्रतिपादनरसाधारत्वात्, उत्सत्व मनयोः। 'तौ' 'त्वा' 'प्रावतां' पालयतां अभिज्ञानवदनव्यापाराभ्या मित्यर्थः ॥

हे उखे! त्वं 'ध्रुवा' स्थिरा 'असि', 'धरुणा' धारिणी

---

* का० श्रौ० सू० १७. ५. ४।

† वा० सं० १३. ३४।

‡ पुरस्तादिहैव २७६ पृ० ७ पं० द्रष्टव्यम्।

§ तै० सं० ५. १. १. ४ (५भा० १९०)।

‖ वा० सं० १३. ३५।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

च 'असि'। 'जातवेदाः' 'इतः' त्वत्तः सकाशात् 'प्रथमम्' 'अधिजज्ञे', पश्चात् 'एभ्यः' लोकेभ्यः अधिजातः। 'सः' तथाविधो जातवेदाः गायत्र्यादिभिश्छन्दोभिः सह स्वाधिकारं 'प्रजानन्' 'देवेभ्यः' हविः 'वहतु' धारयतु॥ (१) किञ्च त्वम् 'इषे' अन्नाय, 'राये' धनाय, 'सहसे' बलाय, 'द्युम्ने' द्युम्नं यशः तस्मै, 'ऊर्ज्जे' पयोदध्याद्युपसेचनाय, 'अपत्याय' पुत्रार्थञ्च 'रमस्व', तत् सर्वं सम्पादयितु मभिरतिं कुरु। त्वं सम्यग् राजमानाऽसि, स्वेनैव राजमानासि त्वाञ्च वाङ्मनसरूपी 'उत्सौ' प्रकर्षेण पालयताम्॥ (२) इति मन्त्रद्वयस्यार्थः *।

अत्र कात्यायनः— "उलूखले उखां कृत्वोपशयां पिष्ट्वा न्युप्य पुरस्तात् ध्रुवासीत्युखा मिति †। अत्र "अथोपशयां पिष्ट्वेत्यादिश्रुतिक्रमेणानुष्ठानम् ‡। उपशयोपनिवापोत्तरकालञ्च मन्त्रवचनम्। उपधानमन्त्रयोर्द्वित्वसङ्ख्याया व्याख्यानं प्रागुक्त मित्याह— "द्वाभ्या मिति। किञ्च अद्भिरेव सिक्तया मृदा कृतत्त्वादुखायां मृच्चापश्चेति द्विविधं रूप मस्ति, अतश्च तदुपधानमन्त्रयोर्द्वित्व मुपपद्यत इत्याह— "अथो इति। उत्तरवाक्यं तु व्याख्यातम्॥ ३१॥

उपधानानन्तर मुखाया उपरि होमं विधत्ते— "अथेति §। अभिहोमस्योपयोग माह— "एतद्वा इति। भिन्नं वाक्य

* वा० सं० १३. ३४, ३५।

† का० श्रौ० सू० १७. ५. ४।

‡ पुरस्तादिहैवाष्टाविंशी कण्डी (३३४ पृ०) द्रष्टव्या।

§ का० श्रौ० सू० १७. ५. ५।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

मितत्। 'एतत्' खलु समभूत्। तदेवाह— "अस्या मेतत् पूर्वं रेतस्सिक्तं भवति सिकता इति। पूर्वं मस्या मुखाया मेतद्रेतः सिक्तं भवति। सिकता इत्येतदिति निर्दिष्टप्रदर्शनम्। अग्न्युद्वापसमनन्तर मेव ह्युखायाः सिकताभिः पूरितत्वात् तद्रेत एतेनाभिहोमेन 'अभिकरोति' अभिवर्द्धयति। यत एवं 'तस्मात्' इदानीं 'योनौ सिक्तं रेतः' 'अभिक्रियते' अवयवरूपेण क्रियते इत्यर्थः। विहितोऽभिहोमः 'आज्येन', 'स्रुवेण', 'स्वाहा कारेण' 'द्वाभ्या माग्नेयीभ्यां गायत्रीभ्यां' कर्त्तव्य इत्याह— "आज्येनेत्यादिना। आज्यस्रुवाद्यर्थवादस्तु प्रागुक्त इत्याह — "तस्योक्तो बन्धुरिति। "द्वाभ्या मित्यादिना ॥ ३२ ॥

उक्ते ऋचौ प्रदर्शयन् तयोर्युजिधातुसम्बन्धं प्रशंसति— "अग्ने युक्ष्वाहीति *। 'युक्तवतीभ्यां' युजिधातुमतीभ्या मित्यर्थः। 'एतत्' एतेनोपधानमन्त्रयोर्युजिधातुसम्बन्धेन 'योनौ' सिक्तं 'रेतः' 'युनक्ति' नियच्छति। 'तस्मात्' इदानीं 'योनौ' सिक्तं 'रेतः' अपत्योत्पादनार्हं 'युक्तं' सत् 'न निष्पद्यते' न निष्पतति, तत्रैवावतिष्ठत इत्यर्थः॥

मन्त्रयोरर्थस्तु— हे 'अग्ने!' 'देव' दानादिगुणविशिष्ट! 'तव' 'ये' 'अश्वासः' अश्वाः 'साधवः' जातिगुणसमन्विताः सन्ति। 'अश्वासः'–इति "आज्जसेरसुक्" †। तान् 'युक्ष्वाहि' युङ्क्ष्व। "बहुलं छन्दसि"–इति ‡ विकरणस्य लुक्,

---

* वा० सं० १३. ३६, ३७।

† पा० सू० ७. १. ५०।

‡ पा० सू० २. ४. ७३।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

"ह्यचोऽतस्तिङः"-इति * दीर्घः। एवं च सति 'ते' अस्माः 'मन्यवे' यज्ञार्थम् 'अरम्' अलं 'वहन्ति' वक्ष्यन्ति। वर्त्तमान-सामीप्ये भविष्यदर्थे लट् † ॥ (१)

हे 'अग्ने!' 'देवहूतमान्' देवानाह्वयन्तीति देवहुवः। क्विबन्तस्य सम्प्रसारणे कृते रूपम्। अतिशयेन देवहुवः देवहूतमास्तानश्वान् 'नियुङ्क्ष्व'। क इव? 'रथीरिव' रथिक इव। ईकारो मत्वर्थीयः। 'हि' यस्मादेवम्, अतः 'सदः' सदसि। विभक्तिव्यत्ययः। 'पूर्व्यः' अग्निः, यो होता सन्निषीदेदिति शेषः (२) ॥ २३ ॥

उखाया मग्नेः संवत्सरभरणम्, असंवत्सरभरणं वेति पक्षद्वय मस्ति, तत्र प्रथमेऽभिहोम इत्याह— "स यदीति। 'सः' अग्निः 'यदि' उखायां व 'संवत्सरभृतः स्यात्', 'अथ' एतस्याम् 'अभिजुहुयात्'। संवत्सरस्य सर्वावच्छेदकत्वात् संवत्सरभृतोऽपि सर्वात्मकः, अभिहोमश्च सर्वः; तेन कृत्स्नतायाः सम्पादनात्। अतः संवत्सरभरणपक्षेऽभिहोमो युज्यत इति दर्शयति। असंवत्सरभरणपक्षे किं कर्त्तव्य मिति तत्राह— "अथ यदीति ‡। असंवत्सरभृतस्य पूर्वोक्तविपर्ययेणासर्वात्मकत्वादुपस्थानस्य चाहोमात्मकत्वेनानुकल्पत्व मिति। असर्वात्मकत्वात् तस्मिन् पक्षे तदेतदेव युक्त मित्याह— "असर्वं वा इति। अस्मिन् पक्षेऽभिहोमं विकल्पेनाह— "अभि त्वेव जुहुयादिति। एवकारो-

---

* पा० सू० ६. ३. १३५।

† पा० सू० ३. ३. १३१।

‡ का० श्रौ० १७. ५. ६।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

ऽत्र विकल्पद्योतकः । "उपस्थानं वाऽसंवत्सरभृतिनः"-इति * हि सूत्रम् । संवत्सरभृतिनो होमवन्नियमेन तूपस्थानम् ; इतरस्य तु विकल्पः । उपस्थानं होमो वेति सिद्धोऽर्थः ॥ ३४ ॥

अथ चित्याग्नेः स्वयमातृण्णादिषु त्रयोदशस्विष्टकासु कृत्स्न-पश्वाकारत्वं सम्पादयितुम् (आह— "पशुरेष यदग्निरिति । "स) † एतान् पञ्च पशून् प्राविशत्, स एते पञ्च पशवो-ऽभवत्"-इत्युक्त मग्नेः पश्वात्मकत्वम् । 'सः' पश्वाकारोऽग्निः 'अत्रैव' उखान्ते स्वयमातृण्णादाविष्टकाकलापे 'सर्वः कृत्स्नः संस्कृ-तः' । कथ मित्यपेक्षायां त मिष्टकाकलाप मङ्गत्वेन सम्पादयति, —'तस्यावाङ् प्राणः'-इत्यादिना । 'स्वयमातृण्णा' इष्टका, तस्य पश्वाकारस्याग्नेः 'अवाङ् प्राणः' अपानाख्यः ; पश्चाद्भागस्थिति-सामान्यात् । 'द्वियजुः' इष्टका, 'श्रोणी' कटी ; तदानन्तर्यात् । 'रेतस्सिचौ' इष्टके, 'पृष्टयः' महान्ति पार्श्वास्थीनि । 'विश्वज्योतिः' इष्टका, 'कीकसाः' ह्रस्वपार्श्वास्थीनि । 'ऋतव्ये', 'ककुदं', गल-प्रदेशतः पश्चात् पृष्ठदेशे अवस्थित उन्नतावयवः । 'अषाढा', 'ग्रीवाः' कन्धराः । 'कूर्मः', 'शिरः' । 'कूर्मे' ये प्राणाः, 'ते' 'शीर्षन्' शीर्षण्याः 'प्राणाः' ; 'ते' चक्षुरादय इत्यर्थः ॥ ३५ ॥

एव मग्नेः कृत्स्नरूपत्वं प्रतिपाद्य, आदित्यरूपत्व मूर्द्ध्वचयनेन प्रतिपादयति— "तं वा एत मिति । 'त मेतं' चित्य मग्निम् 'इतः' अवाचः प्राणादारभ्य आ-शिरसः 'ऊर्द्ध्वं' प्रागपवर्गं 'चिनो-

---

* का० श्रौ० सू० १७. ५. ६ ।

† एतावान् पाठः सर्वेष्वेव मद्दृष्टेषु पुस्तकेषु डा०-वेबरदृष्ट-पुस्तकेषु च विनष्ट इव प्रतीयते ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

ति'। कि मत इत्येकेनांशेनादित्यता माह— "असौ वा आदित्य एषोऽग्निरिति। "अमुं तदिति। इतो लोकाः भूराद्याः 'अमु मादित्यम्' 'ऊर्द्धं' 'प्राञ्चं' प्रागञ्चनं 'दधाति' स्थापयति। 'तस्माद्' एव यज्ञानुकरणाद् 'असावादित्यः' 'इतः' पृथिवीलोकात् 'ऊर्द्धः प्राङ्' 'धीयते' धार्यते, लोकैरिति शेषः॥ ३६॥

अथ प्रदक्षिणावर्त्तनं विधत्ते— "अथैन मिति। 'अथ' अनन्तरम्' 'एनम्' आदित्यभूतं स्वयमातृण्णाद्यात्मक मग्निं 'प्रसलवि' प्रदक्षिणं 'आवर्त्तयति' आवर्त्तते। अषाढां पूर्वार्द्धे उपधाय तस्याः दक्षिणतः कूर्म मुपदधाति, ततः स्वयमातृण्णाया उत्तरतः उलूखलमुसले, तत्रैवोखा मुपदधातीत्येव मावर्त्तयति। 'तत्' तेन प्रदक्षिणावर्त्तनेन 'अमुम्' आदित्यं प्रदक्षिण मावर्त्तयति। 'तस्मात्' यज्ञानुकरणात् 'असावादित्यः' 'इमान् लोकान्' तथैव सञ्चरति॥ ३७॥

प्रकारान्तरेण उलूखलमुसलयोरौत्तराधर्यं प्रशंसति— "उदर मुखेति। उखायाः सकाशात् * अग्नेरुत्पत्तेः 'उखां' 'उदरम्', 'उलूखल' तु हविर्निष्पादनात् 'योनिः'। तथा च लोके, —उदरयोन्योरौत्तराधर्यादनयोरपि तदात्मकयोरौत्तराधर्यं मुपपन्न मित्यर्थः। मुसलस्य उदुलूखलदक्षिणभागे उपधानं सोपपत्तिक माह— "शिश्न मिति। शिश्नस्य वृत्ताकारतया तदाकारत्त्वेन † मुसल मपि 'शिश्नम्'। तथाविधम् उलूखलस्य

---

* 'प्रत्नात्'—इति ज-पाठः।

† 'तदाकारवत्त्वेन'—इति ज-पाठः।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

दक्षिणभागे उपदध्यात्। लोके दक्षिणभागे 'वृषा' वर्षण-समर्थः पुरुषः 'योषा मुपशेते', अतश्चास्यापि * वर्षणसमर्थत्वेन वृषत्वात्, उलूखलस्य योनित्वेन स्त्रीत्वात्, दक्षिणभागेऽस्य उपधान मुपपन्नम् † ॥

उक्त मेवाग्नेः पशुरूपत्वं प्रकारान्तरेण द्रढयति। "यदु पशोरिति। "अग्निरिति। 'यत्' यतः, एष पशुः खलु, तथैव प्रागुक्तत्वात्; अतश्च पशोः अग्निरूपस्य संस्कृतस्य पश्ववयव-सम्पादनाय ‡ निष्पादितस्य 'यदन्नम्', 'तदु दूर्वेष्टका'। तस्मात् 'तस्य' दूर्वेष्टकारूपेणान्नेन सुहितस्यैतस्याग्निरूपस्य पशोरुत्तरभाग 'उदाहिततरः' उन्नततरो भवति; उत्तरभागे एव उलूखल-मुसलाद्युपधानात्। उक्त मर्थं प्रमाणयति— "तस्मादिति। यतोऽग्निरूपस्य पशोः दूर्वेष्टकान्नत्वेन सुहिततरस्योत्तरभाग उन्नततरोऽभूत्, तस्मादिदानी मपि लोके तृणाद्यभ्यवहारेण तृप्तस्य 'पशोरुत्तरः कुक्षिरुन्नततरो भवति' ॥ ३८ ॥ १ [५. १.] ॥

इति श्रीसायणाचार्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे
माध्यन्दिनशतपथब्राह्मणभाष्ये
सप्तमकाण्डे पञ्चमेऽध्याये प्रथमं ब्राह्मणम् ॥

---

* 'अस्य'—इत्येक मेव पद मिह ज-पुस्तके।

† 'स्त्रीत्वात्तदुपपन्नम्'—इत्येवेह ज-पाठः।

‡ 'सम्पादनाय'—इत्येव पाठो ज-पुस्तके।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

(अथ द्वितीयं ब्राह्मणम्.)

पशुशीर्षाण्युपदधाति । पशवो वै पशुशीर्षाणि पशूनेवैतदुपदधाति तान्युखाया मुपदधातीमे वै लोका उखा पशवः पशुशीर्षाण्येषु तल्लोकेषु पशून् दधाति तस्मादिम ऽएषु लोकेषु पशवः ॥ १ ॥

यद्वेवोखायाम् * । योनिर्वा ऽउखा पशवः पशुशीर्षाणि योनौ तत् पशून् प्रतिष्ठापयति तस्माद्यमानाः पच्यमानाः पशवो न क्षीयन्ते योनौ ह्येनान् प्रतिष्ठापयति ॥ २ ॥

यद्वेव पशुशीर्षाण्युपदधाति । या वै ताः श्रिय एतानि तानि पशुशीर्षाण्यथ † यानि तानि कुसिन्धान्येतास्ताः पञ्च चितयस्तद्यास्ताः पञ्च चितय इमे ते लोकास्तद्ये त ऽइमे लोका एषा सोखा तद्यदुखायां पशुशीर्षाण्युपदधात्येतैरेव तच्छीर्षभिरेतानि कुसिन्धानि सन्दधाति ॥ ३ ॥

---

* 'यद्वेवोखायाम्'—इति क ।

† 'पशुशीर्षाण्यथ'—इति ख ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

तान् पुरस्तात् प्रतीच उपदधाति। एतद्वै यत्रैतान् प्रजापतिः पशूनालिप्सत त ऽआलिप्स्यमाना उदचिक्रमिषंस्तान् प्राणेषु समगृह्णात्तान् प्राणेषु सङ्गृह्य पुरस्तात् प्रतीच आत्मन्नधत्त ॥ ४ ॥

तद्वा ऽएतत् क्रियते। यद्देवा अकुर्व्वन्निदं न्वस्मात्ते पशवो नोच्चिक्रमिषन्ति यत्त्वेतत् करोति यद्देवा अकुर्व्वंस्तत् करवाणीत्यथो * प्राणेष्वेवैनानेतत् सङ्गृह्य पुरस्तात् प्रतीच आत्मन् धत्ते ॥ ५ ॥

यद्वेव पशुशीर्षाण्युपदधाति। प्रजापतिर्व्वा ऽइद मग्र ऽआसीदेक एव सोऽकामयतान्नᳬ सृजेय प्रजायेयेति स प्राणेभ्य एवाधि पशून्निरमिमीत मनसः पुरुषं चक्षुषोऽश्वं प्राणाद्गाᳬ श्रोत्रादविं व्वाचोऽजं तद्यदेनान् प्राणेभ्योऽधि निरमिमीत तस्मादाहुः प्राणाः पशव इति मनो वै प्राणानां प्रथमं तद्यन् मनसः पुरुषं निरमिमीत तस्मादाहुः पुरुषः प्रथमः पशूनां व्वीर्य्यवत्तम इति मनो वै

---

* 'करवाणीत्यथो'—इति ख।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

सर्व्वे प्राणा मनसि हि सर्व्वे प्राणाः प्रतिष्ठिता-स्तद्यन् मनसः पुरुषं निरमिमीत तस्मादाहुः पुरुषः सर्व्वे पशव इति पुरुषस्य ह्येवैते सर्व्वे भवन्ति ॥ ॥ ६ ॥

तदेतदन्नꣳ सृष्ट्वा । पुरस्तात् प्रत्यगात्मन्नधत्त तस्माद्यः कश्चान्नꣳ सृजते पुरस्तादेवैनत् प्रत्यगात्मन् धत्ते तद्वा ऽउखाया मुदरं वा ऽउखोदरे तदन्नं दधाति * ॥ ७ ॥

अथैषु हिरण्यशकलान् प्रत्यस्यति । प्राणो वै हिरण्य मथ वा ऽएतेभ्यः पशुभ्यः सञ्ज्ञप्यमानेभ्य एव प्राणा उत्क्रामन्ति तद्यद्धिरण्यशकलान् प्रत्यस्यति प्राणानेवैष्वेतद्दधाति ॥ ८ ॥

सप्त प्रत्यस्यति । सप्त वै शीर्षन् प्राणास्तान-स्मिन्नेतद्दधात्यथ यदि पञ्च पशवः स्युः पञ्चैव कृत्वः सप्त-सप्त प्रत्यस्येत्पञ्च वा ऽएतान् पशूनुपदधाति सप्त-सप्त वा ऽएकैकस्मिन् पशौ प्राणास्तदेषु सर्व्वेषु प्राणान् दधाति ॥ ९ ॥

* 'दधाति'—इति क ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

तद्वैकेऽपि। यद्येकः पशुर्भवति पञ्चैव कृत्वः सप्त-सप्त प्रत्यस्यन्ति पञ्च वा ऽएतान् पशूनुपदधाति सप्त-सप्त वा ऽएकैकस्मिन् पशौ प्राणास्तदेषु सर्व्वेषु प्राणान् दध्म इति न तथा कुर्यादेतस्मिन् वै पशौ सर्व्वेषां पशूनाᳬ रूपं तद्यदेतस्मिन् प्रत्यस्यति तदेवैषु सर्व्वेषु प्राणान् दधाति * ॥ १० ॥

मुखे प्रथमं प्रत्यस्यति। सम्यक् स्रवन्ति सरितो न धेना इत्यन्नं वै धेनास्तदिदᳬ सम्यङ्मुख मभि-सᳬस्रवत्यन्तर्हृदा मनसा पूयमाना इत्यन्तर्वै हृदयेन मनसा सतान्नं पूतं य ऋजुस्तस्य घृतस्य धारा अभिचाकशीमीति या एवैतस्मिन्नग्नावाहुती-र्होष्यन् भवति ता एतदाह हिरण्ययो वेतसो मध्ये ऽअग्नेरिति य एवैष हिरण्मयः पुरुषस्त मेत-दाह ॥ ११ ॥

ऋचे त्वेतीह। प्राणो वा ऽऋक् प्राणेन ह्यर्चति रुचे त्वेतीह प्राणो वै रुक् प्राणेन हि रोचतेऽथो

* 'दधाति'—इति क।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

प्राणाय हीदꣳ सर्व्वꣳ रोचते भासि त्वेतीह ज्योतिषि त्वेतीह भास्वती हीमे ज्योतिष्मती चक्षुषी ऽअभूदिदं व्विश्वस्य भुवनस्य व्वाजिन मग्नेर्व्वैश्वानरस्य चेतीहाग्निर्ज्योतिषा ज्योतिष्मान् रुक्मो व्वर्चसा व्वर्चस्वानितीह व्विश्वावतीभ्यां व्विश्वꣳ हि श्रोत्रम् ॥ १२ ॥

अथ पुरुषशीर्ष मुद्गृह्णाति । महयत्येवैनदेतत् सहस्रदा ऽअसि सहस्राय त्वेति सर्व्वं वै सहस्रꣳ सर्व्वस्य दातासि सर्व्वस्मै त्वेत्येतत् * ॥ १३ ॥

अथैनानुपदधाति । पुरुषं प्रथमं पुरुषं तद् वीर्य्येणात्मा दधाति † मध्ये पुरुष मभित इतरान् पशून् पुरुषं तत् पशूनां मध्यतो ऽत्तारं दधाति तस्मात् पुरुष एव पशूनां मध्यतोऽत्ता ‡ ॥ १४ ॥

अश्वं चाविं चोत्तरत § । एतस्यां तद्दिश्येतौ

---

* 'त्वेत्येतत्'—इति ग, घ ।

† 'वीर्य्येणात्मा दधाति'—इति ख-पुस्तके, दृष्टश्च डा०-वेबरमहोदयेनापि ।

‡ 'मध्यतोऽत्ता'—इति ग, घ ।

§ 'चोत्तरतः'—इति क, ख ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

पशू दधाति तस्मादेतस्यां दिश्येतौ पशू भूयिष्ठौ
॥ १५ ॥

गां चाजं च दक्षिणत *। एतस्यां तद्दिश्येतौ
पशू दधाति तस्मादेतस्यां दिश्येतौ पशू भूयिष्ठौ
॥ १६ ॥

पयसि पुरुष मुपदधाति। पशवो वै पयो
यजमानं तत् पशुषु प्रतिष्ठापयत्यादित्यं गर्भं पयसा
समङ्ग्धीत्यादित्यो वा ऽएष गर्भो यत् पुरुषस्तं
पयसा समङ्ग्धीत्येतत् सहस्रस्य प्रतिमां विश्व-
रूप मिति पुरुषो वै सहस्रस्य प्रतिमा पुरुषस्य ह्येव
सहस्रं भवति परिवृङ्ग्धि हरसा माभिमꣳस्था इति
पर्येनं वृङ्ग्ध्यर्च्चिषा मैनꣳ हिꣳसीरित्येतच्छतायुषं
कृणुहि चीयमान इति पुरुषं तत् पशूनाꣳ शतायुं
करोति तस्मात् पुरुष एव पशूनाꣳ शतायुः ॥
॥ १७ ॥

अथोत्तरतोऽश्वम्। वातस्य जूत मिति वा-

---

* 'दक्षिणतः'--इति क, ख।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

तस्य वा ऽएष जूतिर्यदश्वो व्वरुणस्य नाभि मिति व्वारुणो ह्यश्वोऽश्वं जज्ञानᳬ सरिरस्य मध्य ऽइत्यापो वै सरिर मप्सुजा उ वा ऽअश्वः शिशुं नदीनाᳬ हरि मद्रिबुध्न मिति गिरिर्व्वा ऽअद्रिर्गिरि-बुध्ना उ वा ऽआपोऽग्ने मा हिᳬसीः परमे व्योम-न्नितीमे वै लोकाः परमं व्योमेषु लोकेष्वेनं मा हिᳬसीरित्येतत् * ॥ १८ ॥

अथ दक्षिणतो गाम् †। अजस्र मिन्दु मरुष मिति सोमो वा ऽइन्दुः स हैष सोमो ऽजस्रो यद्गौर्भुरण्यु मिति भर्त्तार मित्येतदग्निमीडे पूर्व्व-चित्तिं नमोभिरित्याग्नेयो वै गौः पूर्व्वचित्ति मिति प्राञ्चᳬ ह्यग्नि मुद्धरन्ति प्राञ्च मुपचरन्ति स पर्व्वभि-र्ऋतुशः कल्पमान इति यद्वा ऽएष चीयते तदेष पर्व्वभिर्ऋतुशः कल्पते गां मा हिᳬसीरदितिं व्वि-राज मिति व्विराड् वै गौरन्नं वै व्विराडन्न मु गौः ‡ ॥ १९ ॥

---

* '०रित्येतत्'—इति ग, घ।

† 'गाम्'—इति ग, घ।

‡ 'गौः'—इति ग, घ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

अथोत्तरतोऽविम् । व्वरूत्रीं त्वष्टुर्व्वरुणस्य नाभि मिति व्वारुणी च हि त्वाष्ट्री चाविरविं जज्ञानाꣳ रजसः परस्मादिति श्रोत्रं वै परꣳ रजो दिशो वै श्रोत्रं दिशः परꣳ रजो महीꣳ साहस्री मसुरस्य माया मिति महतीꣳ साहस्री मसुरस्य माया मित्येतदग्ने मा हिꣳसीः परमे व्योमन्निती-मे वै लोकाः परमं व्योमैषु लोकेष्वेनं मा हिꣳसी-रित्येतत् * ॥ २० ॥

अथ दक्षिणतोऽजम् † । यो ऽअग्निरग्नेरध्य-जायतेत्यग्निर्व्वा ऽएषो ऽग्नेरध्यजायत शोकात् पृथिव्या उत वा दिवस्परीति यद्वै प्रजापतेः शोका-दजायत तद्दिवश्च पृथिव्यै च शोकादजायत येन प्रजा व्विश्वकर्म्मा जजानेति व्वाग्वा ऽअजो व्वाचो वै प्रजा व्विश्वकर्म्मा जजान त मग्ने हेडः परि ते व्वृणक्त्विति यथैव यजुस्तथा बन्धुः ॥ २१ ॥

---

* '०रित्येतत्'—इति ग, घ ।

† 'ऽजम्'—इति ग, घ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

त ऽएते पशवः । तान्नानोपदधाति नाना सादयति नाना सूददोहसाधिवदति नाना ह्येते पशवः * ॥ २२ ॥

अथ पुरुषशीर्ष मभिजुहोति । आहुतिर्वै यज्ञः पुरुषं तत् पशूनां यज्ञियं करोति तस्मात् पुरुष एव पशूनां यजते ॥ २३ ॥

यद्वेवैनदभिजुहोति । शीर्षंस्तद्वीर्यं दधात्याज्येन जुहोति व्वज्रो वा ऽआज्यं व्वीर्यं वै व्वज्रो व्वीर्य मेवास्मिन्नेतद्दधाति स्वाहाकारेण व्वृषा वै स्वाहाकारो व्वीर्यं वै व्वृषा व्वीर्य मेवास्मिन्नेतद् दधाति त्रिष्टुभा व्वज्रो वै त्रिष्टुब् वीर्यं वै व्वज्रो व्वीर्यं त्रिष्टुब् वीर्येणैवास्मिन्नेतद् व्वीर्यं दधाति ॥ ॥ २४ ॥

स वा ऽअर्द्धर्च मनुद्रुत्य स्वाहाकरोति । अस्थि वा ऽऋगिदं तच्छीर्षकपालं व्विहाप्य यदिद मन्तरतः शीर्ष्णो व्वीर्यं तदस्मिन् दधाति ॥ २५ ॥

---

* 'पशवः'– इति ग, घ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

अथोत्तर मर्द्धर्चं मनुद्रुत्य स्वाहाकरोति । इदं तच्छीर्षकपालꣳ सन्धाय यदिद मुपरिष्टाच्छीर्ष्णो व्वीर्यं तदस्मिन् दधाति ॥ २६ ॥

चित्रं देवाना मुदगादनीक मिति । असौ वा ऽआदित्य एष पुरुषस्तदेतच्चित्रं देवाना मुदेत्यनीकं चक्षुर्मित्रस्य व्वरुणस्याग्नेरित्युभयेषाꣳ हैतद्देवमनुष्याणां चक्षुराप्रा द्यावापृथिवी ऽअन्तरिक्ष मित्युद्यन् वा ऽएष इमाँल्लोकानापूरयति सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेत्येष ह्यस्य सर्व्वस्यात्मा यच्च जगद्यच्च तिष्ठति ॥ २७ ॥

अथोत्सर्गैरुपतिष्ठते * । ऽएतद्वै यत्रैतान् प्रजापतिः पशूनालिप्सत त ऽआलिप्स्यमाना अशोचंस्तेषा मेतैरुत्सर्गैः शुचं पाप्मान मपाहंस्तथैवैषा मय मेतदेतैरुत्सर्गैः शुचं पाप्मान मपहन्ति ॥ २८ ॥

तद्धैके । यं य मेव पशु मुपदधति तस्य तस्य शुच मुत्सृजन्ति नेच्छुचं पाप्मान मभ्युपदधा-

---

* '०रुपतिष्ठत'—इति ग, घ ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

महा ऽइति ते ह ते शुचं पाप्मान मभ्युपदधति याᳬ हि पूर्व्वस्य शुच मुत्सृजन्ति ता मुत्तरेण सहो-पदधति ॥ २९ ॥

त्रिपरिक्राममु हैक ऽउपतिष्ठन्ते। ऊर्द्ध्वाᳬ शुच मुत्सृजाम इति ते ह ते शुचं पाप्मान मनूद्य-न्त्यूर्द्ध्वो ह्येतेन कर्म्मणेत्यूर्द्ध्वा मु शुच मुत्सृजन्ति ॥ ॥ ३० ॥

बाह्येनैवाग्नि मुत्सृजेत्। इमे वै लोका एषो ऽग्निरेभ्यस्तल्लोकेभ्यो बहिर्द्धा शुचं दधाति वहि-र्व्वेदीयं वै व्वेदिरस्यै तद् बहिर्द्धा शुचं दधात्युदङ् तिष्ठन्नेतस्याᳬ ह दिश्येते पशवस्तद्यत्वेते पशव-स्तदेवैष्वेतच्छुचं दधाति * ॥ ३१ ॥

पुरुषस्य प्रथम मुत्सृजति। तᳬ हि प्रथम मुपदधातीमं मा हिᳬसीर्द्विपादं पशु मिति द्विपाद्वा ऽएष पशुर्यत् पुरुषस्तं मा हिᳬसीरित्येतत् सह-स्राक्षो मेधाय चीयमान इति हिरण्यशकलैर्व्वा

* 'दधाति'—इति क।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

ऽएष सहस्राक्षो मेधायेत्यन्नायेत्येतन् मयुं पशुं मेधमग्ने जुषस्वेति किम्पुरुषो वै मयुः किम्पुरुषमग्ने जुषस्वेत्येतत्तेन चिन्वानस्तन्वोः निषीदेत्यात्मा वै तनूस्तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्येतन् मयुं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तन् मयौ च शुचं दधाति यं च द्वेष्टि तस्मिंश्च ॥ ३२ ॥

अथाश्वस्य। इमं मा हिꣳसीरेकशफं पशुमित्येकशफो वा ऽएष पशुर्यदश्वस्तं मा हिꣳसीरित्येतत् कनिक्रदं व्वाजिनं व्वाजिनेष्विति कनिक्रदो वा ऽएष व्वाज्यु व्वाजिनेषु गौर मारण्यमनु ते दिशामीति तदस्मै गौर मारण्य मनुदिशति तेन चिन्वानस्तन्वो निषीदेति तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्येतद्गौरं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तद्गौरे च शुचं दधाति यं च द्वेष्टि तस्मिंश्च ॥ ३३ ॥

अथ गोः। इमꣳ साहस्रꣳ शतधार मुत्समिति साहस्रो वा ऽएष शतधार उत्सो यद् गौर्व्यच्यमानꣳ सरिरस्य मध्य ऽइतीमे वै लोकाः

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

सरिर मुपजीव्यमान मेषु लोकेष्वित्येतद् घृतं दुहा-ना मदितिं जनायेति घृतं वा ऽएषादितिर्ज्जनाय दुहेऽग्ने मा हिꣳसीः परमे व्योमन्निती मे वै लोकाः परमं व्योमैषु लोकेष्वेनं मा हिꣳसीरित्येतद्गवय मारण्य मनु ते दिशामीति तदस्मै गवय मारण्य मनुदिशति तेन चिन्वानस्तन्वो निषीदेति तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्येतद्गवयं ते शुगृ-च्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तद् गवये च शुचं दधाति यं च द्वेष्टि तस्मिंश्च ॥ ३४ ॥

अथाविः । इम मूर्णायु * मित्यूर्णावल मित्येतद् व्वरुणस्य नाभि मिति व्वारुणो ह्यविस्त्वचं पशूनां द्विपदां चतुष्पदा मित्युभयेषाꣳ ह्येष पशूनां त्वग् द्विपदां च चतुष्पदां च त्वष्टुः प्रजानां प्रथमं जनित्र मित्येतद्ध त्वष्टा प्रथमꣳ रूपं व्विचकाराग्ने मा हिꣳसीः परमे व्योमन्नितीमे वै लोकाः परमं व्योमैषु लोकेष्वेनं मा हिꣳसीरित्येतदुष्ट्र मारण्य

---

* 'मूर्णायु'—इति क, ख ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

मनु ते दिशामीति तदस्मा ऽउष्ट्र मारण्य मनुदिशति तेन चिन्वानस्तन्वो निषीदेति तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्येतदुष्ट्रं ते शुगृच्छतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तदुष्ट्रे च शुचं दधाति यं च द्वेष्टि तस्मिंश्च ॥ ३५ ॥

अथाजस्य। अजो ह्यग्नेरजनिष्ट शोकादिति यद्वै प्रजापतेः शोकादजायत तदग्नेः शोकादजायत सो ऽअपश्यज्जनितार मग्र ऽइति प्रजापतिर्वै जनिता सो ऽपश्यत् प्रजापति मग्र ऽइत्येतत् तेन देवा देवता मग्र ऽआयन्निति * त्वाग्वा ऽअजो त्वाचो वै देवा देवता मग्र मायंस्तेन रोह मायन्नुप मेध्यास इति स्वर्गो वै लोको रोहस्तेन स्वर्गं लोक मायन्नुप मेध्यास इत्येतच्छरभ मारण्य मनु ते दिशामीति तदस्मै शरभ मारण्य मनुदिशति तेन चिन्वानस्तन्वो निषीदेति तेन चिन्वान आत्मानꣳ संस्कुरुष्वेत्येतच्छरभं ते शुगृच्छतु यं

---

* 'मायन्निति'—इति क, ख।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

द्विष्मस्तं ते शुगृच्छत्विति तच्छरभे च शुचं दधाति यं च द्वेष्टि तस्मिंश्च ॥ ३६ ॥

तदाहुः । यां वै तत् प्रजापतिरेतेषां पशूना९ँ शुचं पाप्मान मपाहंस्त ऽएते पञ्च पशवो ऽभवंस्त ऽएत ऽउत्क्रान्तमेधा अमेध्या अयज्ञियास्तेषां ब्राह्मणो नाश्नीयात्तानेतस्यां दिशि दधाति तस्मादेतस्यां दिशि पर्ज्जन्यो न व्वर्षुको यत्रैते भवन्ति * ॥ ३७ ॥

प्रत्येत्याग्नि मुपतिष्ठते । एतद्वा ऽएतद्यथायथं करोति यदग्नौ सामिचिते बहिर्व्वेद्येति तस्मा ऽएवैतन्निह्नु ते ऽहि९ँसाया ऽआग्नेय्याग्नय ऽएवैतन्निह्नुते गायत्र्या गायत्र्योऽग्निर्यावानग्निर्यावत्यस्य मात्रा तावतैवास्मा ऽएतन्निह्नु तेऽनिरुक्तया सर्व्वं वा ऽअनिरुक्त९ँ सर्व्वेणैवास्मा ऽएतन्निह्नु ते यविष्ठवत्यैतद्वास्य † प्रियं धाम यद्यविष्ठ

---

* 'भवन्ति'—इति क ।

† 'यविष्ठवत्येतद्वास्य'—इति क, ख ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

इति यद्वै जात इदꣳ सर्व्वं मयुवत तस्माद्यविष्ठः ॥ ॥ ३८ ॥

त्वं यविष्ठ दाशुष इति। यजमानो वै दाश्वान् नॄँ:पाहीति * मनुष्या वै नरः शृणुधी गिर इति शृणु न इमाꣳ स्तुति मित्येतद्रक्षा तोक मुतत्मनेति प्रजा वै तोकꣳ रक्ष प्रजां चात्मानं चेत्येतत् † ॥ ३९ ॥

आरुह्याग्निं जघनेन स्वयमातृण्णां परीत्यापस्या उपदधाति। आप एता यदपस्या अथ वा ऽएतेभ्यः पशुभ्यः आप उत्क्रान्ता भवन्ति तद्यदपस्या उपदधात्येष्वेवैतत्पशुष्वपो दधात्यनन्तर्हिताः पशुभ्य उपदधात्यनन्तर्हितास्तत्पशुभ्योऽपो दधाति पञ्च-पञ्चोपदधाति पञ्च ह्येते पशवः सर्व्वत उपदधाति सर्व्वत एवैष्वेतदपो दधाति ॥ ४० ॥

तद्याः पञ्चदश पूर्व्वाः। ता अपस्या व्यचो

---

* 'दाश्वान्नः पाह्नीति'—इति क, ख; इष्टं च वेबरमहोदयेनापि।

† 'चेत्येतत्'—इति क, ख।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

वा ऽआपो व्वज्रः पञ्चदशस्तस्माद्येनापो यन्त्यपैव तत्र पाप्मानं घ्नन्ति व्वज्रो हैव तस्याऽऽर्द्रस्य पाप्मान मपघ्नन्ति तस्माद्वर्षत्यप्रावृतो व्व्रजेदयं मे व्वज्रः पाप्मान मपहनदिति * ॥ ४१ ॥

अथ याः पञ्चोत्तराः। ताश्छन्दस्याः पशवो वै छन्दाᳬस्यन्नं पशवोऽन्न मु पशोर्म्माᳬस मथ वा ऽएतेभ्यः पशुभ्यो माᳬसान्युत्क्रान्तानि भवन्ति तद्य-च्छन्दस्या उपदधात्येष्वेवैतत् पशुषु माᳬसानि दधा-त्यनन्तर्हिताः पशुभ्यः उपदधात्यनन्तर्हितानि तत् पशुभ्यो माᳬसानि दधात्यन्तरा ऽअपस्या भवन्ति बाह्याश्छन्दस्या ऽअन्तरा ह्यापो बाह्यानि माᳬसानि ॥ ४२ ॥

तदाहुः। यदिमा ऽआप एतानि माᳬसान्यथ क्व त्वक् क्व लोमेत्यन्नं व्वाव पशोस्त्वगन्नं लोम तद्य-च्छन्दस्या उपदधाति सैव पशोस्त्वक्तल्लोमाथो यान्य-मून्युखाया मजलोमानि तानि लोमानि बाह्योखा

* 'मपघ्नदिति'—इति ग, घ।

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

भवत्यन्तराणि पशुशीर्षाणि बाह्यानि हि लोमान्यन्तर आत्मा यदीतरेण यदीतरेणेति ह स्माह शाण्डिल्यः सर्व्वानेव व्वयं कृत्स्नान् पशून्त्संस्कुर्म्म इति ॥ ४३ ॥

यद्द्वेवापस्या उपदधाति । प्रजापतेर्व्विस्रस्ताद्दाप आयंस्ताश्चितास्वविशद्यदविशत्तस्माद्विᳫंशतिस्ता अस्याङ्गुलिभ्यो ऽध्यस्रवन्नन्तो वा ऽअङ्गुलयो ऽन्तत एवास्मात्ता आप आयन् ॥ ४४ ॥

स यः स प्रजापतिर्व्यस्रᳫंसत । अयमेव स योऽयमग्निश्चीयतेऽथ या अस्मात्ता आप आयन्नेतास्ता अपस्यास्तद्यदेता उपदधाति या एवास्मात्ता आप आयंस्ता अस्मिन्नेतत्प्रतिदधाति तस्मादेता अत्रोपदधाति * ॥ ४५ ॥

अपां † त्वेमन्त्सादयामीति । व्वायुर्व्वा ऽअपामेम यदा ह्येवैष इतश्चेतश्च व्वात्यथापो यन्ति व्वायौ ताᳫं सादयति ॥ ४६ ॥

---

* 'अत्रोपदधाति'—इति क, ख ।

† 'आपां'—इति ख ।

Nyāyavārtika (Text) Fasc. 1-6 @ /lo/
*Nirukta, (Text) Vol. IV, Fasc. 1-8 @ /lo/ each ... Rs. 3 12
*Nītisāra, Fasc. 2-5 @ /lo/ each ... [illegible] 0
CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh
Nityacārapaddhati Fasc. 1-7 (Text) @ /lo/ each 2 8
Nityacraāpradiph, Fasc. 1-8 @ /lo/- 4 6
Nyāyabinduṭikā, Fasc 1 ... ... 5 0
Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa (Text) Vol. I, Fasc. 2-6, Vol. II, Fasc. 1-3 @ /lo/ each 0 10
Padumawati, Face. 1-5 @ 2/ 5 0
Paricigta Parvan, Fasc. 3-5 @ /lo/ each 10 0
Prāk ta - Paingalam, Fasc. 1-7 @ /lo/ each 4 14
Prithivirāj Rāsa, Part II, Fasc. 1-5 @ /lo/ each 3 6
Ditto (English) Part II Fasc 1, @ 1/- 1 0
Prāk ta Lakṣaṇam, Fasc. 1 @ 1/8/- 1 8
Parācara Smriti, Vol. I, Fasc. 1-8 ; Vol. II, Fasc. 1-6 ; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /lo/ each 12 8
Parācara, Institutes of (English) @ 1/ 1 0
Prabandhacintāmaṇi (English) Fasc. 1-3 @ 1/4/ each 3 12
*Sāma Vēda Saṁhitā, Vols. I, Fasc. 7-10 ; II, 1-6 ; III, 1-7 ; IV, 1-6 ; V, 1-8 ; @ /10/ each 19 6
Sānkhya Sūtra V tti, Fasc. 1-4 @ /10/ 2 8
Ditto (English) Fasc. 1-3 @ 1/- each 3 0
*Sankara Vejay, Fasc. 2-3 @ /10/ 1 4
Shaddarsana-Samuccaya, Fasc. 1-2 @ /10/ 1 4
Sraddha Kriya Kaumudi, Fasc. 1-6 ... ... 3 12
Sucruta Saṁhitá, (Eng.) Fasc. 1 @ 1/- 1 0
Suddhi Kaumudi, Fasc. 1-4 ... ... 2 8
*Taittereya Saṁhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each 11 14
* Ditto Brāhman, Fasc. 6-25 @ /10/- 12 8
Ditto Prātisākhya, Fasc. 1 3 @ /10/- 1 14
Tāṇdya Brāhmaṇ, (Text) Fasc. 6-19 @ /10/ each 6 14
Tantra Vārtika (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ 7 8
Tattva Cintāmaṇī, Vol. I, Fasc. 1-9 : Vol. II, Fasc. 2-10, ; Vol. III, Fasc. 1-2, Vol. IV, Fasc. 1, Vol. V. Fasc. 1-5, Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each 23 12
Tattvārthādhigama Sutrom, Fasc. 1-3 ... ... 1 14
Trīkāṇda-Maṇdanom, Fasc. 1-3 @ /10/ 1 14
Tul'si Satsai Fasc. 1-5 @ /10/ 3 2
Upamita-bhava-prapañcha-kathā Fasc. 1-11 @ /10/ each ... 6 14
Uvāsagadasāo, (Text and English) Fasc. 1-6 @ 1/ 6 0
Vallāla Carita, Fasc. 1 ... ... 0 10
Varsa K yā Kaumudi, Fasc 1-6 @ /10/ 3 12
*Vāyu Purāṇa, Vol. I, Fasc. 3-6 ; Vol. II, Fasc. 1-7, @ /10/ each 6 14
Vidhāno Pārigāt, Fasc 1-8 : Vol II Fasc 1 ... ... 5 10
Vivādaratnākara, Fasc. 1-7 @ /10/ each 4 6
V hat Sayambhū Purāṇa, Fasc. 1-6 ... ... 3 12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc. 3-5 @ /10/ each ... 1 14

Tibetan Series.

Pag-Sam Ṭhi Śīn, Fasc. 1-4 @ 1/ each 4 0
Sher-Phyin, Vol. I, Fasc. 2-5 ; Vol. II, Fasc. 1-3 ; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each 14 0
Rtogs *brjod d*pag *h*khari Śiṅ (*Tib.* & *Sans.* Abadān Kalpalatā,) Vol. I, Fasc. 1-6 ; Vol. II. Fasc. 1-5 @ 1/ each 11 0

Arabic and Persian Series.

Ālamgīrnamah, with Index, (Text) Fasc. 1-13 @ /10/ each ... 8 2
Āl-Muquaddasi (English) Vol. I, Fasc. 1-3 @ 1/ 3 0
Āin-i-Akbarī, Fasc. 1-22 @ 1/8/ each 33 0
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7, Vol. II, Fasc. 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, @ 2/ each 34 0
Akbarnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-37 @ 1/8/ 55 8
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-8 ; Vol. II, Fasc. 1-4 @ 1/4/ ... 15 0
Arabic Bibliography, by Dr. A. Sprenger 0 10
*Bādshāhnāmah, with Index, (Text) Fasc. 1-19 @ /10/ 11 14
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 ... ... 2 0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal. Fasc. 1-3 @ 1/ each 3 0
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ 5 10
Dictionary of Arabic Technical Terms & Appendix Fasc 1-21 @ 1/8/- ... 31 8

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cann t be supplied.

CC-0. Agamnigam Digital Presevation Foundation, Chandigarh

Farhang-i-Rashidi, (Text) Fasc. 1-14 @ 1/8/ each ... Rs. 21 0
Fihrist-i-Ṭūsī, or Tusy's list of Shy'ah Books Fasc. 1-4 @ 1/ each ... 4 0
Futūḥ-ush-Shām of Wāqidī, Fasc. 1-9 @ /10/ each 5 10
Ditto of Āzādī, (Text) Fasc. 1-4 @ /10/ each 2 8
Haft Āsmān, History of the Persian Masnawi, Fasc. I. @ /12/ ... 0 12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each 7 8
Iqbālnāmah-i-Jahāngīrī, (Text) Fasc. 1-3 @ /10/ each 1 14
Iṣābah with Supplement, (Text) 51 Fasc. @ 1/ each 51 0
Ma'āṣir-ul-Umarā, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. I.I. Fasc. 1-10; Index to Vol. I, Fasc. 10-11; Index to Vol. II, Fasc. 10-12; Index to Vol. III, Fasc. 11-12; @ 1/- each 35 0
Maghāzi of Wāqidī, (Text) Fasc. 1-5 @ /10/ each 3 2
Muntakhabu-t-Tawārikh, Fasc. 1-15 @ /10/ each 9 6
Muntakhabu-t-Tawārikh, (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/ each 15 0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc. 1-19 @ /10/ each 11 14
Ma'āṣir-i-'Ālamgīrī, Fasc. 1-6 @ /10/ each 3 12
Nukhbatu-l-Fikr, Fasc. 1 ... ... 0 10
Niẓāmī's -Khiradnāmah-i-Iskandari, Fasc. 1-2 @ /12/ each ... 1 8
Riyāẓu-s-Salāṭīn Fasc. 1-5 @ /10/ each 3 2
Ditto Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/ 5 0
Tabaqāt-i-Nāṣirī, Fasc. 1-5 @ /10/ each 3 0
Ditto (English) Fasc. 1-14 @ 1/ each 14 0
Ditto Index 1 6
Tārīkh-i-Fīrūz Shāhi of Ziyāu-d-dīn Barni Fasc 1-7 @ /10/ each ... 4 12
Tārīkh-i-Fīrūshāhi, of Shams-i-Sirāj Alif, Fasc 1-6 @ /10/ each ... 3 0
Ten Ancient Arabic Pcems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each 3 0
Tuzuk-i-Jahāngīrī, (English) Fasc. 1 ... ... 1 2
Wīs o Rāmīn, (Text) Fasc. 1-5 @ /10/ each 3 2
Ẓafarnāmah, Vol. I, Fasc. 1-9 Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each ... 10 10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

1. Asiatic Researches, Vols. XIX and XX @ 10/ each 20 0
2. Proceedings of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No.
3. Journal of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7) 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16), @ 1/8 per No. to Members and @ 2/ per No. to Non-Members.
   N. B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.
4. Journal and Proceedings, N. S., 1905, to date, @ 1-8 per No. to members and Rs. 2/ per No. to Non-members.
5. Memoirs 1905 to date. Price varies from No. to No. Discount of 25% to Members.
6. Centenary Review of the Researches of the Society from 1784–1883 ... 3 0
   A sketch of the Turki language as spoken in Eastern Turkistan, by R. B. Shaw (Extra No., *J. A. S. B.*, 1878) 4 0
   Catalogue of Mammals and Birds of Burmah, by E. Blyth (Extra No., *J. A. S. B.*, 1875) 4 0
7. Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal 3 8
8. Mahābhārata, Vols. III and IV, @ 20/ each 40 0
9. Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidopters, Parts I—III with 8 colored plates, 4to. @ 6/ each 18 0
10. Tibetan Dictionary, by Csoma de Körös 10 0
11. Ditto Grammar ,, ,, ... 8 0
12. Kacmīracabdām ta, parts I and II @ 1/8/ 3 0
13. A descriptive catalogue of the paintings, statues, &c., in the rooms of the Asiatic Society of Bengal, by C. R. Wilson... ... ... 1 0
14. Memoir or maps illustrating the Ancient Geography of Kacmīr, by M. A. Stein, Ph.D., Jl. Extra No. 2 of 1899 ... ... 4 0
15. Persian Translation of Hāji Bābā of Ispahān, by Hāji Shaikh Ahmad-i-Kirmāsi and edited with notes by Major D. C. Phillott. 10 0

Notices of Sanskrit Manuscripts, Fasc. 1–34 @ 1/ each 34 0
Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by *Dr.* R. L. Mitra ... 5 0

N. B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer Asiatic Society," only.

Books are supplied by V.-P.-P.